

ספר שקל הקדש

THE
SHEKEL-HAK-KODESH
OF
MOSES DE LEON

Edited, for the first time, with marginal references,

BY
A. W. GREENUP, LITT.D.,
Principal of St. John's Hall, Highbury.

TEXT.

LONDON.

—
1911.

נדפס מחדש, ירושלים תשכ"ט

ספר שקל הקדש

אמר המחבר כוונתי לכתוב הספר הזה כדי להכנס בסוד דרכי האמונה ולדרוך במפלות אשר הקדמוניים דרכו גם לлечת בדרך האמונה הקדושה לבונן מחשבות אדם ומענוותו ולדעת ולהביך האדם דעת האמתי בדעת עליון. להיות האדם נבדל בדעת וחכמה מאשר הנבראים טפנוי שהאדם נבדל בצלם ובדמות יקי שישתדל בדרך הדעת הנכונה. לישר הליבות נפשו. כי בלתי הדעת האמתי הנפש חסרה היא כאשר אם חכם הרוים. ^{Prov. 29:20.} גם חסר (בלא) דעת נפש לא טוב. וגם ^{Prov. 29:20.}

אמנם. כי מוקדם זה בהתחלת החבורים אשר עשייתי חברתי ספר הגקרא שושן עדות. ולפי שושן צדות שציריך האדם המטשיכל להבננו יותר בעניין הנכון הוצרכתי לחבר חבר זה לכבוד הנשיא הנadol המעו המנדול ר' יוסף הלו ירום הידו בן כבוד הרב הגדל. המעו המנדול ר' טודרום הלו מ"כ. ואני משה בר שם טוב מעיר ליוון תגנצה חברתי חבר זה בשנת חמשת אלפים וחמשים ושתיים ליצירה בעיר ואך אל חנראה. ומהשם ית' אשאל מענה לשון ^{Prov. 16:8.} אמרו לאדם מערבי לב ומיהוה ^{Prov. 16:8.} מענה לשון.

זזה השער ליר' Ps. 118, 20
 צדיקים יבואו בו Ps. 109, 30
 אודה יי' Ps. 122, 1
 מאר בפי ובחוך רביכם אהלנו Ps. 139, 14
 בכל לבב בסוד ישרים ועדת אורך על כי
 נוראות נפלתי נפלוים מעשיך ונפשי יודעת
 מאר יש לדעת כי הוא ית' אחד מיוחד במעלו
 וכי כל העולמות לא יכולו בכל הנבראים לא
 נשגנושו ולא ידעו מהו כי הוא ית' שמו מיוחד
 במעלו געללה ונשגב נתיחד ביחיד שאין
 המחשבות וההרהורים יכולים להרהר ולהחשוב
 מחשבות כי אין דעת והרהור שיוכל לדמות מעלה
 הדרו לשום דמות וצורה כפי הצורות ודמיונות
 בני אדם שمدמים בנפשם צורתו חברו ומחקק
 אותה בלבו. אעפ' שלא ראה דמותו טועלם
 חם ושלום מלאה המחשבה הזאת בלב שום
 אדם. כי הוא ית' אין לדמות אותו בשום
 דמות וצורה כאמור ואל מי תדמיון אל ומה
 דמות תערכו לו כי אין בלבנו לדמות אותו
 בשום דמות פן יסתה בנינו וידעתו תבהלי. וכל
 הנבראים יש להם למנוע מוחשבות מלאה רהר
 הרהור פן יהרסו אל יי' לראות ונפל מהם יסוד
 בניניהם וחכמתם תתבלע. ואם יעלה דעתך ופנ
 הכסא דמות כمرאה אדם עליו מלמעלה וכן
 אמר בלבבך. והלא כתוב בתורה רעל דמות
 כי יצא בוה הרבה בתורה אל תבהל ברוחך.
 ואל אמר כי שנגה היא ולמה יקצוף האלים
 על קולך הלא ידעת אם לא שמעת אשר חכמים
 הגידו ולא כחדו מאבתם כי כל העניינים האלה
 ברכות לי אשר הם נכתבים בתורה כבר אמרו דברה תורה

כלשון בני אדם כפי מה שהאוזן יכולה לשמע
 והלב להבנִי. ואמנם יש לדעת לכל משכיבל. כי
 צורתו הנתונה במאסר הגוף אין כל בא עולם
 וכל החכמים העושים את כל מלאכת הקדרש אינם
 יכוליםים לדמות הנפש לשום דמות וצורה בעולם. ואם
 מ"ד תל"ט
 את הנפש הזאת אשר היא דורה תמיד עם בני אדם ק"ג א'
 טר' דב"ז פ"ב
 אין מי שיכול לדמות אותה לשום דמות וצורה כל
 שכן וככל שכן הוא ית' אשר עשה את הנפש הזאת
 שהוא נבדל מכל דמות וצורה. וכבר אמרו ז"ל
 ברכות י' ברכות ז' Ps. 103:2
 בוגר לא ברא בפסוק אמרו ז' ברבי נפשי את
 י"י שדרמו מעלות הנפש לבוראי. וראיתי במדרש
 בסוד אמרו חכמים עמודי עולם מקשימים ודברים
 לאחד בין י') כפי מנהגם היישר בדרך האמת.
 ואמרו בפסוק אמרו ז' ומבשרי אחזוה אלהו ז' סוף ז'
 מבשרי אחזוה אלה מبشرי מעין הסתום בבשריו
 יש לי לדעת ולהכיר עניין מעלהו וזהרו ית'.
 ועל כן תוכל להשיג מדרך הנפש הזאת אשר
 בקרובך עניין גודל מעלהו ית'. וכי הוא מובל
 מכל מאורעות וענינים הנוגנים אשר בעולם.
 והנני מעורך להעמידך על הנבן לדעת כי הוא
 ית' אין מי ש יכול להשיג זהה מעלהו גודל
 עצמו ותוקפו ועד תוכן בנין נופו האדם יכול
 להשיג כפי מחשבתו ושם והלאה הקול קורא
 ואומ' ז' אל תעלוי כי אין י"י בקרבתם. ומכאן Num. 24:42
 והלאה יש לי להכנס בסוד דרכי החכמה הנוראה
 של חכמים יודעים חן היודעים בינה וمبני
 מדע. והנני מחלק הספר לחכמים יודעים כפי
 אשר ציריך בכל חלק וחלק בשל הסדר.

החלק הראשון הוא לדעת ולהשכל על אשר אמרנו בחלקה כי הוא ית' אין טו שיכל להשיג ולדרעת להרהר ולחזור ולחשוב מחשבות אמנים נוכל להשיג קצת ססוד דרכיו הנוראים והם המרות הנוראים. באשר הוא ית' ברא בהם את העلمות. כי הוא עדות ברורה בתורה בפסק ראשון של תורה. כי תמצא כמי סוד העניינים האלה. התורה כליה תמצא כמי סוד העניינים האלה. והנני מנלה לך הסוד בהיות התורה עדות בסוד בראשית. כבר הורנו על סוד הסתום הנעלם במעלה העליונה. האoir הוק שאינו נתפש כי היא מעלה נعلا ונסתרת מכל שר המועלות אשר תחתיו. ואמנים כי סוד המעלם הזה אינה מעלה נשנת בשום צד בעולם. והוא כלל כל האספקלריות האחרות. ממש יצאו בסוד הנקדה היוצאת אשר היא מעלה נסתרת והוא מקבלת מסוד האoir הוק הנסתרת. ממנה יצאו ואליה ישובו. ועל כל פנים בהיות זו המעלם עיקר נסתר ונעלם אינו נתפש בשום צד. גם כי סוד הנקדה העליונה היוצאת ממנה היא עלמה ונסתרת נתפסת היא בסוד ההיכל הפנימי כאשר נפרש בעה. ואמנים כי סוד הבלתי העליון אשר אמרנו שהוא סוד האoir הוק הנתפס. הוא נקרא סבת כל שר הסכבות מעלה לכל העלות. ואמנים כי על כן אמרו זיל כי הסכבות והamateות אשר הם כתובים על ספר הראשון מחמשה חומשי תורה פרקי אבות הם עשרה מאמרות שביהם נברא העולם. כאמור ה' א' זיל בעשרה מאמרות נברא העולם והוא תשעה

הו. בראשית נמי מאמר הוא בהיות זו העלה עיר כלם. ואמנם כי יש מפרשין בטור המדרגה פרקי ר' אליעזר ג' חן. היא סבה העליונה סבת הסבות ועלת העלות. גם כי היא מעלה מיוחדת על כל פנים כפי דעת הירושעים הוא. ולפי זה הדרך תוכל להבין העניין הנכון על אשר אמרנו בהיות הוא ית' מיוחד במעלותו ואין לחקר ולהרהר בשום צד במא שאיינו מורשתה כפי אשר אמרנו. ואמנם כי סוד עניין זה סבה העליונה שהיא העלה הנסתרת מהכל מציאות הראשון היוצא ממנו בראשונה היא סוד הנקדה הראשונה. ומשם משתלשל סוד המציאותות. כי סוד נקדה אחת היא התחלה לכל התחלות וראשית כל ההווות. ועל כן אמר בעל ספר יצירה ולפניהם ספר יצירה פ' א' מ' ז'

אחד מה אתה סופר כלום' ולפנוי נקדה אחת מה זובל החושב לספר ולהשוו. כי לפנוי נקדה אחת איינו וולתי אין'. סוד האoir הוק שאיינו נתפס אשר אמרנו. ועל כן נקרא אין' כלום' אין' מי שוכל לעמוד עליו. ואם ישאל השואל ויאמר הייש פה יש שוכל אדם לחשוב בו ואמר אין'. כי על כל פנים אין' הוא דבר הנסתה שאין מי שוכל לעמוד בו. ועל עניין זה תוכל לדעת כי סודו וענינו אין' הוא. התחלה המציאותות בהיעדר (ביהיותו) הוא ית' נעלמה ונשגב במעלותו ולהיותו נמצא בסוד המציאותות. היא סוד הנקדה העליונה הרמה על כל רמים ומשם מתרשיםים כל ההיונות וכל הסבות הנמצאים בסוד המציאותות ית' כי תרע לך כל ההיונות אין' נמצאות מעלה ומטה.

ולתי מסוד נקדה אחת ומסוד נקדה אחת
ימשכו כל ההיוות בסודותן ועל כן היא התחלה
כל הדברים כי על פנים האספקלריאות הן
נשכחות מסוד התחלה הראשונה.

ואמנם בחיות זו הנקדה התחלה כל
העניינים נקראת מחשבה כי אין מחשבה תליה
ולתי על דבר נסתר ונעלם והוא נקראת נקדה
מחשית. ואמנם כי כל העניינים מעלה ומטה
אין מתחשים ולתי מתחום מחשבה כי המחשבה
סתומה והמחשבה אינה נקראת מחשבה ולתי
כפי העניין אשר אמרנו והנה יש לך לדעת סוד
המחשבה הזאת שהוא סוד נקדה נעלמה התחלה
כל העניינים כפי הסוד הנכון אשר אמרנו. וגם
אמנם כי עניין שמות הסודות האלה נפרש בעיה
עודין נחוור העניינים כלם כל אחד ואחד בסודו
ועניינו. סוד העניין הנכון בו הנקדה הנעלמה
היא סוד הנחפס בהיכל הפנימי כי האור הוק
הפנימי אינו נתפס לעולם. וזה הנקדה המחשבית
היא אויר הנתפס על כי הוא נתפס בסוד ההיכל
הפנימי קרש הקרשים והוא כל מבקש יי' יקרב
אל פתח ההיכל ואוי יקנה בינה. ואמנם כי כל
הדברים עלോ במחשבה ומשם נבראו ונתהוו
בסודותם וענייניהם וכבר עללה הכל במחשבה. ואל
יאמר האומר ראה זה דבר חדש בעולם אומ' לו
ישחוק. כבר עללה במחשבה כי כל העניינים וכל
הדברים מה שהיו מקודם זה ומה שעתידין להיות
הכל עללה במחשבה. מתחום נקדה זו התולמה
מתפשט יוצא היכל הקרש הפנימי ונתהווה נברא

מתוכו נקרא קדש הקדשים. שנת החמשים והוא
הנקרא קול הדרן הפנימי היוצא מתוך המתחביה.
וכל ההיונות וכל הסבות ממש יוצאים בכך הנקרה
העלונה. ועדין נפרש העניינים בסודותם וענייניהם
בעניין החלק השני בעה. עד כאן סוד השלש
הספריות העליונות הנסתירות הנעלמות והגטנות
בסודותם וענייניהם. ומכאן והלאה סוד העניינים בסוד
המציאות והדברים העומדים בשאלתך. בעניין סוד

^a Deut. 4. 32 אמרו כי ^b שאל נא לימים הראשונים. ימים

ראשונים אמרו ז"ל הם ששת ימי בראשית והם
סוד קצויות העליונות היוצאים מתוך השפר כי
הוא סוד הקול אשר שמעתם כי אמנים קול הדרן
הפנימי לא נשמע החוצה כלל ואין להרדר
ולשאול עלייו. כל שכן על הנסתירות העליונות
והם אלו הששה הם שש רקייעים הנסתירים
המניעים לכל העולמות והעלמות למטהם כלם
נתחוו ונבראו מסוד אלה הרקייעים הרקיע הראשון
הוא הרקיע הנקרה רקייע דרום והוא סוד חיים
ימינו של מקום בשער האהבה כהן גדול שנוטל
בראש בסוד מעלה חסד אליו. ואמנים כי הרקיע
זה הוא יסוד הטים בסוד רת קדמת הטים והוא
התחלת כל העולמות וכל הדברים למטהם ובזה
הרקיע ברא הב"ה את עולמו ובו נכללו שאר
הרקייעים כי מימינו אש רת. והכהן הגדול מאחיו
אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את
ידו להיות עטיפת הראש אשר בו נתעטף ונברא
^c Ps. 104. 2 ר' אליעזר הגודל העולם בעניין סוד אמרו ^d עותה אור בשלמה
ונטה שמים. בירעה. וזה אמר ר' אליעזר פר"א ג'

הנודל שם' שמים מאי זה מקום נבראו מאור לבשו של מקום שני' עותה אוור כשלמה נוטה שמים כירעה מלמד שנתעטף הב"ה באור וברא את השמים וזה אוור לבשו של מקום ב"ה ואטנם כי הוא התחלת הדברים בתוכן מציאותו ית' שמו וועל כל פנים כי בהיות זה הרקיע ראש הימין הוא כלל שאר הרקיעים כי הם שבע גלגוליו הרוגעה. והגנגל העליון הוא קדרש הקדשים הוא סבת כלם והוא המסבב את כלם כי הוא הסבה העליונה העומדת על ראשיה החיות מלמעלה והוא סוד הרקיע בעין הקרח הנורא העומדת על ראשיהם מלמעלה והוא סבת כלם וזה אמרם חגיגה י"ב ז"ל בוגם חגינה שבעה רקייעים הם שהוא בין ר' ספר יהודה וריש לקיש כאשר התעוררנו בספר שושן שושן עדות על אותם שבעה רקייעים שהתעוררנו כמנה נם היישר ואמרו עוד יש רקייע למעלה מן החיות והוא הרקיע בעין הקרח הנורא כי מזה הרקיע ולמעלה אין שום מחשبة יכולה להרהר ולדעתה כלום והדברים עתיקים. ואטנם כי אלו הששה מהווים ומונצחים ממוקוד החיים אשר על ראשיהם מלמעלה זה אשר התעוררנו מזה הרקיע שהוא רקייע הימין. ומה שאמרו רקייע רקייעים רקייע. והרקייע העליון המשכת ההתפשטות המתפשט מתווך הנקרה המחבית הנסתרת למעלה מעוז החביוון ועל כל פנים כאשר תסתכל בעניינים האלה אשר אמרנו התמצא אם הספרות נבראות

ואם לאו' ומזה הבריאה כי בראה הוא יש מאין.
 ואמנם כי כל בראיה צריך להיות עליה יצירה
 שהיא חלה על בראיה והוא גדולה במעלה עליה
 המזכיר את הבריאה כי אעפ' שהבראה נבראת
 מאין אין בו ציר הכח המוחדר והמתנווץ תמיד
 כוודר והוא סוד היוצרה שהוא מציאות לבראה
 ועל אלו השתיים הוא הכח האמתי הנותן בהם
 נשמה וכח להניע ולהתנווע וזהו סוד עשייה
 שהוא סוד התקoon המתתקן בתקון על הכל והוא
 גודל המעלה העולה על הכל בעניין מה אמרו
 זיל בסוד » ויעש אלהים את הרקיע ואמרו לחיים
 Gen. 1, 7. «
 היו ונקרשו כי על כל פנים גודל המעלה היא עשייה מרד' ב"ר
 אי' ב'
 ואמנם יש לחזור על מה שהיו בביורו הרקיע
 שהוא רקייע הימין בגדלת המעלות ועל שהוא
 סוד הימין הוא נקרא גדלה כי כך הוא על כל
 פנים. ואמנם כי סוד הכהן הנadol הוא משורת
 לפניו לפנים ובקדש הקדושים לו מבוגרים והוא סוד
 המים ובהתחלף היסודות להווים נכללים זה בזה
 ואמנם המים נחרזו לאש וה האש למים כי כך
 נכללים זה בזה. הרקיע השני הוא רקייע צפון
 והוא צד שמאל האש היסודי ובו נכללים המים
 אשר בימין וה אש נכלל בימין והם באש
 והתבונן כי סוד הרקיע הזה גבורת יי' הוא והוא
 סוד הדין הקשה מדת הדין של מעלה כי יש
 מדת הדין למטה והוא גבורה של מטה
 ואמנם כי והוא אמרם זיל בית דין של
 מעלה ובית דין של מטה בית דין של מעלה
 דין בן עשרים שנה לפני גדו' ועצמו בית דין

של מטה דNING את האדם. מכאן שלש עשרה
 שנה ולטעה זהו הנכון. גם אמנים כי נחזר
 לסוד העליונים האלה בהכנותם ועניהם. הרקיע
 השלישי הוא הרקיע הנקרא רקייע מורה והוא
 יסוד הרוח והוא המכרייע בין האש ובין
 הרים ונכללים בו ומשתרעים בו כי על כן
 בהתחברים בו כאחד אווי נקרא שמים
 חגינה יב וזה אמרם ז"ל מי שמים אש ומים על שם
 שהוא בליל אש ומים וזה הכסא הנכון סוד
 המרכיבה העלונה. ואמנים כי והוא סוד אמרו
 אתה תשמע השמים מכון שבתך וגוי. ^{Kgs. 8, 39}
^{Kgs. 8, 49}
 השמים כי על כל פנים סוד העניין הזה הוא
 עיקר יהוד התקועה והוא המורה מוצא המשמש כי
 השם ממנו יוצא גם כי יוצאה ממקצתו אשר
 לו דכתיב ^{Ps. 19, 7} מקצת השמים מוצאו כדוגמת הברית
 הנרשם.... מן הנוף. ואמנים כי והוא סוד עניין
 אמרו ^{Gen. 37, 2} אלה חולות יעקב יוסף כי יוסף הצדיק
 יוצא מיעקב ויעקב לא שימוש לבניה אלא בצדיק
 זה שומר הברית והבן. ומה נחמד העניין ונכון
 למבחן ביהויהם ז"ל מעוררים הנסתירות כפי מנהגנו
 היישר ואמרו יעקב לא שימוש לבניה אלא ביוסף
 כי ביוו שנולד יוסף ראה שכינה מודונה עמו.
 משה נמי לא שימוש בה אלא ביוסף שני. ^{Ex. 13, 19} ויקח
 משה את עצמות יוסף עמו. ודקדו ואמרו כיון
 דברתי ויקח משה את עצמות יוסף מהו עמו
 אלא מכאן שייעקב ומשה לא שימוש לבניה אלא
 עמו והוא הנכון והתערות האמת. ומה נחמד
 העניין כי אין הנוף מודונו בנקבה אלא בברית יוסף

שומר הברית היה וככה מקומו ונקרא צדיק ושמו
 גורם יוסף תוספת הנוף ויצא ממנה והוא סוד
 מופף בתקלה כי הוא התוספת והנתן תוספת
 ברכה לבנה. ואمنם כי על כן הוא «מקצת
 השמים מוציאו לנו». וההבען כי שמים הוא שמו
 של הקב"ה כאמור ז"ל שמים שמו של הב"ה
 הגנה והגנה לאחר כן בעיה נחוור לעניינים האלה
 כלם עד כאן סוד השלש ראשונות והן שלוש
 ברכות ראשונות של תפלה עמידה. מכאן והלאה
 סוד השלש האחרונות והם שלשה רקייעים אשר
 למטה מהם הרקיע הראשון שהוא הרקיע הרביעי
 מאותם השלש האחרונות בתפלת עמידה והוא
 הרקיע הנזכר נצח כאמור ^{8 Ps. 15, 29} ובן נצח ישראל לא
 ישקר ולא ינחם. ^{8 Sam. 15, 29} נעימות בימין נצח ובכאן יש
 מפרשיהם האמורים כי נצח הוא ממדת ימינו וסמכיו
 על פסוק זה ^{9 Ps. 16, 11} נעימות בימין נצח אבל ראוי
 במדרש ודרדרו לום' ימין נצח לא כתיב אלא
 בימין שנכלל השמאלי בימין. עוד ראוי ש
 במדרש כשהבא סמאל הרשע להלחם ביעקב לא
 היה לו תוקף ממש מקום וועורה אלא ממדת
 הנבורה כי שם שואב דין ותוקף ועצמה ממקומות
 התוכי הוהב והוא סיג הוהב שמרי היין. וכשהבא
 להעוז מארתו מקום סוד הנבורה לא יכול שכבר
 כלל הוא ביעקב שהוא הנוף. והוא כי לא
 יכול לו לא יכול לנעת בנוף בשום צד וישקה
 על ימין ולא יכול כי אין לו חלק ונחלה בימין. ונחוור
 לשמאלו לא יכול כי כבר כלל בו בימין מיד
^{10 Gen. 32, 2} וירא כי לא יכול לו יגע בקפ' ירכו שהירכיהם

הם חוץ • מן הנוף • וזה נצח סוד ירך שמאל
 ואמרו • ותקע כף ירך יעקב מלמד שלא נתגנבה
 ממנה אדם עד שבא שמאל הרמתי דכתיב ^{Sam. 3. 2} «
 יי' היה יסר בימייהם ההם אין חון נפרץ מפני
 שגדת נצח גגע בו טמא • ואם תאמר יהושע מאוי
 זה מקום נתגנבה מהודו של משה דכתיב ^{27, 20} גנתה
 מהודך עלייו ונשאר המקום מסתלק עד שבא
 שמאל הרמתי ע"ה וירש שני המקומות ומפני
 שתתגנבה מצד הימין והشمאל שkol היה כמשה
 ואהרן ואוי נתתקן המקום • ואמנם כי סוד נצח הוא
 ממדת שמאל כדוגמתה של מעלה • הרקיע השני
 שהוא ריקיע החמישי הוא הגרא הדוד והוא
 המרה של ימין והמפרשים פרשו בו שהוא השמאלי
 כפי אשר אמרנו • אמן כי עד כאן חמשה
 הרקיעים העליונים והם סוד חמיש מאות שנה
 אשר עז החיים מחלכו בהם רקייע הכלול כל
 המARIOות ויש בו הכוכבים ומоловות הוא הגרא
 תעיגת יב רקייע השמיים ואמרו זל בגמר חניתה • וילן אינו
 משמש כלום ונוי למעלה ממנה רקייע שיש בו
 חמה ולבנה וכוכבים ומоловות והוא נוטל כל
 המARIOות וכמותו איה דכתיב ^{Gen. 1. 1} «ויתן אותם אלהים
 ברקייע השמיים להאר על הארץ • ואמנם כי והוא
 האמת והנכון כי זה הוא רקייע השמיים ודאי
 והוא הנוטל כל המARIOות והוא כלל כלם ועל כן
 הוא כלל • וכל זה כדי להאר על הארץ • ואמנם
 כי אין לאין היוזעה ולדרים בה אור מעולים
 ולתי מזה רקייע שבו כל המARIOות תלויות
 וכללים שם • ועל כן כל העניינים וכל הדברים

בזה הרקיע הם תלויים והוא כלל כלם. ועל כל פנים יש לך לדעת כי עניין גדול ורם סוד המקום הזה והוא עניין סוד יוסף הצדיק אשר אמרנו בתחילת. ועל כן נחזר לעניינים האלה בעה. הרקיע אשר הוא למטה מכל הרקיעים הוא רקי'ן וזהו הרקיע שאינו משמש כלום כי הלבנה אין לה אויר מעצמה כלל ולתי כפי מה שנוטלת מן החמה ואמנם כי הרקיע הזה הוא הכסה הרביעי מהמרכבה העליונה כי דוד המלך ע"ה נחבר עם האבות והאבות הן הם המרכיבה והרגל הרביעי הוא דוד המלך ע"ה שהוא נחבר עם האבות ואמנם » שאל נא החכמים יונידוך זקניך ויאמרו לך. דוד המלך בחברון מלך שבע שנים ולמה בחברון אלא כדי שייהיה מחובר עם האבות ולקבל שם מלכות שמיים כפי הראוי ועל כן תמצא כל הדברים שהם בסוד העיקר האמתי וכל העניינים כפי הצורך והכל על דרך האמת והאמונה.

cp. Deut 32. 7

שער יסוד החלק השני והוא שער חלק הקדש בשקל הקדש נשקל והוא יסוד האמונה הקדושה Lev 27. 25 ויכול עריך בשקל הקדש תקח. תדע לך כי הוא ית' המציא מציאותו וברא העולמות לפיו סוד המציאות כי תדע לך שכבר הורונו החכמים הקדמוניים ואמרו עד שלא בראש הבה"ה את עולמו היה הוא ושמו אחד ועלה במחשבה לפני לברו את העולם והיה מחריבו לפני ולא היה עומד עד וכו' כמה הוא דבר

גדוֹל ונסגב העניין הוה והנה יש לך לדעת כי
 קודם שברא הב"ה היה כמו כן העולם מים
 בימים וככל זה צוין לדעת ומה שאמרו ז"ל
 טר' יקער בזקרא רבה כולם בnder מי הים כי קודם שברא
 הב"ה את עולמו היה הוא ושם בלבד י"ח
 יות לא נתהוו מקודם והוא עד שעלה במחשבה
 ונע' כי כל הדברים עלו במחשבה ומשם נתהוו
 ונחתפשו ההטעחות למשגיחות. ועל כל פנים כי
 העניינים רמיוחים הם ומפוזרים בדברי רוזל. ואמנם
 יש לחזור ולדקוק כל העניינים אשר אמרנו
 בתחילת כל אחד ואחד על תוכן האמונה האמתית
 והנני נבנש בביבורים בעזה י"י אדרונו מה אדר
 2 Ps. 8, 6 Ps. 36, 6 שטך בכל הארץ י"י בהשטים חסוך יש לדעת
 ולהקדר על כל מה שהתעוררנו בתחילת לחזור
 כל העניינים על תוכן הפרט הכללי כי הוא ית'
 אחד מיוחד במעלותו וכי הוא ית' אין לחשוב
 אותו ולדמות אותו בשום צד מכל צד צירוף
 צורה כי הוא נשלל מכל דמיון צורה גונפנית
 אין לחשוב ולהרהר בעניינים אלה וה התבונן כי
 כל הנביאים כלם שלא השינו מעלה משה רבינו
 ע"ה ולא הייתה נבאותם נבואה מצחצתת מפני
 פנתרון צי' מהם לא נbauו אלא מתוך אسفקלריה שאינה
 מאירה ומשה רבינו ע"ה עלה במעלה עליונה על
 כל הנביאים והיתה נבאותו מתוך אسفקלריה
 המארה וה תורה העידה עליו לא קם נביא עוד
 בישראל כמשה מפני המעלת הזאת אשר אמרנו
 ספרי ואם תאמר אם כן מהו שאמנו ודקקו רוזל בישראל
 חאת הברכה לא קם אבל באומות העולם קם ומנו בלעם אם כן

ביהות הרשע מטמא עצמו הוא ממשיך עליו רוח הטומאה ומטמאין לו על כל פנים ואמנם כי בועל אותנו היה. וזה חוק הקוסמים והחרשים שאינם משנים השנת עניינם עד שייהו מטמאים עצם בעניין מעלם הנביאים הקדושים משרתי עליון בהיותם מבקשים למעלת רוח הנבואה ולהשיג דברי חופשי היו מקודישין עצם ומהעתקים בקדושה כדי למצוא ולהשיג השנתם וזה הוא העניין מאותם הקוסמים והמעוננים ובعلي הנחש שהם מטמאים עצם בטומאה ירעה כדי לשרות עליהם רוח הטומאה כי כפי התנהגם במשיהם כך שורה עליהם הרוח בין מעד הקדושה ובין הצד הטומאה ועל העניין הזה בלעם הרשע הוא היה קוסם זמנח ולא היה יכול להשיג השנת חפזו עד שייהו מטמא עצמו באתנו ואוי היה ממשיך עליו רוח הטומאה ואמנם כי סוד העניין במעלת נבואתו של בלעם הרשע לא היה אלא מעד הטומאה ובאותו הרוח היה משיג השנת לדעת מצד הטומאה כמו משה רבינו במעלת הקדושה. משה למעלה במעלת הקדושה בלעם למטה במעלת הטומאה ודבר זה נשאל מן החכמים והשינו המענה כפי מה שרמונו ונחוור למה שהיינו בכיוורו כי מעלה משה רבינו ע"ה עליונה על כל שאר הנביאים והנביאים כלם מפני שהיו רואים מרחוק בראשית האדם שהוא רואה מרחוק הדבר ונראה לו דמיון וצורה אחרת מה שאינו כן על בן הנביאים כלם היו רואים מרחוק ולא היו קרבים לינש אל יי' בעניין

משה שכחוב בז' ^{Ex. 24, 2} וונש' משה לבדו אל י"י והם
 לא יגשו' ונם אמנים כי הנביאים כלם לפי שהוא
 הנביאים רואים מרחוק ^{הו} רואים כמיין דמיון
 וצורה כי איןם יכולים לראות הדבר על בוריו
 פן תהי דעתם ולכם יוצאה מתוכנותיו והנה על
 כל פניהם הוא ית' נשלל מכל רעיון ומחשבה
 שאין מי שיאכל להשיג והוא ית' אין לו דמיון
 וצורה. ועל בן דברה תורה בלשון בני אדם כדי
 לישב לכם ורעיוןם. ואמנים כי על בן העניין
 הווה אפי' בזה העולם רואים דברים ודמיונים
 משונים שנדמה לעיניהם כאשר אנו רואים בהולי
 מדברות והולבי ארחות עקלקלות שלושאים ונדמה
 להם לעיניהם חומות ומגדלות ולשאר כמיין גלי
 ים עולים ויורדים ואינו דרך האמת זולת דמיון
 שנדמה להם בהשנת דמיון כל שכן וכל שכן
 בדברים המופלאים הנוראים שהם גודלים ורבים
 ועלيونים מאד מאד. על בן אל יעלה על לבך
 כי אתם הדמיונות והציורים שהנביאים רואים
 שהם עיקר הראה ההיא אלא הכל הוא כפי
 אשר אמרנו והתעורנו בו' ומה נחמד העניין
 להסביר ולדעת כי הוא ית' אחד מיוחד מכל
 פנים שבעולם נשלל מכל הדברים האלחי ואמנים
 כי אעפ' הרבה בני אדם הנכנים בסוד החכמה
 הזאת וחושבים לעלות ביטולות וחושבים לעלות
 וטובעים בטיטת היון. ולא ישינו לרצון אורח וייהו
 בקרח ורואים בסוד דרכי החכמה הזאת תקון דרך
 האספקלריאות וסוד המרות העליונות עניינים יורדים
 עולים זו היה ראש וו ורוע יטין וו ורוע שמאל זה גוף

זה ירכים חט ושלום » אל גַּלְעֵד הַהֲוֵה לְבָכֶר ^{cp. Prov. 7, 25}
 ורענייניך אלא הוא תקון כפי שתוכל להבין
 האיך משתלשים זה בוה ומיהדים זה בוה כפי
 תקון איברו האדם שם משתלשים זה בוה
 ומיהדים נכללים זה בוה כפי תקונם וענינים
 להיותו אחד. אך בעניין זה בדמיון זה יש
 אספקלריה גודלה על אחרת נכללה זה בוה
 Exod. 26, 6 ונתקנת אחת באחת * והיה המשכן אחד. ועל בן
 יש לעין ולדרך הנכנס בסוד הרכבים האלה
 לבונן רעוניו ומחשובתו לבתיו יעשה בדרךים
 האלה מחשבות זרות ולכלת אורחות עקללות.
 ובדרך הזה יבמה בשם יי' וישען באלהיו » כי <sup>Is. 50, 10
c 2 Sam. 22,</sup>
 מי אל מבודי יי' ומוי צור וגוי. יש לך לדעת
 כי בכל הרכבים האלה יש לאדם להזהר ונשמר
 שם ואל יטעה לבו אחרי הדברים ^{c 2 Sam. 12, 21} אשר לא
 יועילו כי תהו מהה. כי האלים אחד מivid
 בלי שום שניי ובלי שום דבר מאותם הדברים
 Job 33, 14 המתפקידים כי הוא באחת הוא ידבר כאשר » כי
 באחת ידבר אל. ואמנם ע"פ שהם ספירות
 אספקלריאות נכוונות ישות אחת היא בלי שום
 פירוד על כן אמרתי שהשمر אל מהן ולא אין ^{22, 36, Job 33, 14}
 ואל תהשוו מחשובות ההבל כי אין שניי ואין
 עי' חנגה פירוד ולא ימין ולא שמאל וגוי אמרם ויל אלא
 דברה תורה בלשון בני אדם כאשר התעוררנו
 פירשנו בתחלה. ואמנם כי הוא ית' המזיא סוד
 מציאותו והמציא וזה אספקלריה שתמוך מאורו.
 וע"פ לא היו יכולין כל העולמות לסכלו עד
 שברא אור לאורו וברא עולמות והוא אור ההוא

נקרא לבוש. מלמד שהלביש אוד באור ונבלל זה
בזה ומתוך האספקלריה העליונה נמשכו שאר
כל המאורות האחרות. ואמנם כי סוד העניינים
האליה נתן לחכמים יודעי דת ודין לעין ולהסתבל
בדברים العليונים כי סוד מציאותו הוא ית'
שמו המציא לקיים העולמות ולמען ילכו לנכח
בני האדם וידעו כי יש אליהם מושל. וברא כל
הדברים العليונים והתחthonים והכל מאותיו [¶] והנה [¶]
השטים ושמי השמים לא יכללוו ואין מי שוכן
להשיג אמתתו ית' שמו זולתי מקצת דרכיו
המציאות אשר המציא. ועל כל פנים בהתעורר
החכם המשכיל לחקור ולרעת הענן האמת יוכל
אדם להשיג קצوت אמתה מציאותו והנני נכנים
בסוד הדרבים האליה. והשם יעורנו ולכתח
ברציו הישרים. [¶] ונлечה באורחותיו כי ממנו [¶]
תצא תורה ודבר יי' [¶] וו' אלhim אמת הוא [¶]
אלhim חיים ומלך עולם כי הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים. אין שום חלק בענן מציאותו
כאשר יש הרבה שמלכים העניינים אחת אחר
לבד חם ושלום כי אין לקוץ בנטיעות. ועל בן חגינה יד
אויר ואכנים בסוד הרכבים האליה.

סדר המיציאות

כפי תוכן החכמה הנוראה אשר היא עיקר יסוד לכל החכמתות והיא הנקראת קבלה על כי היא פרקי אבות קבלה למשה ע"ה מסיני ומסרה ליוהשע ויוהשע ^{א"} לזכנים והזקנים לנביאים ונביאים מסורה לאנשי הכנסת הנרוליה כפי קבלת התורה. והם הירושו זה לזה עניין החכמה הזאת. ואמנם כי דרך החכמה הזאת הייתה נתונה לאדם הראשון בשעה שהוכניסו לנו עדן ונתן לו סוד החכמה הזאת. והיתה עמו עד ואשר חטא והוציאו מן עדן. ולאחר כך בשם ארם הראשון ירש החכמה הזאת שת ^{Gen. 5, 3} בנו שנברא בצלמו בדמותו כאמרו «יולד בדמותו בצלמו». ולאחר כך נתגלתה החכמה הזאת לנו הצדיק והוא הירושה לשם בנו עד אשר ירש אותה אברהם אבינו ע"ה ובחכמה הזאת עבר ^{Gen. 26, 5} לבוראו יושמר משמרתו מצותיו חוקותיו ותורתיו. והוא הירושה אותה ליצחק ויצחק ליעקב ויעקב לבניו. עד אשר עמדו הדורות האחרונים על הר סיני. והירושה למשה ע"ה וכו' כפי אשר אמרנו. ושם קיבלו איש מפי איש כל הדורות הבאים אחראיהם ובגנות התל הזה ורוב הצורות נשכחה החכמה הזאת ולתי פוער אחד מעיר ושנים משפחה והם התעוورو החכמה בכל דור ודור. ועל כן החכמה הזאת היא קבלה איש מפי איש וכל התורה תורה שבכתב ותורה שבבעל מה מוסדרת ועל החכמה הזאת. ואמנם יש להתעורר ולחקור כפי הורך הנכון אשר הוא כפי השנת האמת.

שער יסוד החקקים

תדע לך כי כבר התעוררנו בתחלה על סדר עשרה מעלות עליונות. סוד המציאות. סדר החכמה, באשר נבראו העולמות מעלה ומטה. וכן ננד זה בסוד זה עשרה מאמרות שבהם נברא העולם. עשרה הדברים שהם כלל התורה הקדושה. ואמנם כי עשר ספריות בליימה הם כלל סוד מציאותו ית' שמו וכל עליונים וחתונים. והם סוד השם המוחדר כלל כל הדברים כלם.

עשרה ספריות בליימה הם. והם בליימה על ספר יצירה שם בלבד פיך מلدבר ורעיון נך מלהדרי. כי הם מדי, במד"ר פ"ד דברים עתיקים סתוםים. ומתוכם סוד המרכיבה העליונה. כי העניין סתום וחתום הוא לモזאי דעת. כתיר עליון. סוד המעלת העליונה סתום וחתום. חקיקה בסוד האמונה. והוא הנקרה אוילך זך שאינו נתפס כמי אשר התעוררנו בתחלה. והוא כלל כל המציאות. והכל נלאו בחקרתם. ואין להרהר ולחשוב במקום זהה. והענין נקרא בסוד אין סוף כי זה העניין גורם כלל הכל. אמן בו ניתק אוור בלהחכמים כי הוא סוד עלת העולות באשר התעוררנו. והוא הממציא את כלם. וייש לעיר ולהתבונן ולכונן הרעיון והמחשבה כי הוא ית'. שמו אפיקת כל המחשבות ואין רעיון יכולתו. ואמנם כי באשר שאין מי שיכללו שום דבר בעולם נקרא אין. וזהו הסוד

שנאמר (שאמך) הכתוב ^{ז, 28 Job.} « והחכמה מאיין תפצעא,
 וכל דבר הסתום והגעלם שאין מי שיוודע בו
 כלום נקרא אין' » כלומר אין מי שיוודע ברבב זה
 כלום ואמנם כי נפש האדם היא אותה הנקרת
 נפש השכלה אין מי שיוודע להכיר בה שום
 דבר בעולם. והוא עומדת בחזקתו אין אמרו
^{ז, 19 Eccles. 3, 8} ומותר האדם מן הכמה אין כי בו הנפש יש
 לו לאדם מעלה על כל שאר הנבראים והשבה
 שבאותו העניין הנקרת אין' גם אמן כי אם
 על הנפש הזאת כאשר התעוררנו אין מי שיוודע
 בה כל זה על העניינים הסתוםים הנעלמים
 אשר בה. כל שכן וכל שכן על עצם העלמת
 המקום הזה אשר עליונים ותחרתונים לא ישינו
 בחיקתו (כלום). והבן כי יש אדם שעובר על
 ראשו אויר המשמה הלב והרעיון ואינו יודע
 מה הוא ועל מה. וזה שאיןו נתפס. אך בהתעורר
 המעלה הזאת לכלם נתן זהר והתניעות ואינו
 נתפס בשום צד בהם ואינם יודעים בו. ולפי
 גדרל מעלהו אין לו שם שיכיל בו. אבל
 מחוק שאר הכתירים הסתוםים שאינם נשנים
 יתפרש האדם השכלי מרעיון וממחשבה להרהור
 בעניינו ולפי בן נקרא הוא דבר הנסתור והגעלם
^{ז, 2 Ps. 100, 3} « הוא עשנו » ועובד הלו הוא. ומשם ישתלשלו
 הרברים הנעלמים והסתומים למטה להקרא בשם
 הוא. ומה נחמד העניין לדעת כי הוא ית' שמו
 מעציא כל המזיאות ומתיוק קצת המזיאות תוכל
 הנפש השכלה להשיג אמתת מזיאותו הנאמנה
^{ז, 23 Num. 23, 23} אף קצחו תראה וכלו לא תראה. על בן אין

לו תחלה ותכלית וסוף' יוש לסלק האדם עצמו וריעונו ממנה' משם יצא נקודת התעולמה. ראש כל המועלות וכל שאר האספקלדיות. התחלת כל המזיאות. כי כתר עליון יה' שמו אינו התחלה. וכבר התעוררנו בראשונה עשרה מאמרות הם. ואמרו זיל והוא תשעה הוא כלום' כתר עליון הנעלם והנסתר אינו מן החשבון ואיןו בכללם. חזרו ואמרו בראשית גמי מאמר הוא כלום' מאמר נקרא. ואם יש לך עיניים לראות תוכל בדרך ולחפש בעניין זה ולעוף השכל בדמota אל סוד תוקף המעללה הזאת ומהו העניין שרטמו. ועל כל פנים התבונן והבנ לך ושים נפשך לדעתה שהמעלה חוזרת ליווננה. ולמי היא המעללה. והדבר סתום ועמוק עד מאד. ועל בן בעומק דבר זה תוכל לדעת סוד עמוק למעללה בעניינים אלה כי צריך לבטום הפה ולסלק הרעיון והמחשה עמוק הדבר התחלה המזיאות הוא סוד הנקרה הנעלמה ונקרה חכמה הקדומה הנעלמה והיא סוד נקרה מחשבת' כי אין מחשبة וולתי על דבר שאינו ניתן ולא נתפס. ואמנם כי כל בא עולם לא ישיגו למחשبة זאת כי הדבר סתום ועמוק והנקרה היא התחלה כל הדברים הנעלמים ומשם יתפשטו וימשכו לטיניהם. ואמנם כי אמרנו בראשית שהוא סוד האירן חזק שאינו נתפס תרע לך כי כמו בן זו היא ראשית הכל וראשית כל הדברים ומתוך נקרה אחת תוכל להמשיך משך כל הדברים. והבן כי הרבר הסתום והנעלם כשמתעורר להמציא מזיאתו הוא

ממציא בחרוד המחת בראשונה ומשם מוצא
הכל לאחר מכן כך היא ית' שמו מתוך הדבר
הסתום והנעלם המזיא וזה נקדה אחת נעלמה
ונסתרת בראשונה וממנה המשיך מזיאותו בזהרי
התעלומות מאצלות נסתר ונעלם' והתבונן כי
בשעה שהאצלות זהה נאצל מתוך האין כל
הדברים וכל המועלות כלם תלויות במחשבה' ועל
כן יש לך לדעת כי העניין הנכון סוד מציאותו
ית' שמו מזו הנקדה יעצה' ואמנם כי על כן
נקראת חכמה' הדבר שאינו ניתן ועומד במחשבה
נקרא חכמה' ואמרו מהו חכמה חכמה מה כלום'
הואיל ואין הדבר ניתן ולא תוכל להשינו חכמה
מה שיבוא ומה שייהי' ואמנם כי זו היא חכמה
העלינה הקדומה היוצאה מאיין' ואם תאמר
הואיל והוא מעלה עליונה על כל שאר המועלות
ואינה נשנת מהו זיין נחן חכמה לשלמה'
^{ט. 5. Kg. 2:}
חלילה חלילה כי הוא ית' שמו נתן עניין כוה
לשום נברא לדעת ומפני ישוג לסוד מחשבתו של
מקום ב"ה' אלא בשם שיש חכמה עליונה
כך ברא הוא ית' שמו חכמה קטנה' והחכמה
הקטנה היא הנקראת חכמה שלמה עלה ובה
ידע שלמה כל מה שידע והשיג לכל מה שהשיג'
וראית עניין עמוק ונבואה בסוד זה' והחכמים
שדרדקנו בזה העניין על המלך שלמה ע"ה
שהחכמים עצמו בכל מיני חכਮות שביעולם ועשה
כל מה שעשה ואותם הדברים הכתובים עליו'
אם כן באותה חכמה עשה' אמרו ודאי בה עשה
שלמה כל מה שעשה' ולא יצא מתחום עניינה

חוצה זולתי דבר אחד אמרו וראי חכמת שלמה
היא הנקרת עין הדעת טוב ורע והמלך שלמה
אעפ' שהתחכם יותר מאשר בני אדם רצה
ונתקוון להשלים תוכן המדרגה הזאת בסוד הטוב
והרע והוא לו להוכיח תמיד מצד האחד אבל
בזה אמרו שהיא לו להרבך תמיד מצד הטוב
וכוונתו היה לבונן ולהתלבך מצד הטוב ובצד
הרע ולדעת את שני הצדדים והכל לפי תשלום
המדרגה הידועה ואם תאמר ולא לך לzech
נשים הרבה על כל פנים כך היה סכת זאת
המדרגה כי יש בה מלכות ופילגשים לעניין אמרו
ויאשרויה מלכות ופילגשים יהללה ועל בן כוונתו ^{Cant. 6, 6.}
להיות למדרגה הזאת תשלום לך מלכות ופילגשים.
וסוד זה בשיר השירים אשר לא ידעו שאר בני
עולם האלף שהוא חול סוד המלכות והפילגשים
אלף היו לשולמה חול ולפי טעותו דכתבי נשיו ^{Egs. 11, 4.}
הטו את לבו ונור עזב כל מה שלמעלה ונתרבק
למטה ועזב הטוב ההוא בשביל זה: וחם ושלום
שעזב אותו זולתי שלא השתREL לבונן המדרגה
מצד הטוב ודיי בזה לכל משכיל אשר נחה עליו
הרוח.

ונחזר למה שהיה בכיארו בהיות החכמתה
העלינה הקדומה אשר אין מי שישיג עוזם
מעלה זה והוא תפארתה: ומזה נחמד העניין
בஹותה כלל השם המתוודה יודיע העניין לכל
משכיל: ואם תאמר המשיח שני' בו ונחה עליו
רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח עזה: וגבורה

רוח דעתך ויראת יי"ש לומך על השפעתו היורד
כטול חרמון מעם המדרות העליונות כי גבורה מועל
גבורה שומר ונガבורים ועליהם זבלם נוטל המלך
26 Is. 30: "המשיח כי אוי יהיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שביעתים ונוי". אבל עניין
החכמה הקדומה והמחשבה הקדושה אין מי
שיכול להשיג אותה והוא נעלמה ונסתורתי ואמנם
בי סוד החכמה הזאת הקדומה היא ראש כל
המעלות וממנו יוצאים והוא עיקר הכל והוא סוד
עטוק עיקר השם המיחדי השני היא סוד עולם
הנסתר קדר הקדושים שנת החמשים והוא
גמישת ומתפשטה מתחוץ נקודה התעלומה כאשר אמרנו
אמנם כי כל הספירות כאשר התעוררנו
בתחלת הבראה שלחן היא סוד ההתפשטות
והמשכת היותם להיות מציאות ית' שמו נמצא
בכל האחדות ואמנם כי סוד העולם הנסתר
היכל הפנימי נברא ונתחווה מתחוץ הנקודה היה
והיא נבנית בסוד כל הדברים ומשם יוציאים
מתוך שכל ההיות הנעלמות והפנימית הנסתרים
משם יוציאים בכח הנקודה העליונה ומכאן ולהלאה
יש לומך באות השמות הנקראים אלו הספירות
העליה הזאת היא הנקראת בינה. היכל הקדרש
קדש הקדושים לפני יובל. שנת החמשים יום
הכפורים שופרי העולם הבא. שכינה עוזי חביבו
עווזי עולם הנסתרי והרבה שמות אחרים יש
לטדרנה הזאת ועכשו אותם אשר השינה יורי
בשמות הקדושים הם אלו יש לה אלו השמות
כלשון אחר. יש לי לפרש העניינים האלה כפי

השנה ידי' השם הנקרא בינה הוא על עניין כי הוא המשכת המחשבה והיא המחשבה סתומה עמוקה ואין מי שודע עמוק המחשבה אמנס בהמשכת ההתפשות בא המעיין להבין שום דבר או שום הבנה בדבר הנעלם והנסתר מה שלא בשנית ולא הבון מוקדם זה כי אין לו עסק בסתרי ועל כן נקראת בינה היכל הקרש על כי כל מטמוני מרגליות נכנסים בתחוםו ונתחווים בננויהם בתחוםו והוא סוד היכל להתכשות בו הנקדה הנעלמה הנקראת קדשי ועל כן הוא סוד ההיכל מאותו קדש ונקרא היכל הקרש כי הקדרש עשה לו היכל לשכנו בחוכמי קדרש קדרשים הוא סוד הקדרש שהוא סוד הנקדה העליונה וההיכל הוא שהוא קדרים על כי כל ההיות נתהו בתחום הנקראים קדרים והם קדרים פנימיים כי כל הקדרים היוצאים מכוח המשכת החכמה וכל השפעים והאפסקלריאות יוצאים מתוכה ונכנסים לבינה ובחבורם כאחד בלי פירוד נקרא קדר קדרים יובל על כי הוא משפייע וምשך הווער האמתי בהתחדרות שניהם כאחד ומויציא תמיד המכובע בלי הפסיק ואמנים כי יובל ושופר דבר אחד והוא פשוט ולא כפוף כי הוא עליון על הכל ומויציא כלו למעשהורי ואמנים כי על כן כל ההיות היוצאות מתוכו כלם בסוד חירותי ועל כן אמרו ראו מה בין לוחות הראשונות לשניות לוחות הראשונות מה כתיב בהו «חרות על הלוחות חירות מכל דבר Exod. 32, 26» שביעולם מפני שהויתן היו מצד העולם העליון.

לוחות השניות לאו הכו ועל כן לא כתבי בהן
 חרות כי הן היו מלמטה ממני ועל כן סוד
 הענן הזה ידוע היה למשכילים. יום הכהנים
 וראי כי כל כפירה וכל סליחה וכל רחמים
 ושפע אספקלריא המארה משם יועז לא סוף
 המחשבה למטה אשר היא עומדת על משמרתה
 בסודה וענינה ובהתעוור המדה הזאת כל כפירה
 וסליחה ומילאה יורשת המדה הידועה למטה.
 והתבונן על כוונת זיל שהתקנו חמש עניינים של
 מחלוקת לروع קדש בוגר החמש ספריות אשר
 למעלה והם חמשים שעריים של בינה והחמשה
 עניינים הם תקון וענין לנגר חמש ספריות של
 בינה והן אכילה ושתיה ורחיצה וסיכה ונעלת
 הסנDEL ותשמש המטה. אכילה ושתיה מצד ימין
 ורחיצה בוגר שמאל. רחיצת צואתו של ארם
 הוא מצד השמאלי. וסיכה בוגר תנוף המכרייע.
 נעלת הסנDEL בוגר הירכיהם תשמש המטה
 בוגר סוד ברית קדש. ונם אמן כי הירכיהם הם
 סוד כלל אחד. להיותם חמשה עניין תקון כפירה.
 וסליחה לנגר העולם העליון שהוא יום הכהנים
 להמצא זוהר פנים מאותו. העולם הבא הוא
 העולם הבא תמיד ומזהיר זוהר בלי הפסיק
 והמעין נבע תמיד בסוד זוהר פנימי ובא תמיד
 ואינו פוסק. וזה סוד העולם אשר כל זוהר
 הקדושים ממש בא תמיד ומתקדשים בקדושתו
 עליונים ותחונים. ועל כן הוא העולם אשר
 קדשו וצונו סוד העולם הבא כי הוא בא תמיד
 ומזהיר זוהר שאין לו חפק. ואמן כי סוד

העולם הבא. אמרו ז"ל העולם הבא אין בו לא ברכות י"ז
 אכילה ולא שתיה ובי' כי על כל פנים כן
 הוא והוא כלל כל ההיות למטה על כן אין לו
 הפרש מזמן סוד הנקדתי שופר על סוד הקולות
 המזוחדים היוצאים מתוכו עניין סוד השופר
 המוציא הקול מכח התקוע. והקהל נתחבר מסוד
 שלושה עניינים מזוחדים כאחד. והם סוד אש
 ומים ורוח כולם כאחד על סוד אחד. וכבר
 פירשנו זה בספר הרמונה שכינה של מעלה ספר הרמן
 אמנים כי בכך הוא ואמרו ז"ל בשם שיש שכינה
 למעלה בכך יש שכינה למטה. ואמנים כי שכינה
 של מעלה בדוגמתה שכינה למטה והוא החכמה
 קטנה אצל מעלה ^a בת ירושת נחלה. ועל כן ^b Num. 36, 8
 בסוד אחד עומדות שתיהן כאמור בתרי ^c חביבין ^d Hab. 3, 4
 עוזו על שם שהוא חביבון דעוז הדת פנימה כי
 סוד עניין התורה יצא מן הקול הדק הפנימי
 והוא העוז ^e י"ז עוז לעמו יתנו עולם הנסתור כי ^f Ps. 29, 21
 על בן הוא הרקיע ^g בעין הקרא הנורא ואין מי ^h Mai. 1, 22 Ezk. 1, 2 פרקי דבר
 שידעו בו. כי הוא סוד רוז'ל שאמרו עוד יש אליעזר ד'
 רקייע למעלה מן החיות והוא הרקיע בעין הקרא
 הנורא. ואמנים כי אין מי שידעו בו. ועל בן הוא
 עולם נסתור כי יש עולם נגלה למטה כאשר הוא
 בכמה מקומות שהוא ית' שמו ניכר מעלות בבודו
 מן העולם ועד העולם. שני עולמות הן אחד
 למעלה ואחד למטה כפי אשר התעוררנו בכמה
 מקומות. והנה הוהרונו ז"ל כי העונג והגמול
 לצדיקים לעולם הבא וזה החיים היוצאים מתוכו.

וזהנה יש לנו לפרש ולדקדק בסוד העני הזה
ויעוד אמן כי יש הרבה והדעת נכונה בהם
בחיותם מפרשים כי גן עדן יש בארץ ובו עוני
הנפשות. אם כן עונג חי העולם הבא היבן
הם ומה מנוחה יש לנפשות באלהו מקום הויאל
ואין שם המנוחה. וגם אמן כי ראיית מפרשים
אומרים כי בנין עדן אשר בארץ יש שם צירום
ועניינים בדורמת העולם הזה ובדורמת עולם של
מעלה. עד שתהיינה הנפשות מודרגות באלהם
צירום של מעלה. ומפני כי אין יכולות להחפר
כל כך מעין העולם הזה. ועל כן יושבות
בגן עדן אשר בארץ ומתחוץ שהן מודרגות באלהם
הצירום והעניינים בעלותן למעלה ולעשות שם
דירתן כבר מרגעותهن. ורעתם נראה בכך כי
gan עדן שבארץ לדירות הנפשות הוא למן מועט
עד ההרגלן באלהם הצירום של מעלה ולא יותר.

אם כן בעלותן להיות דירתן למעלה לאור
באור החיים הנה חסר מקום. בגין אשר
בארץ ואין שם והמקום נשאר פניו בלבד נפשות
הצדיקים עד עת באו נפשות אחרות. וזה לא
ראינו בדברי רז"ל שאמרו והודיעו עניין גן עדן
ומדרתו וצורתו וענין ההיכלות אשר בו. ואמרו
בஹיכל פלוני שם אברהם יצחק ויעקב. בהיכל
פלוני שם הוא המשיח. ובהיכל פלוני שם הוא
פלוי' ופלוי'. אם כן מהו כמה שנים חסרו
כבודם של אלהם ההיכלות שאין שם משיח
והאבות הצדיקי העולם הרבה אותם הנוכרים שם.

ואם הם... איןם למעלה להתהלך לפני יי' בארצות החיים. על כל פנים צריך עיון, ואמנם כי הדברים פניטים סתוםים וחתוםים בדברי עמודי העולם אשר התעוזרנו בדברים האלה.

אמרו כי הוא ית' שמו ברא את האדם בצלם ובדמות יוכננו בצורה עליונה באמרו ^{א Gen. 1, 27} «ויברא אלהים את האדם בצלמו וכבר התעוורו ודקדכו על העין הוה בסוד האדם שהוא בצלם אלהים אמרו בסתריו תורה כי הצורה השכלית אשר היה באדם היה הנקראת אדם כי העור והבשר והעצמות הם הם מלבוש אדם ואמרו לפיו כתיה ^{ב Job 10, 10} «עור ובשר תלבישני ובעצמות וגינדים תפוככני» ^{ג Job 8, 12} «עם העור והבשר הם מלבוש עין מי הוא האדם כי הוא פנימה מן המלבוש». ואמנם כי הוא נתהן בשלשה תקנות. והנני מגלה לך סוד נסתר עמוק ונורול עד מادر. אמרו שם בסתריו תורה כתיה ^{ד Ezek. 1, 26} «ועל דמות הכסא דמות כمرאה אדם עליו מלמעלה». מהו דמות אדם תלת דרגין דמהברן כחדא ואינון רוא דמהימנו פנוי ואמנם כי האדם שהוא בעולם הוה בחבור אחד ליהו דוגמת אדם והם נפש ורוח ונשמה. ואמנם בעניינים אלה שלשות נקרא החמים השלם. אדם בעניין דוגם' של מעלה בסוד השלש מדרגות שהן מחוברות כאחד שהם דמות אדם. ואמנם כי האדם השלם בעולם הוה הוא כפי אשר הזכרנו ובשםת איינו מות האדם

ולתי שמחפשט מן המלבוש' ואמנם התבונן
 ובונן רעיון ניך בזה והוא תשלום הסוד העמוק
 זהה. תרע לך כי אותם השלש מדרגות של
 מעלה בהתחברן כאחד נקרא הכל אדם. אמן
 כי הוא צריך מלבוש להתלבש והמלבוש הוא ממדת
 מערב כפי אשר מתלבש יהוה באלף דלת נז'
 יוד כי זה מלבוש לוה' ואמן כי סוד האדם
 השלם בעולם הזה הוא בסוד שלשה דברים
 הנכרים אשר הוכרנו. והמלבוש שלו הוא הגוף
 והכל הוא בדוגמא כי המלבוש מעלה הוא
 הנקרא גוף. ואמן כי בהתרפשט האדם מן הגוף
 האדם עולה והגוף נשאר בנו הגראון ועל סבה
 Amos 5, 2 ו' תמצא סוד נפלת ולא תוסף לנו' והיתה חורבן
 בית המקדש וכל אותו הגראון. אך הוא עני
 סבת האדם כי בהתרפשטו מן הגוף אויה הוא
 הגוף בתחלת הגראון. והבן כי הכל הוא דוגמא
 כי בהתרפשט המלבוש אותו השלש מדרגות אשר
 אמרו כביבול באלו הם בפירוד שאינם אחד. ועל
 Zech. 14, 6 כן לעתיד לבא יהיה יי' אחד וכי בעניין זה
 האדם השלמו למטה בהתרפשטו מן הגוף
 אותם השלשה דברים שהם אחד הכל הוא
 בפירוד. ומה נחמד העניין למשכלי. הדע לך כי
 הנפש והרוח והנשמה יפרדו איש מעל אחיו
 בסבת התפרשיות הגוף וישוב הכל לעיקר שרו
 ויסודה להתעדן כל אחד כפי הראי'. אמרו כי
 הנפש הוא עניין כח סבת נפש האב המכנים
 באותו הרגע סבת דקוק הנפש בכח צורי' ועל
 כן הנפש היא משותפת תמיד בגוף וקרויה לה

הפילוסופין נפש הצעמת כי היא גדרה חמיד עם הנוף ולעולם אינה זהה ממנה ואמרו בכאן כי סיוע ממוקם אחר למעלה יש באותו הנפש. ומפני אותו סיוע נקראת חיונית והסיוע ההוא בא מעלה סבתה בה אישים והם המלאכים הקרובים לבני אדם כי לפיה נקראו אישים. ובהתפשט האדם מן הנוף שהוא המלכיש הנפש הזאת תחוור ליסודה ולא תפרד מן הנוף ולפי זה הכח המתים יודעים ידיעה בסבב נסתרת כאשר נפרש בעה.

הרוח הוא בא ממוקם אחר גדויל יותר ממעלת אישים והוא סוד המדרגה הנקרה חכמָה קטנה. ואמרו כי כל נקבה בהודונה עם הוכר מרוב התאהה היא מורה לנדר הוכר והבן. ואמנם כי הרוח זאת תשוב אל האלים אשר נתנה אמרו ^{«Eccles. 12:7»} ותירוח תשוב אל האלים. הנשמה היא הבאה מסוד הוכר למעלה. כי הנהר היוצא מעדן משם פורחות הנשמות והנשמה תחוור ליפודה הראשון. ועכשו הנסי נכנים בכיוור העוניינים אשר התעוררנו בתחלה הנפש היא בח נשארת עם הנוף כפי אשר אמרנו.

הרוח היא הולכת ונכנסת בנן עדן אשר בארץ. ואמרו כי בהכנסה שם מחלבשת טיד באוויר נן עדן ומחזירה שם הרוח ברוגם צורת הנוף שהיא בוה העולם. ושם הולך באותו הצורה וידעו ומכיר זה לזה ומשתולים בהשתדרות

עליון ושם דירתען כל הימים. ואמרו כי «MRI חרש בחרשו וMRI שבת בשבתו עלות למעלה לאור באור עליון ומתרפשות מאותו המלבוש כדי עלות לחווות בנעם יי' וגנו' ואוי הרוח תשוב אל האלים אשר נתנה». ותחזר למקומה לאחר ^{Isai. 66, 23} בן ותשוב ועליה זהה סוד אמרו «והיה MRI חדש בחדרשו וMRI שבת בשבתו יבוא כל בשר ודקרכו זיל כל בשר זו היא הרוח» הנשמה עליה למעלה ומתרדנה בסוד חי העולם הבא באותם החיים היוצאים מסוד עולם הבא וכל דבר חור ליסחו כי הנهر אשר הנשמה ממנו הוא עץ החיים וראי' ועל בן הנשמה תשוב לשאוב מאותם החיים והוא האמת וכן התעוורו עמו רוחם בעולם בסתור דבריהם אשריהם ואשרי חלוקם בעולם הזה ובעולם הבא.

שער קצה השמים

IV.

ב' כי שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפני ^{Deut. 4, 32} למן הימים אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולטקה השמים ועד קצה השמים. כבר ידעת והתבוננת עד איזה מקום האדם ראוי לשאול ולהקgor בסוד דרכיו החקירה לדעת קצת אמתה מציאתו ית' שמו אמרו זיל כי שאל נא לימים הראשונים וכו' עד אי זה המקום אתה רשאי לשאול למן הימים אשר ברא אלהים אדם על הארץ. עיין בדבר הזה ותמצא סוד החקירה וכוונתם ית' שמו ואו תבין יראת יי' ומה

שתהאל מהו אשר ברא אלהים אדם. ואמרו
 ולמקרה השמים ועד קצה השמים עד בגין אתה
 רשאי לשאול. ומשם והלאה אין לך עסוק
 בנסתירות כי הדברים סתוםים וחתומים עד מארך
 ועל זה הסוד אמרו זיל אדם הראשון טקעה
^{מנתדרין}
^{ליה}
 השמים ועד קצה השמים נברא. וזהו התחלה
 אדם הראשון נברא והוא התחלה בראית אדם
 הראשון ונם אמם אעפ' שסוד אדם נברא בסוד
 שיש קצויות עניין בשלש מדרגות והוא עיקר ייסוד
 כל הדברים. «אור ורוע לצדיק לישרי לב
 שמחה» ליהודים אמרו זיל אור שברא הב"ה מדי ואלי"ש
^{ז"ז Ps. 97: 2}
 במעשה בראשית אדם צופה וראה בו מסוף
^{בראשית}
^{ויתר}
 העולם ועד סופו כיוון שנסתכל בדור המבוקל
 ובדור הפלגה והרשעים העתידים לבוא בעולם
 ע"ת ג' עמד וגנוו' ולמי גנוו' לצדיקים לעתיד לבוא
 דכתיב «אור ורוע לצדיק לישרי לב שמחה» כבר
 ידעת והתבונת כי אור זה הוא האור הראשון
^{ז"ג Gen. 1: 3}
 שנברא במעשה בראשית דכתיב «ויאמר אלהים
 יהי אור ואמנם כי רדקנו זיל ואמרו אור שכבר
 היה. ואמם כי פרשו בו הרבה המפרשים
 ודקדקו بما שאמרו זיל והיה אור לא נאם'
 אלא יהי. אבל אמרו בסוד הנסתירות אור שכבר
 היה בסתורי תורה ראייתי כי סוד אור הקדמון
 הוא כלל כל המציאות וכל ההיות למןיהם.
 אמם כי הוא ראש עליון על הכל וסוד המציאות
 הוא הוא. והבן כי התחלה הכל המציאות סוד
 נקודה התעלומה שהוא י' שהוציא מזרה אצלות
 מציאות והוא הוא עניין אחד במציאות אותה

הנקודה. ומשם והלאה מה שנשתאר מסוד א' ועד
 הוא אור וזהו שכבר היה חתום וחוקק היה
 מוקדם זה בסוד עניין אויר. והתבונן כי ראש עניין
 המיציאות אשר הוא מן העולם ועד העולם זהו
 והוא קצה השמיים ואמנם כי הוא אור הראשון.
 חסיד. אברהם. ימינו. דרכם. מיט'. כטף. כחנ'
 גהלו. אהבה. והרבה שמות אחרים אשר בו.
 אבל יש לפרש ולעlyn בדרכיהם האלה כפי אשר
 תשיג הדעת. אור הראשון והוא אור הנטעוף בו
 הב"ה וברא את השמיים כפי אשר אמרנו
 והתעוררנו ונכח זה נבראו השמיים ברצונו ית'
 ואמנם כי היא אור הנטעוף בו אור סתום
 ונעלם. והוא אור המPAIR לקצוות של מטה זו
 התגuzzות שלו הוא מאור הווהר הנעלם. חסיד
 הוא על כי הוא ית' שמו בראש העולם לפי
 3 Ps. 89. המדרגה הזאת והמ比亚 הכל מalto דכתבי. אמרתי
 עולם חסיד יבנה כי מסוד המשכת החפשות
 האור הזה נבראו כל המשכיות למטה. אמן כי
 הרבה חסדים הם הנמשכים והנתהווים ממנו והוא
 מה שאמרנו עולם חסיד יבנה. חסיד נבנה לא
 כתבי אלא יבנה. כדי שיבנה תמיד וימשך וזה
 התגuzzות שלו. ואמנם כי העולם אין מתקיים
 ולהי על זו המדרגה כי כל העולם אין עומד
 ולהי לפי חסידי. התבונן כי התקיים חסיד עם
 הבריות הוא מקיים קיום האמונה קיום המדרגה
 הזאת. ואברהם לפי. וכיה מקומו ולהקרא סוד
 המדרגה אברהם כי הוא השתול תמיד לעשות
 חסיד עם הבריות. ועל כן נתנה לו למורשה דכתבי

וְחַסְדָּךְ לְאַבְרָהָם יִמְתֵּן וְהִיא יִמְתֵּן שֶׁל הַבְּ"הּ ^{וְזֶה Mic. 7: 20}
 יְתָהּ שְׁמוֹ וּבוֹ נִתְנָהּ הַתּוֹרָה בְּאָמְרוֹ ^ז מִימִינָנוּ אֲשֶׁר Deut. 33: 2
 דְתָה לָמוּ וְכַתְיָ ^ז יִמְנֶךְ יְיָ נָאָדָרִי בְּכָחּ יִמְנֶךְ יְיָ Exod. 25: 6
 תְּרֻעָן אֹיְבָן כִּי לְאוֹמּוֹת הַעוֹלָם יִמְתֵּן דָּוחָה
 וּשְׂמָאל מִקְרָבָה אָבָל לִיְשָׁרָאֵל שְׂמָאל דָּוחָה יוֹמִין
 מִקְרָבָה וְכָל טֹב וְכָל שְׁפָעָה הָא מִצְדָּךְ יִמְתֵּן שֶׁל
 הַבְּ"הּ ^ז בָּא וְהַתְּבּוֹנָן כִּי מִפְנֵי שְׁהַשְּׁפָעָה וְהַטּוֹב
 וְהַחֲסָרָב בָּא תְּמִיד לִיְשָׁרָאֵל מִצְדָּךְ הַמְּדֻרְגָּה הַוֹּאת
 כְּשֶׁגַּרְמוּ הַעֲוֹנוֹת מָה כְּהִי ^ז הַשִּׁיבָה אַחֲרָיו יִמְנֶךְ Lam. 2: 3
 וּשְׂמָאל גָּבָר עַלְיוֹ יִאמְנֶם לְפִי הַתְּבּוֹנָנוֹת
 הַמְּדֻרְגָּה בְּסוֹד נִסְתָּר בְּنָהָו ^ז דָּרוּם עַל כִּי הָא
 יִמְתֵּן מִאוֹתָם אַרְבָּע פָּאָתִי הַעוֹלָם וְאִמְנֶם כִּי מִכָּל
 פָּאָתִי הַעוֹלָם אֵין הֵם בְּחִטְמִימּוֹת כְּמוֹ דָּרוּם כִּי
 בְּהַתְּחִלָּף הַיסּוּדוֹת וּנְכָלִים זֶה בּוֹה ^ז עַל כָּל פְּנִים
 עֲנֵין הָאֵשׁ הַיסּוּדי נִכְלָל בְּצֶד דָּרוּם וְהָא בְּבִנְיָה
 נִקְרָא מִדָּת דָּרוּם וְאִמְנֶם כִּי אַרְבָּע פָּאָתִי הַעוֹלָם
 מִזְרָח מַעֲרָב צְפּוֹן דָּרוּם ^ז כְּנֶגֶד סָוד אַרְבָּע
 הַיסּוּדוֹת שֶׁהֵם אָבוֹת כָּל הַתְּלִדוֹת וְהַתְּבּוֹנָן כִּי
 הָא מִים יִסּוּד אֶחָד מִהִסּוּדוֹת ^ז וּבְחוּזָתָם נְכָלִים
 זֶה בּוֹה הָא יִסּוּד הָאֵשׁ וְהָאֵשׁ הָא מִים וּבְכָרֶב
 פְּרִשְׁנָנוּ זֶה בָּמִקּוֹמוֹת רְכִים ^ז נְדָלה עַל כִּי הַגְּדָלה
 וְהַמְּעָלָה הָיָה הָיָה וְזֶה ^{לְךָ יְיָ} הַגְּדָלה וְהַגְּבוֹרָה Chr. 29: 22

בסוד מדרגה זו אמן לפִי העניין הזה על
 מהו כסף נבחר וכתי" לְיַהְבָּשׂ לְיַהְבָּשׂ⁸
 הכסף זו מדרת דרום ולי הווב' לי
 צפון ז' מזרען ווהוב' יאהה ואמן כי לפִי²²
 העניינים האלה תוכל לדעת רמו הדברים הנכונים
 כהן גדול. כבר רמותי לך סוד הדברים האלה.
 יומא י"א ואמן כי כהן גדול עומד בראש והוא נוטל
 בראש. כי לפִי חוכן סוד הדברים הנאמרים
 בסוד הכהן הגדול על כי הוא סוד עניין עמוק
 לפִי סוד חוכן העניין זהו סוד גדול ודבר עטוק
 בהיות הכהן הגדול יורש מעלה זו מצד המדרגה
 הזאת הנקראת גָּדְלָה ומפני כי הוא סוד המדרגה
 היא מדרגה הידועה לכחן גדול שהוא מצד ימין
 ואמן כי הכהן הגדול היה מתכוון תמיד בסוד
 המכונה והעבודה לבונן תמיד המדרגה הזאת
 להיות שלטת הימין תמיד. כי בהיות הימין
 שלטת כל השפע יורד מאותו הצד שהוא מקבל
 תמיד ראשון מתוך מעין נחל קדומים הנסתיר.
 ועל כן לפִי סוד הרבר הזה הוא עניין מצד
 התוכן הראשון אשר הטעורנו בעניין הזה בהיות
 הכהן הגדול נוטל בראש מקום המעלת הוא
 משפיע לסוד המדרגות של מטה וכולם מאירים
 ומתנוצצים מתוכו ועל כן הכהן היה מכוון בסוד
 הכוונה כאשר אמרנו לבונן המדרגה הזאת ולהאריך
 אל עבר פניה ואמן כי לפִי העניין הזה יש
 לדעת כי הוא תוכן האמונה ועדין נפרש בסוד
 העניין הזה בעה' אהבה הוא מדרת הימין והוא
 הסוד הנכון בהיות דרום מעורר ומרקם החבה

כasher hoa yidou ci hitemin mchabek vomefarb vohu

סוד ⁴ אהבה ci hoa hahtuorot haahava . ואמנם Cant. 8, 4
 ci lfei אהבה שלימה והאהבה נבונה בסוד ימיין
 עליזן והשמחה אינה באה וולחן מדרגה הותא .
 ואמנם ci lfei תוכן המדרה הידועה הנקרהת מים
 אמרו זיל מי שלא ראה שמחת בית השואבה סוכת נ"א
 בבית המקדש לא ראה שמחה טימיו ci סוד
 המדרגה גורם בהיות השמחה והאהבה גורם
 המעללה הותא בהתקבוננות העניין והדברים
 הנכונים ci על כל פנים בתוכן המעשה של
 מטה מתכונן המדרגה למעללה . וכבר התעוררנו
 זה בכמה מקומות . ואמנם ci סוד המדרגה
 הותא היא למעללה משאר השזה קצוות ואע"פ ci
 הביריה התקין הוא סונר ופותח ועל סבת המדרגה
 הכהן הנדרל נבחר מכל העם בקדושה ובמעלה
 ובמתנות נאות ובמלבושים ובתוכן כל עניינו .
 ועל בן אל תחתה בהיות מעלה הitemin על
 כל השאר . שאלוני אם כן שמעלה הitemin היא
 מעלה ידועה יותר משאר המעלות שהם סוד שיש
 קצוות מהו העניין בהיות סוד מעלה הביריה
 התקין בתוך הקרשימים שהוא מפתח הקרשימים והוא
 יתר התקועה . וכבר ידענו ci יעקב אבינו ע"ה
 מובהר מן האבות היה' והוא תקן הבית
 בהתקבוננות עליזן סוד שנים עשר שבטים ⁵ שבטי
 יה' עדות לישראל . תשובה העניין הזה הוא נבון
 ידוע לכל משכיל ci סוד הitemin הוא גדויל ורם
 על כל שאר שש קצוות למטה . ואמנם ci מעלה
 הפרארת ישראל היא מעלה הידועה במעלה ובמנין

עליה. ואמרו כי סוד הימין הוא להנין תמיד על הנוף ולסעדו במשפט ובצדקה. ואמנם לפי סוד העניין היודע כי הנוף הוא התבוננות בכמה מדרגות ומעלות טובות אשר בו והוא חשוב עד מארך. אבל הראש אשר הוא על הנוף הוא על ^{25 Job, 29, 25} הbel. ואמנם כי סוד הנוף «^{See Halevi's Cuzari, iv. 25} כמלך בגדוד והימין ספר יצירה פ"ז» הוא הנלחם מלחמותיו והעשה צרכי הנוף. ובלתי זה כלם אין בהם כח ונכורה בכל השאר אבל יעקב ודאי כאשר אמרת הוא המובהך מהבל והוא סוד היותר התקועה. והטרכבה העלינה וכולם נכללים בו. והימין אינו זולתי לעבד עבדת הנוף ולהקן עניינו ונכלל בחוכמי. והגנות איננו מנוחה ספר תרטון מתוך מדרגותיו וכבר רמנון בספר הרמן סוד המעלה הזאת ועניינו ותבונתו.

שער צפון

v.

והוא יסוד האש היסודי. השער הזה לא יפתח וייה סגור כי הוא סוד זהב סגור. והוא הנקרה פחד יצחק גבורה מרת הדין הקשה. כלו גון אדום. חדר. שמאל צפון. זהב. בית דין שלמעלה. יצחק. אלו הן שמותיו. ואע"פ שיש לו שמות הרבה אחרים. אמנם כי יש לנו לפרש אלו ואע"פ שתמצא שמות אחרים טפוזים בכאן בהרבה מקומות בספר הזה. מתוך העניינים תובל לדעת ולהבין אותם. עכשו התעורר והבן לך סוד העניינים האלה והנני נכנס בכיאורם בעזה.

צפון הוא ידוע למשכילים כי סוד המדה הזאת
 היאمرة ידועה בדין גמור וכל הדינין וכל
 תוקף הדינין שבעלם מכאן הוא ואין לך צד
 מכל פאתיהם העולם שנמצא דין בצד ההוא כמו
 מדת צפון, ואמנם כי מצפון הפתחה הרעה וכל
 הדין שבעלם מאותו הצד מטעורר, והנה חובל
 לדעת כי מצפון מאותו הצד מטעוררים עניין
 הרוחות והמייקין שבעלם רוחות רעות וענינים
 רעים וקשיים כי מצד שמאל שהוא צפון באים
 ומטעוררים האש והוא סוד מרת צפון עניין המרגנה
 היודעה והוא נקראת אש היסודי ואמנם כי סוד
 האש והוא אש המולד שאיר האשות וכולם יוצאים
 ממנה וזה היא אש היסודי על שם שהאש הזאת
 יסוד כל האשות היא וממנה יוצאות והתבונן כי
 יש אש אוכלת אש והאש הזאת היא אוכלת כל
 שאר האשות כי היא אש חזקה מכלן, ואמנם
 יש לך להבין עניין בני אהרן שהקריבו אש זרה
 לפני יי"ה במדבר סיני ומתחו יצאו שרופים תרע
 לך כי האש זרה שהקריבו כבר התעוורו ז"ל
 וסתמו הרברורים כפי מנהגם האמתי אמרו שתהי פסיקתא
 יין היין וכולם אמרו זה וזה והתעוורו סוד עניין
 אחד נכון ונכון ידוע למשכילים יש לך לדעת כי יש
 יין וישראל טוב יין רע כפי שיש מים צלולים
 ומים עכורים בן יש יין טוב יין רע יין הטוב
 שהוא יין הרקח יין רע שהוא יין שמרים והוא
 היין הרע ויש לדעת כי סוד היין הרע הוא
 היין המשכר לאדם הנכנס בתוכו לרע לו עד
 אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובזה היין חטא

אָדָם הַרְאֵשׁוֹן וְחַטָּאת בּוֹ נָחָ בָּאָמָרָו «וַיִּשְׁתַּחֲזַק מִן הַיּוֹן
 וַיַּשְׁכַּר וַיַּתְגַּל בְּתוֹךְ אֱהָלָהּ כְּתִיב בַּיּוֹן מָקוֹם
 הַרְעָעָה אֶמְנָס כִּי מַעַלְתָּה סְגָנִי כְּהַנָּה הַיּוֹדְעִים
 בַּמַּעַלְתָּה הַכְּהוֹנָה כַּמָּה הוּא עֲנֵין שְׁבַח הַמַּעַלְתָּה
 אֲשֶׁר בָּהֶם כִּי אַעֲפָ שְׁחַטָּאוּ וְחַטָּאתָם כְּתוּבָה
 אָמָרָו זֶל שְׁתַׁוְיִין הַיּוֹן אָבֵל לֹא שְׁכָרוּם וְכָבֵר
 יִדְעַת כִּי הַפְּרָשׁ גָּדוֹל בּוֹנְזִוְיָה שְׁתַׁוְיִין וְשְׁכָרוּם שְׁתַׁוְיִין
 עִירּוֹבִין סִיד מְדֻבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתַפְלוֹתָו תַּפְלוּהָ שְׁכוֹר אִינּוֹ
 מְדֻבֵּר בְּפָנֵי כְּלָוָם וְתַפְלוֹתָו תַּעֲמַבָּה אֶמְנָס כִּי שְׁתַׁוְיִין
 יִיּוֹן הַוָּא מַעֲנֵין הַיּוֹן הַמְּחוֹבֵר וּמַרְוָב הַתָּאוֹהָה וּרְובָה
 כְּסֻופָּם מִמְּנוּ שְׁתַׁוְיָה רַבָּה אָמָרָו כִּי מַקּוֹדָם זֶה
 יֵצֵא דִימּוֹס (נִימּוֹס) שְׁלָהָם לְמוֹת לִפְנֵי הַמָּקוֹם בְּ"ה
 דְּכַתִּי אֲלֵיכֶם וְיִחְווּ אֶת הַאֱלֹהִים וַיַּאֲכִלוּ וַיִּשְׁתַּוְיִוּ וְכַתִּי
 וְאֶל אָצֵיל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלָח יִדְוֹי וְעַכְשֵׁיו
 מַרְוָב תָּאוֹתָם לְהַכְנִים בְּפֶרֶדֶם נִכְנָסָו וְשְׁתַׁוְיָה מִן
 הַיּוֹן הַטוֹּב וְהַמּוֹבָחר וְשָׁם נִבְנָסָו לְתוֹךְ הַיּוֹן הַרְעָעָה
 הַקָּרוֹב אֶצְלַ הַטּוֹב הַהְוָא וְשְׁתַׁוְיָה מַעַט קַט מִמְּנוּ
 בְּרוּיָה לְרָאֹות וְעַל בֵּן הַיּוֹן שְׁתַׁוְיִים אָבֵל לֹא
 שְׁכָרוּם וְנִדְגָּנוּ לִפְנֵי הַמָּקוֹם בְּ"ה וּמִתּוֹי וְזָהָוָה
 דְּכַתִּי אֶל תִּקְרַב אֶל פַּתְח בֵּיתָה וְהַבָּן אֶמְנָס
 כִּי זְהָוָה סָוד אַשׁ וּרְהָה אָמָרָו זֶל כַּתִּי הַכָּא אַשׁ
 זָהָה וּבַתִּי הַתָּם לְשִׁמְרָךְ מַאֲשָׁה זָהָה אָמָנָס
 כִּי מַסְדֵּד הַאַשׁ הַיּוֹסְדִּי יַוְצָא תַּאֲשׁ הַהְיָא בְּעַנִּי
 הַשְּׁמָרִים מִן הַיּוֹן.

פָּחָד יִצְחָק וְהוּ סָוד מַדְרוֹתָו שֶׁ יִצְחָק

גַּנְקָרָת פָּחָד בָּאָמָרָו וּפָחָד יִצְחָק הָיָה לִי
 וְהַתְבִּונָן כִּי קָלָ פָּחָדים הַוָּא וְהַמָּקוֹם גָּרוּם בְּהַיוֹת

הפחד והאימה יוצאה ממנה לכל בא עולם.
ואמנם כי סוד הפחד הזה גורם פחדים הרבה
^{4 Cant. 3, 8} בעניין אמרו » מפחד בלילות « ואמרו זיל מפחדה טנתדרין ⁷
של נינהם כי פחדים הרבה נמשכים ומחפשטים «
ונמשכים מסוד הפחד העליון הנקרא פחד יצחק.

גבורה היא הנקראת על שם גבורה וכח
תיקף הדין ועצמו כגבור המוכן למלחמה בך
הוא זה המקום הוא מקום הדין ותקפו ועצמו
להוציא את כליו ועמו וזו היא מדת השמאלי
הנקראת שמאלו של המקום ב"ה« והتبונן כי
אע"פ שהוא דין ומקום הדין היא מעוררת החבה
^{5 Cant. 2, 6} אצל הנקדח תמיד כאמור ⁶ שמאלו תחת לראשיו
זו היא עניין הסוד אמיתי בתפליה של יד שהיא
בשמאל. אמן יש לך להבין ולהתעורר כי
אע"פ סוד הדין הקשה הוא החבה והתעוררות
התשוקה בעניין היין המובהר אשר אמרנו שהוא
מעורר האהבה והחבה ובחרבך בו לבדו ללא
עירוב המים או שהוא השכבות והדין בעולם ועל
בן הוא וזה שמו הכליל וזה בוה وسيדר אותך להכנס
זה בוה ומחליפים אחד באחר והוא המים נכללו
באש וה האש במים ונאחים זה בוה היסודות
ארבעתם.

חוישך והוא סוד המדאה הוחת סוד האש היסודי
כasher אמרנו אמרנו כי ⁷ החשך יכסה ארץ
^{6 Isai. 60, 2} ומשם יוצאה החשך המחשיך וזה שאמרו זיל
וחשך על פני תהום וזה סוד מלאך המתות ⁸ Gen. 1, 2

המחשיך פנוי הביריות כי על כל פנים החשך
זהה הוא החשך המחבר עם האור להיות האור
ההוא אור מובהק להתנווץ ולהוריה מאורותיו כי
הכן הואר הוא החשך בעניין אמרו «כיתרין
האור מן החשך כי וראי יתרון הוא מן החשך
הוא ותקונו רופיו ואמנים כי זה סוד אמרו
ז' זוצר אור ובורה חשך כי זה בוה מתחבון
ומסתaken.

זהב הוא משובח על המתחבות ועל סוד העניין
זהה אמרו שבעה מיני זהב יש בעולם והם
יומא פ"ד משונים ומשובחים זה מזה וזה אופיר וזה פרויים.
זהב מופז וזה שחותן וזה ירקוק וזה שבא' וזה
סנור. אלו הן שבעה מיני זהב אמרו כי
המשובח שבכלם הוא זהב סנורי. על כי הוא
זהב הסנור בן העין וסנור מהכל. והוא סוד שם
אללים שהוא משותף לשבע מקומות יותר מאשר
מקומות. אלהים חיים שהוא סוד העולם העליון וזה
בגנדוז והב סנורי. על בן הוא סנור יותר מאשר
מדרגות. אלהים והוא פחד יצחק והוא בוגנד והב
שבא' סוד אמרו «ויחי יותן לו מזח שבא' Ps. 72,
כי המלך המשיח מאותו הצד שהוא צד שמאל
מקבל. אלהים והוא נצח ישראל הוא בוגנד והב
פרויים סוד עניין הירכימים. אלהים בוגנת ישראל
הכלילה בוגנד זהב ירקוק. ועל זה הסוד אמרו
פנלה יג' «על אפטר ירקוק היה היה זה סוד האתרון»
אללים סוד מעלה בית דין של טטה שביעים
סנהדרין הפוברים כסא הכהן. והוא בוגנד והב

שחוות אליהם הוא סוד הדינין של מטה בעולם זהה, והוא כננדו ותב אופיר. אמנים כי בשבוע מקומות הללו המשכת השתחפות שם אלהים כנגד שבעה מני ותב שהם בעולם: ועל כל פנים המשכת מרת הדין נמשך לכמה חילים לכמה נברות אשר אין להם מספר כאמור «מי ימלל גבורות יי». ^{Ps. 106, 2}

71

שער המורה

והוא יסוד הרוח. אמנים כי סוד העניין הזה הוא היחיד התקועה ועיקר האמונה כי היא מדינה העומדת באמצעות מכל צד ומכל עבר ועל כן סוד עיקר המרכבה العليונה בסוד שם של שבטים ושתיים שמות של מקום, וזה מורה. רוח. הבריה התיכון. יעקב. ישראל סבא. תפארת ישראל. צדקה. שמים العليונים. רחמים. משפט. והרבה אחרים שנם בעניין זה שמות הרבה. אמנים נפרש ברמות עניינים אלה בסוד כל אחד ואחד מהם.

מורה שם האור יוציא והוא התנועות האור בהဏציו כל הגונין וכל המאורות מאירים וכל הכוכבים ממסלוליהם והטולות ממושבותם. כלם מאירים ומהנו צדים בסודו וענינו כי גנט העולם הבא בהဏציו זה השער ליי' להဏצץ ולהויח ועל כן הוא פותח דלתות שערי תורה ומאיר לעולם כלו כי המורה הוא כלל כל המאורות והוא כולל את כלם. ועל כן הוא סוד יתד התקועה בכל צד. ומכל מקום יש לך

להתעורר כי כל השערים העליונים כלם אדוקים
 בו מן העולם העליון ולמטה. אמנם כי הם
 נקראים שערי מורה. כי יש שערים אחרים למטה
 והם הנקראים שעריו צדק. ועל השערים העליונים
 9, 7, 24. Ps. נאמר «שאו שעריהם ראשיכם ותנשאו פתחיהם עולם
 ויבוא מלך הכהן. ועל השערים של מטה נאמר
 19, 128, 6 Ps. 6 פתחו לי שעריו צדק אבוא בם אורה יהי.
 ואמנם כי בסוד זה אותם השערים נקראים שעריו
 מורה. ועל כל פנים כי בהתעורר המורה בכל
 השערים נפתחים וכל האור וכל השפע יוצא
 לעולם. ועל זה הסוד האל פותח בכל יום דלחות
 שעריו מורה ובוקע חלוני רקייע ומציא חמה
 ממוקמה. כי הרקייע הוא הרקייע שאמרו זל
 שיש בו חמה לבנה וכוכבים ומоловות. והחלונות
 אשר לו מדרגות ידועות וממנוגות על תפקידן
 בסוד העולמות כלם כי הנהר היוצא מעין אין
 לו הפסיק לעולם. ואמנם כי אותם המדרגות
 ידועות הן ונקראים חלונות. על כי על ידם השפע
 יורד ונמשך למטה והركיע הזה הוא הנהר היוצא
 טען. וראיתי אנשים החושבים לעלות במחשבות
 ודעתם נסכל ומנעו מתkon רוז'ל לומ' בבתיה
 כניסה בשבת ובוקע חלוני רקייע ומציא חמה
 גנו. ועל כל פנים כי לא ידעו הדבר מהו כי
 הם הצעירות אותם החלונות להמשך מהם המשכת
 השפע למטה. ונחוור למה שהיינו בכיאורו בסוד
 השערים العليונים הנקראים שעריו מורה. ואמנם
 כי לפי סוד העניינים אשר אמרנו הכל הוא
 כפי סוד סדר הדברים العليונים.

והבן כי יסוד הרוח הוא האחו בשני העברים בין הימים ובין האש ואוחו בשניהם ומכריע בינהם . ואמנם כי סוד העניין הזה בהיות במעשה בראשית עניין המחלוקת בין שני הצדדים כי המחלוקת הוא תמיד בין האש ובין הימים אבל הרוח הוא מבריע ביניהם ועשה שלום ביניהם . ועל כן ימי בראשית אמרו זיל למה לא נאמר כי טוב בשני מפני שבנו נברא המחלוקת כי המחלוקת הייתה בין הימים הראשון שהוא סוד הימים ובין היום השני שהוא האש . ועל כן לא נאמר ביום השני כי טוב כי הוא שמאל ובו התעוררות המחלוקת ואע"פ שהחלוקת היה הוא תקון העולם וישבוו אבל אע"פ שהוא שמאל מפני שבנו נברא ניחנים ומתווך סבת השני נברא ניחנים . כי ככל SIG הוה בזאתו היום הווה מא אשר בו ויהי ומן כי לא נאמר בו כי טוב כי ביום השלישי הוציא לפועל תוכן שני הימים ונסתכו ביחיד ואוי נתישב העולם על תקון מלאכת המתחבנה העלונה . ואמנם כי לפי זה הסוד נאמר «ביום השלישי כי טוב כי טוב שני פעמים . ומה נחמד העניין בהיות המדרגה האמוריota הנטה הנקרה רוח האחו בשני העברים ומוסכים ביניהם . ועל כן הוא סבת כולם והוא שלום .

הבריה התיכון בתוך הקרשים העניין הוא נבן למשכילים בהיותו נקרא הבריה התיכון כי הוא עמוד שהכל תלוי בו המחבר את האهل להיות אחד . ועל כן מבриיח מן הקצה אל הקצה .

אמנם כי הבריה התיכון אמרו ז"ל וזה יעקב
והנה מה טוב ומה נעים בהיותם אומרים זה יעקב
כי כך הוא בהיות הימין והשמאל בחלוקת זה בזה
הוא נוטל מצד זה ונוטל מצד זה וונעשה מהם
אחד וזה סוד בהיות הכל אחד והוא קול אחד
בסוד ייחוד האמונה כי הקול בהתייחדו מסוד
שלשה דברים מוחברים כאחד שם האש והם
והרוח ומתייחדים כאחד בכך שבת התוקע המוציא
אותם מתוך השופר והם בהתייחדים סוד אחד
ובעינך בזה תמצא סוד הייחוד מהו וענינו
ותכונתו ואמנם כי בענין זה הוא סוד המדרגה
האות הנקראת אחד בייחוד שלימה והוא סוד
המרכבה שהוא סוד מרכבה העליונה ונקרא קול
והוא קול הנשמע כי יש קול שהוא קול גדול
^{29, 5. Deut.} «ונקרא כך אמרו »^{29, 2. Isai.} קול גדול ולא יסוף והוא סוד
עיקר השם המיוחר המתיחד בעיקר שורש האמונה
והוא קול הדק הפנימי שהוא סוד העיקר האמתי
ואמנם כי לזה העניין גלה חכם הרוצים מה שאמרו
ברוכות י"ד ז"ל כל הנוטן שלום לחברו קורם שיתפלל כאלו
^{22, 2. Isai.} עשו במה. שני' «חדרו לכם מן האדם אשר
נשמעה באפו כי بما נחשב הוא. אל תיקרי
במה אלא בקמה ואמנם כי התעוררו העניין האמתי
והודיעו במנ הגם היישר לוט' במשכים לפתחו
והנה ראיתי בירושלים עניין גדול ונאה בסוד
הדברים האלה ואמרו שאינו אסור לתה שלום
 לחברו ולתי אם מברך לו בשם שני' «חדרו
^{24. Prov.} לכם. «مبرך רעהו בקול גדול בברך השם קלה
ఈchap. לוי. ואמנם כי הוא סוד עיקר אמתי וראייה

ברורה בדבריהם בחיותם אומרים עד שمبرך לו
בשם והביאו ראה י-מברך רעהו בקול גדול. קול 14, 27 Prov.^a

גadol hu yikar hashem k'pi asher hatuoruno bi hu
kol hadek haneni mu'mid at sh'ar hakolot v'k'lom
u'modim b'sabto' v'oud raya m'mah shamru b'mashivim
l'fetcho d'chayib 'b'vicer ha'shem' ul kl panim ha'uni
n'ben l'mbin v'hatbun b'mah sh'aino b'bi'oro bi sord
habriah hatbun lk'ayim kiym ha'amona hu'a ha'umod
ha'amtsu'i bi hu'a sord y'tad ha'tkua' ba'sher amrnu.

ישראל סבא שאמר ז"ל מפני שיש ישראל מדי תלמיד
שנקרו בסוד העניין הזה ישראל והוא סוד הנער ק"ד א'
טטרון דכחיב בו כי נער ישראל ואוהביו והוא Hos. 5, 11^b
נער ישראל ותְּאֵן ואמנם כי המדרגה הזאת הוא
הנקרא ישראל סבא והוא תפארת ישראל ותנה
הורונו על כל פנים כי סוד ישראל סבא והוא
עיקר הכל והוא סבא ולא הנער ואמנם כי סוד
הנער על סבתו אמרו כל נערה שבתורה נער
כתיב כי הוא סוד עניין נקבה אצל מעלה.

והבן תפארת ישראל יש לך לדעת
על מה נקרא כך כי על בן נקרא בשם זה בהיות
הגונין שלשה והגון המחבר אותם ובהתו מוחברים
הגונין אחד אווי הוא התפארת בהיות תפארת
הגונין אחד אמן כי יש לך לדעת מהו הסוד
ישראל אשר בך אתה אר, בהיות תפארת החבור Isai. 49, 3^c
באותם הגונין אחד וזה התפארת כאשר אמרנו
ו התבונן כי על בן הם שלשה שמות כוו' במקצת

כוו'. אלו הן השלשה שמות שנית ייחוד אחד בחתירדם כאחד בהיותם חבר אחד בסוד אחד וחו בחתירדם כאחד נקרא תפארת: ועל זה הסוד אמרו שלשה מדרגות עשה הב"ה בישראל ואלו הן כהנים לויים וישראל. ובחתירדם כאחד כתיב Isa. 49, 3 "ישראל אשר בך אתחפער" במה בשלש מדרגות הללו. ואמנם כי על שהגונין מתירדים כאחד בסוד אחר או נקרא תפארת וכבר רטנו בזה.

ספר הרמן **צדקה**, כבר התעורנו זה בספר הרמן ובתבנו כל הצורך. והוא סוד המדה הידועה הזאתafi כמי אשר התעורנו שם ובכמתה חלקיים נחלק במחלוקת העדקה והנה הוא ידוע ואין להאריך בכך בזאת העניין.

שמות العليונים. כבר התעורנו בתחילת על עניין זה ואמנם כי סוד האש והמים בחתירדם כאחד בהחכמה מוסכמת כפי אשר התעורנו בתחילת. שהב"ה כלל אש ומים ועשה מהט שמים. ואמנם כי וזה יום שלישי במעשה בראשית שברא הוא ית' בחפץ וברצון בריה וו ואמרו לחיים היו ולא הוקratio עד יום השלישי ואמנם הבן העניין כי סוד האש והמים שהיו הם במחלוקת והמחליקות הייתה בסכנת שלום ותكون העילם ויישובו כפי אשר התעורנו בתחילת ולפי' נקרא שמים כלות' אש ומים. והוא מכון שבתו של הב"ה. ובבר התעורנו בו.

רְחִמִּים הוא תשולם הכל ביהות החסד והדין פ"י ^{חפ'lot}
 מוחברים כאחד וזהו סוד הרחמים וסוד רחמים
fol. 32^b
 (B.M., MS.
 Add. 27,009.)

היא המדה השלימה העrica לכל אדם להתנהג
 בה כי על כל פנים ביהות האדם שלם יודע
 הדין וככלו אותו בחסך אויה הוא רחמים להתנהג
 במדה הזאת. ולפי תיבן המדה הזאת ומעלה ברוכות לנו
 אמרו כל מי שאין בו רחמים אינו מזרע ישראל
22 Sam. 21, 2

רכתייב «והגבונים לא מבני ישראל המתה כי
 ישראל הם רחמים ממש וסוד רחמים ועל כן
 נקרא ישראל ואם איןנו מתנהג במדה הזאת איןנו
 מזרע ישראל ובכivel כאלו מכחיש המדרגה.
 שאלה. כבר התעוררתי כמה מקומות על סוד
 החסד וסוד הרחמים מה בין זה ומה עניין
 החסד ועניין הרחמים תשובה העניין הזה ידוע
 הוא לכל משביל בעניין סוד החסד וסוד הרחמים
 כי החסד מדעה אחת והרחמים שתים ואמנם כי
 יש לי לעורך על סוד זה תדע לך כי סוד החסד
 יש אדם שהוא עושה חסד עם הבריות ואני
 משניהם אם צדיק או רשע או אם זק ואם ישרא
 אלא כוונתו לעשות חסד חסד הוא עם העניים
 ועם העשירים עם המתים ועם החיים וזאת צריך
 להשניה בשום דבר אחר בעולם כי החסד
 מתחפט ונמשך על כל באי עולם. כי במדה
 הזאת היא ית' שמו מנהג עולמו לסייעו ולא
 להשניה לעונות ולהחטאים ולפשעים אשר בני
 העולם חוטאים בכל יום ובכל עת ובכל רגע
 והוא עשה חסד חנס על הכל. רחמים הוא
 ביהותו משניהם ואומר מי אשר חטא לי ורואה

פועל איש ומעשו ומשניהם עליהם הצד הדין
ורואה (ורוצה) לעשות עמהם דין ולאחר בן חור
ומרחים עליהם ואינו רוצה לכלות מעשה ידיו
ולעשות עמהם רע מצד הדין כך הוא דרך
הצדיק השלם רואה לאדם הולך בדרך לא טוב
או שעשה עמו רעה ובא לידי לעשות בו דין
ולאחר בן חור ומרחים עליו אבל بلا עין הדין
או רחמים והחסד אינו בן כי בלי שם דין הוא
וهو ההפרש אשר בין החסד ובין הרחמים וזה
טד, ויקיר שאמרו ז"ל קם מכסא דין וושב על כסא רחמים
כ"ט, שאין רחמים נמצוא זולתי בהשנת הדין בתחילת
כפי אשר התעוררנו ורוי להסביר.

משפט הוא הוא העניין ממש כי הוא סוד
רחמים ממש וכבר התעוררנו בזה אמן כי
הענין הזה הוא בקושיא בהיות אום וואל תבוא
במשפט את עברך וגוי כבר התעוררנו בזה טמה
שאמרו ז"ל רוד המלך ע"ה אם לפני הבה רבו
רבונו של עולם מפני מה אין חותמים ברכה וגוי
אמ"ר לפניו רבונו של עולם אם כן בחани ז"ו
וננסני צרפה כלוחמי ולבי בשאריע אותו מעשה
דבת שבע ניחם על כל מה שאם והתחיל
לבקש רחמים על עצמו ואום בחנת לבני פקרת
לילה צרפתני כל תמצא זמותי כל יעבור פי
שם והלאה היה מתירה לעמוד בנסינו של מקום
ב"ה התחיל לום וואל תבוא במשפט את עברך
ואפי' עניין המשפט שהוא הרחמים אינו יכול
לעמדו בו מפני מה מפני כי לא יצדק לפניך

כל חי . עד כאן רأיתי במדרשות מפורטים הדברים
 אנה ו安娜 . ואמנם כי המשפט לאלהים הוא .^{a Deut. 2, 27}
 והוא יכלל דבריו במשפט . עד כאן אמרו בסוד
 משפט . ואמרו ציון במשפט תפירה והוא סוד
 הרחמים . וاع"פ כי הדבר איןנו נראה לפני רוב
 הדעות אבל קבלה היא ונכלל עד כאן סוד
 המרכבה העליונה שלשה אבותה שהן המרכבה
 כאמור זיל האבות הן הן המרכבה . והוא סוד
 המרכבה והוא עניין נדול ונפלא בסוד מרכבה
 העליונה . מכאן והלאה יש לעורר על שלוש האחרונות
 כפי אשר התעוררנו בתחילת .

שער שלש אחרונות vii

שהן סוד השלש ברכות אחרונות והן רצח' ומודים
 ושים שלום . אמןם כי סוד אלו השלש אחרונות
 שהן כנגד סוד אבות העליונים סוד המרכבה אשר
 אמרנו . ואמןם כי אלו השלש אחרונות הן נצח .
 והוד' יוסדר . אמןם כי הן כנגד רצח' ומודים . ושים
 שלום . ועכשו יושן לפרש כל דבר ודבר בסוד אלו
 השלוש אחרונות אשר אמרנו . והתבונן כי נצח
 הוא כנגד רצח שהוא אחת מהשלוש ברכות
 אחרונות . הוד הוא כנגד הودאה ברכה אחרת .
 יסוד הוא כנגד שים שלום . ואמןם כי סוד נצח
 כבר התעוררנו בתחילת על כי הוא מרת שמאל .
 וכי יש מפרשים האומרים שהוא מרת ימין וסמכו
 על מה שאמרנו בתחילת דכתבי ^{b נعمות בימינך Ps. 22, 16}
 נצח . אמןם כי כבר התעוררנו בסוד זה . ותקנו

לום' רצה בוגנו שהוא עניין סוד הקרבנות' והקרבנות כלן הן נשחות בצפון ולצפון תשוקתם כי סבתה הקרבן דין' הקרבן סבתו דין וענינו דין בהיותו נשחת ונפרש וונעשה כליל על גבי המובח ספרא יוקרא זהו דין גמור' כי אמנים אמרו האדם חטא הבהמה כ' פ' מה חטא אלא בכאן אמרו עניין נדול ודקדקו בסוד נפש האדם ונפש הבהמה ואמרו בו סוד עמוק' ואמנים כי בסוד הקרבנות נפרש בע"ה כפי אשר ראיינו במקומות מדרשי רוזל' והבן כי הקרבן הוא סוד הדין ושותתו בצפון שהוא צד הדין' ועל בן הכהן שהוא מצד הימין אינו עומד בדי ברכות לא לעולם והשחיטה בשורה בורית' ואמרו ז"ל מקבלת מצות ביהונה' והתבונן כי סוד העניין בהיות הכהן מצד החסד ואינו עומד בדי כי הדין הפק מדתו הוא ועל בן לא היה ראוי להכחיש המדה' ואמנים כי לפי'بشر בכהנים פסול בלויים כשר בלויים פסול בכהנים' כי הלוויים עניינים וסבתחם דין' ועל בן על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע' מה שאין בן בכהנים כי סבתם ימין ואינם עומדים בדי לעולם' וה התבונן כי עניין נצח ישראל שהיא בוגן רצה עניין הקרבן סודו דין וענינו דין' והוא מדה' שמאל אשר התעוררנו בתחה' ועל בן אין להאריך בזה וידי למסביל'.

שער הדרון של משה רבינו ע"ה

דכתיה וונחת מהדורך עלייו וטש וhalb נחה עליו רוח הנבואה ונתנבה מצד הימין' מה שלא היה בן זולתי לשטואל הרמתה ע"ה כפי אשר התעוררנו

בתחלה, ואמנם התבונן בסוד העניין הנכון כי בחיבור נצח והור כאחד היו הנביאים מתנבאים נבואתם בסוד האמתי. ואמנם כי שמותם הם נצח והור, «למודי ייִשׁ», «חסדי דוד» הנאמנים. ורבה אחרים נביאים, ועכשו יש לי לפרש הסוד בפי כל אחד ואחד מהם, כבר פירושתי בסוד נצח העניין הנכון, כאשר ראוי להכנס בו כל משכיל בראשונה ובאחרונה. ואמנם כי הור סוד ההוראה כאשר אמרנו לחת הורות ותשבות למלך יוצר בראשית על כל הטובות אשר גמלנו והנסים והנפלאות אשר עשה לנו גמלנו ברחמייו וכרב חסדיו והוא מרת חסיד בוגדר החסד שלמעלה. כי מעד החסד האויבים נכנעים ונשברים והאל נותן נקומות «בזקבר עמים תחתינו» וזה סוד אמרם יימינך ייִהּ נאדרי בכח ימינך ייִהּ תרעץ אויב. ועל כי המדה הזאת מבניין האויבים והשונאים אנו אומרים בברכה זו הכנעת האויבים כי מצד שמאל אין האויבים נכנעים ונשברים לעולם כי הימין דוחה להם והשמאל מקרב ואין השמאלי דוחה אותם לעולם. ועל סבה זו הכנעת האויבים והשונאים תמיד נזכר בברכה זו מפני כי לישראל השמאלי דוחה והימין מקרב. ועל כן יש לנו לחת ההוראה לייצר בראשית בסבת הימין על הטוב שעשה לנו והרעות אשר גמל עם האויבים. וזה סוד ההוראה כפי אשר התעוררנו.

למודי ייִשׁ הם נצח והור אשר אנו בהם, ואמנם כי הם נקראים נביאים שהם למודי ייִשׁ.

כִּי עַל כָּל פְנֵים הַירכִים הֵם לְמוֹדִים שָׁאַן צְרִיךְ
לְלִמְדָם וּלְתַויְשָׁם לְמוֹדִים לְהַלְךְ וְלַתָּתְהַזֵּב וְדַרְךְ
לְלוֹהָ וּמִקְומָם זֶה לְלוֹהָ. וְעַל כֵּן הֵם לְמוֹדִים וְדַרְאִים
וְלְשָׁמוֹעַ כְּלְמוֹדִים וְהֵם מַעֲלַת הַנּוֹבִיאִים כִּי מִמְּקוֹם
זֶה הִיְתָה נְבוֹאתֵם וּמִתְעוֹדוֹרִים אֶלָּו הַמִּדְרָנוֹת אֶצְלָ
אַסְפָּקְלָרִיאָ שָׁאַינָה מְאִירָה וּמִתְחֻכָה הִיּוּ מִתְנִבְאִים
וְרוֹאִים נְבוֹאתֵם, וְעַל כֵּן רֹואִים מַרְחָק בְּצִיוֹרִים
וּדְמָטוֹת דְּמַיּוֹנִים רַבִּים וּכְפִי³ מַעֲלַת הַנּוֹבִיאִים כֵּן
הִיּוּ רֹואִים. מִמֶּם הִיּוּ רֹואִים כִּמֵּי שְׁרוֹאָה מַרְחָק,
וּמִתְחָקָה שָׁאַין מַעֲלַתוֹ נְחַשֵּׁב כֵּן עִם קְנוֹנוֹ הִיה
רֹואָה מַרְחָק וּגְדַמְתָה לוֹ צְרוֹתָה דְּמַיּוֹנִים רַבִּים
וּעֲנִיּוֹנִים אַחֲרִים כַּאֲשֶׁר הַתְּעוֹרְרוּנוּ בְתַחְלָה. וַיְשַׁמְּרֵן
מִמֶּם שְׁהִתֵּה טַעַלְתָם חַשּׁוֹבָה וְהִיּוּ רֹואִים כִּמֵּי
שְׁרוֹאָה טְקָרָב יוֹתֵר וּמִצְיָּוָר הַעֲנִיּוֹנִים בְּצִירָה אַמְתִּי
יּוֹתֵר וּעַם כֵּל זֶה לֹא אֶלְוָה וְלֹא אֶלְוָה הִיּוּ רֹואִים
הַצִּיוֹרִים וְהַדְּמַיּוֹנִים דָבָר עַל בָּרוּין כַּפִּי הַרְאֵי
וּלְתַויְשָׁם רַבֵּן כֵּל הַנּוֹבִיאִים עַה שְׁהִתֵּה נְבוֹאתָה
נְבוֹאה מִצְחָצָה וְרֹואָה דָבָר עַל בָּרוּין וְלֹא נִשְׁמַע
^{7, 22. Num.} מִפְיוֹ הַחֹזֶה כִּי נָאַמֵּן בֵּית הִיה כְּאָמְרוּ «בְּכָל
בֵּיתִי נָאַמֵּן הַוָּא». וְעַל כֵּן מִשְׁהָ רַבְינוּ עַה לֹא
רָאָה לְעוֹלָם סּוּסִים וּנוֹשִׁים (וּחָרְשִׁים) אַרְבָּעָה וּסִיר
נָפֹחַ וְלֹא מַקְלֵד שְׁקָד אֶלְאָ דָבָר עַל בָּרוּין וּעֲנִיּוֹנִים
^{8, cp. Genesis 39, 3} עַל אַמְתוֹן כְּדַרְךְ בֵּן בֵּיתוֹ אֲשֶׁר אֲדוֹנוֹ אָתוֹ «וְכָל
אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה יְיָ מְצִלָּה בִּידָוֹ» מִפְנֵי שָׁאַן
^{9, Deut. 34, 10} רֹואָה אֶת כָּל מְאוֹמָה בִּידָוֹ וּלְפִי⁴ «וְלֹא קַם נְבוֹא
עַד בִּישָׁרָאֵל בְּמִשְׁהָ אֲשֶׁר יְדֻעַ יְיָ פְנִים אֶל פְנִים
וְנִחוּור לִטְהָה שְׁהִיָּנוּ בְבִיאָוֹרָוּ בְסֻוד לְמוֹדִי יְיָ כִּי
^{10, Jer. 8, 1} הֵם נְקָרָאים נְבוֹאים. וְאַמְנֵן כִּי⁵ חֲתּוּם תּוֹרָה

בלמודי. כי תורה שבכתב יצאה מן הקול הדק הפנימי ונחתם ונסתם בשגיעה למעלה הנביאים' ומה נחמד העניין להשכיל אשר אמרנו בתחילת ביות יהושע מתגבָא נבואתו בסוד הוודו של משה ע"ה שהוא מדת ימין והוא המתעוררת תחלה הנביאים. כי מיהושע והלאה התחלו הנביאים לנבואת נבואתם וההתחלת היהת מצד הימין ושמואל ע"ה ישב על כסא הנבואה לאחר בן שני הצדדין הללו כאשר התעוררנו וشكול היה כמשה ואהרן להיויתו בשני הצדדין. ואמנם כי הם נקראים ^{a Is. 55, 3} חסרי דור הנאמנים. לפי שמהם היהת רוח הקדרש שורה עליו והיה מתגבָא לעתיד בקהל השיר שהוא טשורד לפני בוראו מתחזות לילה ואילך בשירות ותשבות. ואמנם כי הכל לפי סוד הדריכים כאשר אמרנו ^{b Mic. 6, 16} מכונף הארץ זמירות שמענו צבי לזריק. עבשו יש לך להעיר ולהתבונן בסוד דרך האמונה הקדושה כי כל הדברים האלה ועניהם הם שערי האמונה לדעת כל אשר נשמה באפו ולהבין דרכי בראם לדעת לעבוד עבודה אמיתת על דרך האמת כאשר אמרנו והתעוררנו בתחילת. ואמנם כי האדם אין שלו אם אין בו עיקר הדעת האמתי בהתבוננות דרכי האמונה לעבוד עבדתו במשקל הקדרש. במשקל הקדרש תקח עבדת הקדרש לעבוד לצור נادر בקדש. ומה נחמד העניין כאשר התעוררנו בסוד אמרנו ^{c Prov. 19, 2} גם בלא דעת נפש לא טוב. כי לא תוכל הנפש לישר הליכות ומלךיה ומחתתי ולוותי בדעת החכמה להכמס לחשוב מחשבות לעשות מעשה

ולעבוד עבדתו' כדי שילך האדם בטה וירוש החיים
 3, 64, Is. » הגנווים אשר « עין לא ראתה אלהים זולחן' כי
 סוד העניין נדול ורם עד מאד בהיות האדם יודע
 24, 29, Ps. » סוד ידיעת שמו ית' אמרו « אשגנבו כי ידע
 שמי יקראני ואענחו עמו אנקי בצרה אחצחו
 ואכברדו אורך ימים אשבעהו וגוי כל אלו
 הבטחות יש לאותם היודעים ידיעת סוד השם
 לעבור אותו ית' ואמנם כי אין מעלה גדרלה
 יתרה על כל שאר המועלות כאוטם אשר נתן
 הבורא הוא ית' שמו בהם' ונחוור למה שהינו
 6, 24, Is. » בכיוורו מכבף הארץ ומירות שמענו צבי לצדיק' ^ב
 פרשו בו מכבף הארץ מכבפי הארץ שהוא דבר
 המכוסה והנעלם ומירות שמענו כי על כל פנים
 הארץ הלו הידועה הייתה בן עדן והוא השירה
 תמיד בשיר ושבח ואינה משתבחת לעולם טלום'
 נעים ומירות לנגד צדיק לעלות לסוד העולם
 העליון טלק שהשלום שלו כי גם אמן העולם העליון
 הוא סוד הטלק שהשלום שלו וזה השלום הוא הסבה
 22, Jer. » להיות נקבה תסובב גבר בסבתו וענינו' ואמנם
 כי היא נקבה וכל האיברים כלם בחזקת זה זולתי
 בהתעדרות השלום הזה שהוא החזר את כל
 האיברים וכרים בסבתו והנה הוא ידוע למשכילים
 כי הוא ברית קדש' צדיק' חי העולמים' נהר
 יוצא מדין עץ החיים' בֶּלֶן רקייע אשר בו חמיה
 לבנה כוכבים ומולות' והנה הורונו עניינים גדולים
 ורמים בסוד העניין הזה הרקייע הזה הוא המגלgal
 כל הגלגלים מלמעלה למטה ונוטל כל המאורות
 מלמעלה וכל מאורותם' כי גם אמן הגלגל

העליוון הנסתיר סוד עז החביוון הוא המגנגל. כל הנגליים ומסכוב אוטם כי הלא סכתם ועל סבתו חוררים ומתחנעים כל גלגל ונגלל כפי תוכנותו ומרוצחת תנועתו. ואין גלגל מלבד השבעה רקייעים שיש לו שום תנועה בעולם בחלתו. והركיע הזה שהוא צדיק הוא המגנגל הנגליים אשר הם למעלה ממןנו ונוטל מאורות טכלם כדי לחתת גלגול וילון ולזרות צמאנו ולהזריח מאורתינו. כי וילון אין אור מעצמו כלום ואינו משמש כלום. גם אמנים בהיות נוטל צדיק בכל המאורות הוא אוֹי נקרא כל בחף וברצון אמיתי. כי על כן

סוד אמרם «ויתרונו ארץ בכל הוא» והנה הוא סוד ^{Eccles. 5. 8}

כמוס לנגד הבורא ית' כי צדיק סוד ברית הקרש הוא על כל שאר המאורות למטה ומזריח ומAIR אותם ונותן בהם כח לעשות חיל. ואמנים כי סוד כמוס לנגד הבורא ית' שמו שוו המדרגה צדיק הוא העמוד אשר העולם עומד עליו. באמרים זיל בוגם חנינה על שבעה עמודים העולם עומד. חנינה יב וחזרו להזרות שעל עמוד אחד העולם עומד. וצדיק

שםו דכתבי וצדיק יסוד עולם מפני שסוד הבריות ^{Prov. 25. 25}

הוא קיום כל הנוף בתאה ובחף וכל האיברים ברוב תושקה וחבה מתערורים לעומתו ומתחרבים בחבוד חף וחבה לרעונו. ואמנים כי סוד הצדיק אשר העולם נכון עליו כל קיומו וכל תנועתו מהמשכת מציאות תנועתו הוא. ונקרו שמש כי המשש מאיר לבנה וכל שאר הכוכבים למטה כלם מאירים מאור השמש והוא מאיר את כלם וכולם נוטלים אור ממןנו. וכל השפע וכל

הטוב היוצא מעם מעלה העליונה הוא מקבל
 ולאחר כך ממנה יוצא להאריך כלם ואמרו ז"ל כל
 השומר בריתנו של מקום זהה להקרא צדיק יוסף
 שמר בריתו של מקום לפיכך זהה ונקרא צדיק מאו שמר אותו
 יוסף הצדיק ואמנם החבונן כי מאו שמר אותו
 בבית אדרנו וירש השימוש והירח והשמש הוא
 מקומו ויהי מאו מפקיד אותו ב ביתו ועל כל
 אשר יש לו זהה ונקרא צדיק מאו ירש השימוש
 להיות אחיזתו ונחלת חבלו ואמנם יש לי להעירך
 ולהעמידך על סוד אחד בעניין זה אמרו לעולם
 נם הנעשה על יד משה רבנן כל הנביאים לא
 נעשה זולתי במאמרו של מקום ובתפלתו שהתפלל
 עליו זולתי על עניין קרח ובהברחה בא לאותו
 מעשה בעניין רונו וריגנות ובעניין שהיה שבע רונו
 וכמה חרדות שנחרד קדם ואפי' שעשה שם'
 אותו העניין נראה כי חמס שותה באוטם החטאיהם
 בנסותם עד שם' באחרונה אני אומר לא יי' 29
 שלחני אם לא יהיה כך בחמס אשר חמסוהו בכמה
 פעמים יהושע שהיה תלמידו בלבד תפלת ולא
 עניין אחר מה כתיב' ויאמר לעוני ישראל שם' 30 Josh.
 בגבעון דום כמי שמצוה אנשי ביתו וועשו מיד רצונו
 מפני מה אמרו יהושע מורעיו של יוסף בא דכתיב'
 למטה אפרום הושע בן נון אמר יהושע השימוש 31 Num.
 ירש אותו אבא דכתיב' והנה השימוש והירח ואחד
 עשר בכוכבים משתחים לי והוא איל והוא כך אצוות
 אני ואנוור עליו מה הארץ ולפי עמד השימוש 32 Gen.
 בדברו דכתיב' וידום השימוש וירח עמד רנו כי 33 Josh.
 על כל פנים יוסף זהה להקרא צדיק ברית כך

הוּא ודוֹאי כִּי הַבְּרִית הוּא צָדִיק וּ הוּא שָׁמֵשׁ דָּגְנָמֶת
הַבְּרִית אַמְّנָם כִּי הוּא הַבְּרִית הַגּוֹטֶל כָּל הַשְּׁפָעָ
מִן הַרְאָשׁ וּמִמְשִׁיךְ הַמְשַׁבֵּת בְּכָל הַאֲבוֹרִים אֲצָלוּ בְּחִפָּזָ
וּבְתֹאָה אַמְתִּיתָה וְהַבָּנָן כִּי לְפִי אֲדָם הוּא סָוד
דָּגְנָמֶת אַמְתִּית וַיְשׁוּלֵם לְשָׁמֹר וּלְגִנּוּר גִּנְדֵּר לְעַצְמוֹ
לְשָׁמֹר וּלְעַשׂ שֶׁלָּא יִפְגּוּס סָוד הַמְּדֻרְגָּה הַזֹּאת
כִּי עַל וְכָל פָּנִים עֲנֵין גָּדוֹל הוּא עַד מַאֲרָן וּגְנַפְלָא
בְּסָוד הַאַמְנוֹנָה וּמָה נָחַמְד הַעֲנֵין הַגָּדוֹל הוּא כִּי
הוּא אָכָר אֶחָד קָטָן אֲשֶׁר בָּאָדָם וּבְשִׁבְילוֹ וּבָה
הָאָדָם לְחַיִּים הָעוֹלָם הוּא וּלְחַיִּים הָעוֹלָם הַבָּא מִפְנֵי
כִּי הוּא חותָמו שֶׁל מָקוֹם וּלְעַל אֲשֶׁר הוּא חותָם
אַמְתָה אָוֹת הַקְרָדֵשׁ הַמְעֻולָה וּמִשְׁׁבָחָה מְאוֹתִיות
שְׁמוֹ יְהָיָה הַרְשִׁים בָּאָכָר הוּא וְתוּ אָוֹת י' אָוֹת
שְׁמוֹ מִמְשָׁי וּלְפִי צָרֵיךְ אֲדָם הַחֲתּוּם בְּחַותָם
אַמְתָה אָוֹת הַקְרָדֵשׁ לְתַקְנָן גָּנוּפָה וּלְכָנּוּן רְעִוָּנוּ לְשָׁמֹר
חוֹתָמו שֶׁל מָקוֹם סָוד אָוֹת אַמְתָה אֲשֶׁר אָמְרָנוּ וּלְעַל
עֲנֵין וְהַיְשׁ לְהַרְגִּיוֹ תָּמִיד יִצְרוּ שֶׁלָּא יִחְטָא בְּבָשָׂר
וְאֶל יִרְום יַיְכְּנִים) חותָם הַמֶּלֶךְ בָּمָקוֹם רֵעָה וְלֹא
^{Ex. 34. 14.}
ישַׁתְּחַווּ לְאֶל אֶחָר וְאֶל יַיְכְּנִשְׁׁהוּ בְּרִשות אֶחָר
כִּי המְכוּנִים בְּרִיטָה חותָם הַקְרָדֵשׁ בָּמָקוֹם אֶחָר הוּא
פָּנוּם הַמָּקוֹם וּמִשְׁׁקָר חותָמו שֶׁל מָקוֹם וּלְכָל
פָּנִים כִּי בְּהַכְּנִסָּת הַחֲתּוּם הַקְרָדֵשׁ הוּא בָּמָקוֹם רֵעָה
אוֹי הַחֲתּוּם פָּנוּם וּפָגָם הַמָּקוֹם הַהוּא כְּכִיכָּל
מִשְׁׁקָר הַמָּקוֹם וְחוֹתָם הַמֶּלֶךְ וְכָל המִשְׁׁקָר חותָמו
שֶׁל מֶלֶךְ נָנוּן' וְאַמְּנָם כִּי סָוד הַעֲנֵין בְּהִיּוֹת אָוֹת הַקְרָדֵשׁ
י' הַחֲתּוּם בְּבָשָׂרוֹ שְׁהִיא אָוֹת מִשְׁׁבָחָה מְאוֹתִיות מְד' וַיְקִיד'
שְׁמוֹ שֶׁל הַבָּהָה וְהַבָּנָן מָה שָׁאמְרוּ ז"ל עַל הַמֶּלֶךְ מְד' וְאֶל"
שְׁלָמָה שְׁהָרְבָה מָה שְׁהָרְבָה אָמְרוּ עַלְתָה י' וְשְׁבִירְבָה ר' ו'

לפני הב"ה אמרה לפניו רבונו של עולם עשאני שלמה פֶּלְסָתָר אַם' לה בתי שלמה יאבד ואלף כמהו ואת לא תאבריך מיד נירה בו וכיו' והאות ההואות דלא ירבה ומה אם שלמה ע"ה כך שאר בני אדם החטאים בנפשותם ומשקרים חותמו של מקום על אחת כמה וכמה כי אמן חם ושלום שהמלך שלמה חטא להיוון פוגם אפי' אותן או אפי' נקודה אלא שהרבה כסף זהב והרבה סוסיםProv. 30: 2 * והרבה נשים ואם' * איתיאל ואוכל כלום'atti אל ואוכל ולא אחטא לפני המקום' ואמן כי בעניין אחר לא חטא חם ושלום חם וחיללה' וכבר התעוררנו בוה בתחילת הספר' והתבונן כי עניין מלך ישראל הייתה הצורך למעט כל הדברים הללו כדי שלא יהיה פגם המדרגה באשר המלך קשור בו' כי על כל פנים כאשר אמרנו וילון אינו משמש כלום' ונם אמן בהיות איזי הלבנה עומדת במלואה וכובונתו הייתה לעשות תשלים המדה כמו שהוא והتبונן עד מאי כי בהיות וילון רקייע שאיןו משמש כלום לפיקד צוה בתרזה שלא ריבבה כל כך' ונם אמן כי הכסף זהב וכל אמרה התורה הטעם רכתי' ^{א,ג,ג,ג Deut. 24: 4} לבתי רום לבבו מִאֵחַי וגו' ואמן כי בהיות מלך ישראל בדונם' סוד של מעלה היה צריך לו שלא יפנות המדרגה ולא בשום צד ממנה' וכובונת המלך שלמה ע"ה לטובה הייתה' ואמן כי הסוד כבר רמננו בוה כל הצורך' אבל על מה שהיינו בכיאורו צריך האדם שלא יפנות סוד המדרגה כפי אשר אמרנו והתעוררנו צורך לצעריך לשמור חותמו

של מקום כאשר אמרנו כי בחיותו בועל ארמות
כבר אמרו ז"ל כל הבעל ארמית קנאין פוגעין
בו' כי על עניין זה צריך האדם לקנא לשם של
מקום ב"ה ויש אנשים החושבים בנפשותם ואומרים

* Altered throughout by the censor to כוחית

כ"א כי הישמעאלית אינה גויה ואין לה חומר גויה
כי שמעתי אומריםohlala והלא הישמעאלית אינה בעניין
גוייה כי הישמעאלים מאמינים בשם אחד ומיחדים

ביהדות, ועוד כי הם נמלים מה אין כן ^{‡ הנום}
ששם: ערלים ומשקרים אמונתם ואין להם אמונה
ודת. ועוד כי הישמעאלים שומרים בנפשותם מאותם
מאכלות הנום והרבה מהם שלא ישתו יין ומזה
לכם לידון הישמעאלית כדין גוייה בת ערל בשר
וURREL לכב הטמא משקץ והעכבר. יש לדעת כי
חומר האיסור שאסורה התורה בעניינים אלה כאשר
אמרנו הוא משום נשנז' והוא סימן ידוע לה נדה.
פ"ב סנהדרין

שפחה. גויה. זונה. הדברים האלה הם בשווה עבדות וזה
ליישמעאלית ולגוייה. נדה הישמעאלית אין לה דת
ודין ולא לשמור עצמה ולהי נדהה עליה: וחתטא
ותחתטיא. ואני נאמנת לו' מהורה אני או כך
ובכך אני בנות ישראל הן ודאי החסמים על עצמן
שאפי' רואות טפת רם כחרדל יושבות עליה ברכות לא
שבעת ימים נקיים כי קדושים הן ובנות קדושים
משרתי עליון.ומי נתן ליישמעאלית מצוה זו ולא
דין ולא קול ולא דברים בעניין זה. שפחה שאסורה
היא לישראל. ואפי' עבד שבישראל כין שיוציא
לחירות אסור לישא שפחה. ואמרוafi' מי שהוא גטן פ"א
חציו עבד וחציו בן חורין דין שלו שלא ישא עדות
שפחה כלל. והכי אמרו משום דעתם דמחולקת

בין בית שמאלי ובית הימני בית הילל להודות
 לבית שמאלי דאמ' מי שחציו עבד וחציו בן חורין
 לשא שפחה אי אפשר דהא עד חירות יש בו
 לשא יישראלית אי אפשר ממש עד עבדות שבו
 מאין תקנותיה כופין את רכוב וכותב לו שטר על
 חצי דמיו ויאשא יישראלית. וחזרו בית הילל להודות
 לבית שמאלי ועוד אמ' אם לא יכח לא זה ולא
 זה אי אפשר דהא אסור לעמוד ללא פריה ורבייה
 לא, ביטול וכתיי לא תהו בראשת יערת
 לפ' תקנו בכך' ומה אם לעבר מבקשים תקון
 כדי שלא ישא שפחה מי שהוא בן חורין דכתיב
 בנים אתם לויי אלהיכם על אחת כמה וכמה.
 והישראלים בני שפחה בני ונוגנים הם זאין בכל
 העמים בניים להב"ה זולתי ישראל בלבד נזיה
 ידוע הוא והישראלים הרי היא נזיה לכל
 דבריה ונזיה ממש היא כל מי שלא עמדו אבותיו
 על הר סיני ולא קבלו התורה נז גמור הוא.
 ואם תאמר והלא הנוגים שבע מצות שקיבלו
 עבדות זורה עליהם בני נח יש להם כבר אמרו בגמ' ע"ז
 כתיבי עמד וימודד ארץ ראה יותר נוגים מה ראה
 דבריון שלא קבלו התורה ראה שבע מצות שנوتנו
 לבני נח והתרין מהם שאפי' שייעשו אין מקבלין
 עליהם שבר כמו שאינו מצוה וועשה ועל כן
 כל אוחם שלא ניתנה להם תורה ולא קבלה
 הרי הם נז גמור והישראלים נז היא ממש
 לכל דבריה וענינה בשאר הנוגים הטמאים זונה
 כך וראי זאין בכלל האומות שטופים בומה כמו
 הישראלים והישראלים בחומר זונה היא יותר

מכל האומות אשר בשדר חמורים בשרים ורמת
סוסים זרמתם . ועל מה שאומרים שם נמלים
יותר ויוצר מעരלים הם . וערליהם הגנים המשיכו .
כיו יש לדעת וכבר אמרו זיל כל גני شمال ולא
פרע ולא טבל גני הוא גנו גמור לכל . ועוד על ימות פין
שאין להם כלל הדברים המצוים על מי שנימול
שצורך טבילה פריה לקלל על מלכות שמים
וכל המצוות האמורות בתורה . ואם לאו גני גמור
הוא והישמעאים אין להם פריה ולא טבילה
ולא שם מצוה מכל מצות האמורות בתורה .
ולא עוד אלא שפוגמים האמונה לעשות פירוד
ומכערם אותו באותו עניין יותר הם מנויים
גמורים . והלא הכותיים גרי אריות הם והם שומרי
משמרת תורה שבכתב ופתם ויינס ומאלם אמר
בכמה איסורין יותר מן הגנים שפת של גני מותר
בלבד שיבשיר ישראל התנור . ובבר ידעת פת
בוחי כמה חמוץ איסורי כל שכן וכל שכן עניין
הישמעאים שהם גוים גמורים ואין להם שם צד
בתורה ובמצוות . ומآلלה הדברים תוכל לדעת סוד
האמת ותקל עניינים . והבן כי סוד הברית היא
דרך כלל האמונה . ובהעבור הערלה מן הברית
זה סוד האמונה . ואמנם כי העברת הערלה
להכנים בסוד האמונה ונינה אמונה עד שיעשה
פריה ויתגלה העטרה . וכיון שמניע האדם לעטרה
או נכנס בסוד דרך האמונה ונקשר באמונה .
והנה תוכל לדעת כי סוד האגו בחיות האדם
משבר את הקליפה אינו כלום עד שיוכנס למוח
ויתגלה המוח כعين זה הערלה . ואמנם כי כבר

התעוררנו בסוד הערלה כי היא סוד עמוק ונגדל
בהכנתה האדם בברית ומשליך ממנה סוד הערלה.
והערלה סור אליהם אחרים הוא אלהי נבר אל
אחרי ועל כן יש לשבר את הקליפה ולהשליך
מתוכו אותה הוותיקה מלוכבת בזואה. וראיתי
ענין עמוק בסוד דבריו הקדמוניים ז"ל שהוא אומרם
צורך לתקן כל מזומנים מלא עפר ולהשליך בתוכו
הערלה והטעם על שם ז"ע עפר תאכל כל ימי חייך
ונחש עפר לחמו לעולם. אמן כי בדרך דרשת
יש עניין אחר שאמרו ז"ל ר' אבא פתח מובהח
אדמה תעשה לי ובחת עליו את עולותיך ואת
שלמיך וגנו מלמד שחביב לפני המקום ב"ה עניין
וה באלו בונה מובהח ומקריב עליו כל הקרבנות
שבועלם. וזה מובהח אדמה שבונה האדם לפני
המקום ולעלותה את בנו היקר ומקריב אותו קרבן לפני
זהו מובהח כפירה שהאדם מתקן לפני בוראו ואוי
נכנים האדם הקרב אל מובהח י"י בסוד האמונה
ונתדקק לבוראו ואמנם כי סוד זה הוא עיקר
האמונה שלימה. ולפי כל השומר ברית הקדש
ואות חותמו של המקום ב"ה כי בזה יזכה האדם
להכנס לחיי העולם הבא. ואמנם כי הוא חי
העולםיים ונקרא כך על כי הוא כולל כל החיים
היורדים מעם המעלה סוד חי העולם הבא ועל
כך נקרא חי חי בהיותו מתקן מעם מובחן
עלם העליון וחיה אצל עולם התחתון להתח לו
ולברכו והוא חי מצד זה של למטה וחיה אצל
זה של מטה והוא איש חי בין שני העולםות
לייטול מכאן ותחת בגין והכל הוא סוד ידוע

למשכילים. נهر היוצא מעין הוא סוד המדרגה
הזהה וכבר אמרנו והתעוררנו בסוד זה בהיות זה
הנהר צדיק חי העולמים והוא הנהר הנכנס לים
וממלא אותו על כל גנותיו. ואמנם כי בספר ספר הרמן
הרמן התעוררנו בזה' ואמרו ז"ל מה שמו
של אותו נهر היוצא מעין אמר ר' שמעון בן
יוחאי ע"ה יובל שמו דכתבי וועל יובל ישלח Jer. 27, 8
שרשו. והבן עד מادر כי הוא דוגמא מן היבול זוהר 83^ב
אשר למעלה ממנה ומזה הנהר פורחות הנשמות בכורות ג"ה
כי הוא עץ החיים ואמרו עץ החיים מהלך חמש מאות
שנה וכל מימי בראשית מתפלגים תחתיו והוא
מונבל בשנים עשר גבולי אלכסון. אמרו ז"ל
אלין יש לו להב"ה והוא מונבל בשנים עשר
גבולי אלכסון. והוא עניינו בארכע פאתי העולם
כפי אשר כתבנו בכמה בקומות וכבר ידוע הוא.
אמנם כי כל צורות הקדשים אחווים בתוכו וממנו
פורחות הנשמות שהן פרי מעשי של הב"ה וזה
סוד אמרו ממני פריך נמצא' והנה הנהר אינו Hos. 4, 6
פוקע לעולם והוא הכל. כי כלל הוא אמרו
כוי כל בשמיים ובארץ' וכבר רמזנו זה והוא Chr. 29, 22^ב
עץ החיים האילן אשר אמרנו ומhalbיו בחמש
מאות שנה. אמן כי כבר רמזנו אותן החמש
מאות שנה שהם החמש ספירות הידועות אשר
הוכרנו. והכל הוא כפי אשר התעוררנו בתחילת
ודי בויה לכל משכילים.

xxxviii. שער מערב • יסוד העפר

כבר רמננו והתעדנו בסוד עיקר האמונה שהוא סוד עיקר העולמות וכל שורש סודות התורה הקדושה. אמנם כי עיקר האמונה ושורש הכוונה הקדושה בהיות האדם בעולם הזה לעבד לבוראו לתקן את נפשו לאור באור החיים. והתבונן כי סוד האמונה ושורש הכוונה בהיות האדם בעולם הזה הוא יסוד וכסא לנotta עליו הכסא המתנסא והוא הוא הפתילה והמצות והמעשים טובים הם הם השמן לכונן הפתילה ולחתה השמן על ראש החפילה למען יהיה מאיר עליו האור המאיר עליו להיותו מאיר לפני בוראו. וזה שאמ' חכם קוב. 9, 8 הרזים »בבל עת יהיו בגדייך לבנים ושמן על ראשך אל יחסרי« למען האור הזה אשר אמרנו יהיה מאיר עליו ולא ידענו באישון לילה. ואמנם כי עיקר המצאות והמעשים טובים אשר האדם עושה בעולם הזה הוא לכונן את נפשו ולהקוץ עניינים גדולים וטובים למעלה להמשיך עליו הטשbatch או ר שפע של מעלה. ואמנם כי סוד הממונה הוא השער הזה לבוא בהיכל המלך ורוד ע"ה אמר עליו פתחו לי שערי צדק אבוא Ps. 118, 20 כם אודה יה זה השער לי זרים יבואו בו. יש לך לדעת כי סוד הדברים והטשbatch העניינים כלם בסוד עיקר השכלים הנפרדים ואותם הנגליים אשר הם מניעים כפי אשר הודיענו כי אין תנועה לשום נגאל בALTHI מניע. והתנועה היא על יד השכלים הנפרדים המניעים אותן לחפש האדון

ית' כלם נתנוו ונמשכו מהמשכט עיקר סוד אספקלריא שאינה מאירה' והוא סוד אמרו «הכל ^{ב' 3 קוב.} היה מן העפר והכל שב אל העפר' ואמרו זיל מדי' בז' ^{ג' 4} הכל היה מן העפר אפי' נלגל חמה כי סוד זה הוא עיקר לכל היותם ל민יהם וכלם משם יצאו ואלו ישבו בכך וסבה אלה בהמשכט סוד אספקלריא המAIRה' ואמנם כי הכל היה מן העפר והורע הורע אשר יורע הוא מעם הנהר יוצא מעדן' והכל שב אל העפר כי הוא היה הסבה הראשונה מעם המעליה העליונה כי בכך היסודות ועיקרם היה הכל בסוד העפר' כהיות יסוד המים' והאש' והרוח' נתנוו סכת המשכט בחם ועניןיהם בתוכך צדיק חי העולמים והוא גוטל את כלם' ובכך זה העפר מולד וצומח' כי ^{ה' 22 Isa. 5} כארץ תוצאה צמחה וכגנה זרועה הצמיה' ואמנם כי סוד שורש עיקר וזה הוא בכמה שמות' צדיק' גן עדן' ארץ החיים' עפר' מטהו של שלטה' מערב' בית דין של מטה' מובה החיזון' שמטה' בנסת ישראל' דוד המלך' לבנה' המלך המשיח' שכינה של מטה' כסא הכבוד' עלם של מטה'aben שנייה' אספקלריא שאינה מאירה' המלך הנואל' ירושלים' בית המקדש' ברכה' וכמה שמות אחרים יש למדרגה הזאת' אמן יש לפרש ברמו סוד העניינים האלה בסודם ועניןם.

צדיק היא סוד אספקלריא שאינה מאירה' והוא מdat הדין שלמטה' ואמנם כי צדק על שם הדין ביושר והוא מכון שבתו של מקום אמרו

זך ומשפט מכוון בסאך. כי אמן כל ענייני
 העולם הזה אינם מתחננים וולתי בצדך ועל סוד
 המדרגה הואת בת' ^{Ps. 89, 2} מאוני זך. אבני זך.
 Lev. 39, 26 איפת זך. והוי זך. כדי שהיה הכל וכל
 העניינים המתנהגים בעולם הזה בצדך. ועל כן
 נאם ^{Lev. 19, 15} בצדך תשפט עמייך. כי הוא הקו השווה
 אשר בעולם הזה עליו אין להסיף וממנו אין
 לגרוע ^{Deut. 16, 20} ואמן כי ² זך זך תרדוף למען תחיה
 כי זך שהוא קו השווה דין שכול על קו היושר
 והאמת. ואמן כי לפי הדרך הנכון אשר העולם
 הזה מתנהג בו הוא הדין האמתי בצדך. ובחוות
 המדה בסוד זה כל הדברים וכל העניינים בשווה
 איש לפי אכלו לוקטים כפי מעשו וענינו ואין
 מי שיוציא מדרך המשקל חוצה. ובחוות בן כל
 העולמות וכל הגבראים על תפקידן איש על קצחו
 איש על תלנו לצבאותם וכל השערים טמוניים
 על הפקידם. ועל זה אמר ^{Sam. 23, 2} ונעים זמירות ישראל
 Ps. 118, 22 ²⁰ מפתחו לי שעריו זך אבוא בם אודה לך זה
 השער ליה זדיים יבואו בו. כי והוא הפתח
 להכנס לפנים בהיכלי המלך הנעלם ושעריו זך
 כבר התעורנו בהם. אמן בהיות השערים האלה
 Prov. 22, 29 נפתחים או יהו עת רצון להכנס ולפניהם מלכים
 יחיצב ובכל יתיצב לפני חשפים. ואמן כי בסוד
 עניין זה יש לך לדעת כי סוד הצדך הוא עיקר
 בכל העולמות למטה ועל זה הסוד נאם ⁴ זך
 Isai. 1, 22 יליין בה בהיות ישראל על אדמתם בסוד המדה
 הואת על קו השווה אין מוסף ואין גורע מרין
 הקו האמתי. ולפי כל הדברים וכל העניינים האלה

בעוד שהוא עוטרת על סוד שם זה הכל הוא כפי אשר אמרנו צדק בהיות המדיה הוזת עומדת על משמרתה כפעם בפעם בסוד הדין לדין העולמות אין מי שיוצא מדרך הדין חוץהו והכל מתנהג על הדין הזה דין ישר אמיתי ובהיותה מנהגת העולמות למטה על דרך שם זה אווי היא עולה ומתחברות בסוד העולם הנסתור להיוות נשפעת ממנה בסוד הענויות המושבים השפע למטה, ואוי הכל בסוד חבר אחד בחבורה זכר ונקבה ונעשה הכל צדקה בהיותה תוספת על צדק. כי אותן היה הוא מסוד העולם העליון הנוסף על צדק ונעשה הכל צדקה להיות הקול תשלום ועיקר אמיתי וכבר התעוררט בסוד הצדקה בספר הרמן בכמה עניינים וחילקים ספר הרמן נחלה.

גן עדן כבר רמנון והתעוררנו בספר גן עדן שבארץ כפי הספר והדריך האמתי אשר חכמים הגידו ולא בחדו מסודותיו ועניינו. גן עדן יש למטה בארץ כפי אשר התעוררנו בתחלת. גן עדן יש למלחה בשם זה והוא סוד המדרגה אשר אמרנו. ואמנם כפי הדרך הזה ניהנים יש למטה בארץ והוא במקומות ידוע מחלקי היישוב כפי אשר התעוררו זיל ואמרו שבעה פתחים יש לו לניהנים ואמרו והודיעו העניינים ובאי זה מקום הוא כל פתח ופתח ונקרא ניהנים על שם ידוע ני בן הנם והוא מקום ניהנים של מטה. ואמנם כי הוא מקום אש דולקת לילה ויום לא תכבה לעולם. יעלה עשנה והוא מוכן לנפשותן של רשעים.

ספר נפש והטעורנו זה בספר נפש החכמה. וכשם שיש ניהנים למטה הארץ כן יש ניהנים למטה
 'בשמי' ושם הטעורנו בסודו וענינו' ואמנם כי יש עניינים גנויים ונסתורים בדברי רז"ל ובדברי הסתורים טסוד קדמוני נדולי עולם. אמרו כי ניהנים יש למטה הארץ והוא מוכן לנפוחון של רשיים וכמו כן יש לנו בארץ הוא מוכן לנפוחון של צדיקים. ואמרו שם כי אין נפש נסתרת מחמתו וממה נחמוד העניין להשכיל אשר הטעורנו בעניינים אלה. אמרו כי לנפוחון של הצדיקים צריכים לרוחן ולהתדר מלכול העולם הזה להכנס לנו עדן אשר בארץ טהורה מלאכוש באותו ניהנים. כי אין רחיצה וטהרה אותה הנפש זולתי האש. כי עניין גוורת הנפש גוורה היא מסוד אש אוכלה. ולפי רחיצתה היא באש להטהר ולהתלבן מלכולכה להכנס לנו עדן אשר בארץ טהורה ונרחצת ומלובנת באשה המתטהרת מלכולכה. ובחיותה עומדת על משמרתה בגין עדן אשר בארץ טהורה ונרחצת מלכולכה כאשה המתטהרת מטומאה ע"פ שאינה מתחברת בבעלה. וביום עלות הנפש להתחבר בבעלה לעלות לראות לאור כאור החיים מרוי חדש בחדרשו ומיד שבת בשכטו על כל פנים ניהנים יש למטה ושם תובל האשה ותרחץ וטהר יותר בשם שתרחץ ותובל האשה בليل עכורה בהתחכלה בבעלה. כך הנפש בעלה באתו ניהנים של מעלה תובל ותרחץ וטהר יותר כדי להכנס לנו עדן שלמעלה לאור החיים הגנויים. וזה העניין הנכון כי ניהנים

שבארץ מוכן לרוחצת נפשות הצדיקים להבנם לנן
 עדן שבארץ. ניהנים של מעלה מוכן להכנמת לנן
 עדן של מעלה אותה הנפש ולהתגר בו בתחלתה.
 ועל כל פנים כי בעניין היה הסוד והוא ידוע
 לקדמוניות זיל ודרקון האמת והנכון כפי הדרך
 היה אשר אמרנו הסוד הוא נכון וידוע כי נן
 עדן יש בארץ כפי הסוד אשר התעדרכנו ואטנם
 כי נן עדן יש למעלה והוא מקום צורר הנפשות.
 ואע"פ שהוכל לדדק במה שפירשנו בתחלתה
 בדקוק הנפש והרוח וה נשמה. אمنם כי לכלם
 יכול האדם לקרוא נפש ושם נפש יקרה לכלה
 שלא דקדוק דבר אחר. ואטנם כי סוד נן עדן
 אשר למעלה הוא מקום צורר הנפשות או הנשמות
 או הרוחות שלא דקדוק. ונם אטנם כי לפי דרך
 האמת הרוחות הן בעניין אמרו «זהרוח תשוב אל ^{Eccles. 12, 7}
 האלים אשר נתנה» ^{Sam. 25, 29} ואם תא' והלא כתוי «והיתה

נפש אドוני צורה בצרור החיים. והלא כתוי נפש
 ולא רוח ולא נשמה. על כל פנים כבר אמרנו
 כי שם נפש עולה לכל אחד ואחד. אטנם כי
 ראייתי במדרש זיל אומרים נפש דוד זו היא
 מרותו של דוד ועליה נאמר נפש אדוני. ולפי זה
 הדרך אין בו שום קושיא כלל וכן עדן של מעלה
 זו היא המדה הידועה והוא כדוגמת עניין נן עדן
 שבארץ. ודוגמת נן עדן שבארץ הוא כדוגמת
 אותו של מעלה ואותם הציורים והענינים אשר
 בנן עדן של מטה הם דוגמתאותם הציורים והענינים
 אשר בנן עדן של מעלה. ובבר אמרו דברים גנוזים
 גדולים ורמים בעניין גו עדי שבארץ. ואותם

הציורים והענינים הם סודות עמוקות וענינים
גדולים נעלמים ונפלאים לאותם הגננים בהם
ואמנם כי אע"פ שהבראים נעלמים ונפלאים עד מאר
יש לדעת כי סוד גן עדן שהוא מקום צורן הנשמות
והוא מוכן למעלה' ושם זהר האפקדריות
העליניות והחלוגנות מוכנות בסוד מעלה
עומדים ומתנויצים ומזהירים שם בסוד אור חי
העלמים הגנונים' וכל הדברים אשר הם בנן
עדן שבארץ כלם הם בנן עדן של מעלה'
והצדיקים יושבים והעטרת הידועה בראשיהם
ונהנים מזו השכינה ושם העדוניים וההנאות
^{Isai. 64, 3} אשר עין לא ראתה אלהים זולתך' ואמנם כי
לפי סוד הדרך האמתי וההתעוררות אשר התעוררנו
בתחילה תוכל לדעת כי הצדיקים הם בנן עדן
של מטה ובנן עדן של מעלה' הם למטה והם
למעלה ולפי' הוא גן עדן למטה בציור הצדיקים
העומדים בעולם הזה ודמותם ותארם כפי אשר
אמרנו והתעוררנו בנן עדן של מעלה' הנשמות
עומדות נשלות מנוף והם נעשים כמלאכי השרת
^{Ps. 116, 9} להחלה בתוכן אבני אש אמרו אתה לך לפני
י"י בארצות החיים' ואמנם כי הם במלacci השרת
עומדים ורצים ונהנים מזו זוהר נועם י"י ולבקר
^{Ps.} בהיכלו אמרו אחת שאלתי מאת י"י היה
זאת לחוזות בנועם י"י ולבקר בהיכלו' ועל זה
^{Zech. 3, 7} כמו כן נאמר זונתני לך מהלכים בין העומדים
האליה' ומפני זה תוכל לדעת סוד הענינים האלה
על מתחנחות ברמו דבר וכבר התעוררנו זה העניין
ונכוון למשכיל'. עכשו יש לפרש סדר הענינים
על מתחנתן ועניןן.

ארץ החיים סוד עניין זה כפי דרך היסודות על מתכנתן וסודן ועניניהם ואמנם כי כפי סוד תוכן היסודות היא נקראת ארץ כי סוד המים והאש והרוח הארץ בלולה מהם והיא ארץ החיים ואמנם כי סוד ארץ החיים על שם שהיא כוללת חיים היורדים דרך הצנויות ובכבר פרשנו בואה כל הוצרך.

עפר כבר פרשנו זה ואמנם כי עפר זה הוא עפר הוותב והוא עניין הנכון כי סבתה הוותב של מעלה ומשם מקבלת כי לעולם סבתה הנקדחת השמאלי היא ועל בן העפר הוא מולד ווורע זרע להצמיחה ואמ תאמר ולהלא כתיה כי עפר ^{Gen. 3, 19} אתה ואל עפר חשוב על כל פניטך הוא כי אדם הראשון היה העפר תחלה כל הנבראים למטה בתולדות בני אדם וממנו יצאו ועל הסבה אשר אמרנו הכל היה מן העפר ואמרו זיל הכל היה מן העפר אפי' גלגל חמה ואמנם כי סבתה העפר היה כבר ידעת הסוד ותוkip העניין הנכון ובדוגמה זו היה אדם הראשון למטה שבכל התולדות וסבתה כל הנבראים נתנו ממנה ולפי' כי עפר אתה בדוגמת אותו העפר ואל עפר חשוב על כל פניהם והוא הסוד בהיות כל אשר הסבות שביהם ונchorios אל הסבה הראשתונה אשר יצאו ממנה והוא והכל שב אל העפר והוא ואל עפר חשוב ואמנם כי הרוח כשם שיווצא כך נחזר ונכנס אל מקומו ואין שם דבר חור טמיומו בשום צד בעולם כי כל הדברים וכל ההווות תחוורנה

לקדמתון כפי היה ובסבה הראשונה אשר הייתה
בתחלה ואין שום דבר יוצא מדרך זה לעולם.

מטרתו של שלמה * והוא הסוד על שם סוד הכסא שהוא הכסא המוכן למלך שהשלום שלו כי גם אמנים ביהות היא המטה הידועה הנחוננה בין צפון ודרום בעניין אמרו ז"ל על כי היא סוד המטה המכבל משני הצדדים מסוד הימין והשמאל ואמנים כי סוד אמרם ז"ל שאמרו ברכות ת' ז"ל כל הנוטן מטרתו בין צפון לדרום הוין לו בנים וכרים כי הכוונה בהיות האדם לבו ורעיוןו בסוד האמונה לכונן אותה ולסייעה במשפט ובצדקה כי בהיות האדם מכין לבו ורעיוןו מנומו לעשות עבות בוראו אווי המטה נתונה בין צפון לדרום לקבל השפע ולהשפיע לתחתונים כי בהיותה מקבלת משני הצדדים אווי העולמות כלן על העניין הנכון להיותם בתשלום השפע האמתי ואמנים כי מטרתו של שלמה היא המטה הידועה אשר המלך העליון בא עליה וזה אמרם ז"ל בחזות הלילה הב"ה נכנם עם הצדיקים בגין עדן כי סוד המטה הידועה מוכנת אווי באבני יקרות אמרות י"י אמרות טהורות ועליהן סוד המטה הראשה בשש וארגמן לבושה מוצעה בחטבות אטן מרגנית זהב וכסף ותועפות עומודיה זהב וכסף על רצפת בהט ושדר ווחרת וכמן כמה עניינים סתוםים וחחותים אשר וזהר בשלח לא תספרנה וזהלך שכוב על המטה היא וששים נברים סביב לה מנבוורי ישראל וכמן

סדרים ועמדים העומדים לחוץ מאחורי הפרגון
 והיו להם הלילה משמר והיום מלאכה לארום ^{6. Neh. 4.}
 והפרכת מפסיק לעמוד פרושה לפני המטה ערד
 עלות השחר ^{8. Gen. 19.} וכמו השחר עלת וייצו המלאכים ^{15. Gen. 19.}
 אשר תקידם על משמרת היום וכלם חונים איש
 על מחנהו ואיש על דגלו בסוד תקידם וענינם.
 על בן המטה היא מוכנת לטך שהלום שלו.
 באמן כי הדבר הוא ידוע למשכילים. והבן על
 מה שאמרנו הנה מטהו של שלמה כי השאלה
 היה בהחלה מקודם זה לום ^{6. Cant. 3. 6.} מי זאת עליה פן
 המדבר רוזל התעוורו ופרשו על סוד מהנה
 השכינה הולכת לפני מהנה ישראל ושאלת השואל
 הייתה לום מי זאת העולה מן המדבר גוי
 תשובה המשוב לום הנה מטהו של שלמה המטה
 המוכנת בסוד שרפי קרש וחיות אל נארך בקדש
 ואופנים וכרכבים וכמה מרגליות ובגנים טבות
 למןיהם המטה הזרעה אשר אמרנו והוא המטה
 הידועה אשר שלמה שכוב עלייה וששו גבורים
 סביר לה הם סוד הששה קצוות שהם מסוד
 הנבורה והם מקבלים השפע מצד נבורה של
 מעלה וכלם מלומדי מלחמה ^{7. Num. 5.} למען לא יקרב
 איש זר אשר לא מזור אהרן הוא והוא איש
 התהפכות איש לשון ולא יערכב שמחת הכליה עם
 החתן כי הוא מערכב תמיד השמחות בהיותו מלשני
 בסתר העולמות וכל בני העולם והוא אורב תמיד
 בעת השמחה לקטן ולערכב אורתה. ועל סוד
 זה נאמר מפחד בלילות ואמרו זיל מפחדה של
 גיהנם אמרן כי העין ידוע הוא למשכילים
 ואין צורך להאריך בות יותר.

בית דין של מטה. הוא הסוד הידוע ביהוּת
המקרה הוואת מקבלת מצד הנבורה על כי סבtha
שمالן באשר התעורדרנו, ולפי אמרו בסוד האתרכן
אשר פירשנו, האתרכן על שם הגנוו' שלה ירקרק
יוסא יג בעין הזוב ועל סוד זה אמרו זיל אסתה ידרקרוקת
היתה וחוט של חסר משוך עלייה ובך הוּא ודאי'
אמנם כי החכמים אשר התעורדרו ואמרו גנוו'
אסטה והיזופי שלה כך הוּא ודאי לא הוסיף ולא
נרוּ מכמות שהיה'. ואוותם הגנוו' ממש היו לה
כפי ידעו אי זו דוגמא היהת הארץ והוואיל ובכך
היא הורשו לום' האמת בעניין עמוק' כי על כל
פניהם סוד דוגמת מרדי' ואסתה והמן ואחרו רוש
הכל היהת דוגמא וענין ידוע והוא סוד עמוק' עטומק
למשכילים' ונחוור למה שהיינו בביורו ביהוּת
בית דין של מטה סוד המקרה הידועה כי בית
בגורים יי' דין של מעלה הוא סוד הנבורה ולפי רום מעלה
ס"ב ח"א אמרו זיל אין בית דין של מעלה דין את האדם
אלא עד עשרים שנה ובית דין של מטה משלש
עשרה שנה ומעלה' ואמנם כי בית דין של מטה
היא המקרה הידועה' ויש החושבים בלבם לום'
שבית דין של מטה והוא בית דין אשר בארץ
ולא יותר ובית דין של מעלה הוא בשמיים ולא
יותר' ולפי דעתם מתקשים וקושיא היא על כל
פניהם ביהוּת האדם בעולם הזה והוא נער והוא
בן חמיש עשרה שנה או בן שמונה עשרה ומתק
ונפטר לבית עולם' ומתקשים ואוט' אם בן שאין
בית דין של מעלה דין את האדם עד שייהיה
כפי עשרים שנה וזאת הדין והיוושר והלא אינו חי

בעולם עשרים ולא תשעה עשר מה רמתה ולמה
 נסתלק מן העולם. על כל פנים קושיא היא והקושיא
 היתה נבונה. אבל בהיותם יודעים סוד בית דין של
 מעלה וסוד בית דין של מטה יכולו לעמוד על
 חובן האמת בלא קושיא כלל. כי בית דין של
 מטה הוא המקבל מהמשכת בית דין של מעלה
 ולפ' הדין דין אמרת' והתבונן כי עומדים וסובבים
 סוד הכסא המתנשא שבעים סנהדרין שהם שבעים
 מלאכים הסובבים כסא הכבוד ומקבלים השפע
 מהמשכת סוד הגבורה. והם דנים את העולם
 בכל הדינין הרואיו לדין וכל אחד ואחד בעולם.
 ואמרו זיל כי למטה בסוד בית דין זה יש היכל
 אחד והוא הנקרה זכות מפני שבשעה שהם
 עומדים בדין הכסא נתkan על אופניו ועל גלגוליו
 והעומדים נבונים והאריות נוחמים והעופות
 למיניהם כלם יחד נשאו קיל ותחוו רנה האופנים
 והגלגולים והקולות נשמעו והסנהדרין יושבים ענול
 סביב וסובבים הכסא איש איש על מושבו בפעם
 בפעם. והחובע והעדים לפניהם ומידים על כל
 פועל איש ומעשהיו. והאריות נוחמים והגלגולים
 רועמים והעופות מצפפים והעומדים נוחנים קולם
 ונשמע קול הכסא בכל הרקיעים וכל מהנות
 עלינוים קדושים יודעים שהכסא נתkan בדין העולם
 והסנהדרין עומדים בדין מיד מתחילין מן הקטן
 ופתח בוכות ואחריו כלם פותחים בוכות זה
 אחר זה עד שהענין נתלה לנרגלים. ואמנם כי
 והוא הוא סוד האמת והעיקר הנכון ^א אם יש עליו ^ב Job 33, 23

מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו

מִיד ^{24 Job 33:} «וַיַּחֲגֹבּוּ וַיֹּאמֶר פְּרוּהוּ מִרְדָת שְׁחַת מֵעַתִּי כּוֹפֵר וְאַמְנֵם כִּי לְפִי נִקְרָא זָכָת עַל שֵׁם שְׁפָתָחָיו בְּבוֹכוֹת וְכָל הָעֵנִין הוּא בְּזָבוֹת עַד שָׁעַת נִמְתָּה הַדִּין».

אַמְנֵם כִּי כָל הַדְּבָרִים וְכָל הָעֵנִינִים שְׁבָעוֹלִים נְדוֹן ^{25 Dam. 4:} בָּהֶם דְּכַתִּי ²⁶ בְּגֻגּוֹת עִירִין פְּתַגְמָא וּבַמְּאָמָר קְדִישָׁין פְּעוּד קְטֹנוֹן חָווֵין מְשֻׁלָּשָׁה דְּבָרִים אֲשֶׁר הַתְּעוּרָרוּ זָל' ²⁷ וְאַמְרָו ^{בְּחִ} בְּנִי וְחִי וְמוֹנוֹן לְאוּ בְּבוֹכוֹת תְּלִיאָה מְלָתָא אֶלָּא בְּטוּלָה תְּלִיאָה מְלָתָא וְכָבֵר יִדְעַתִּי מַי הָוּא הַמּוֹל כִּי כָבֵר הַתְּעוּרָנוּ וְאַמְרָנוּ מַה שְׁהַדְעִיעּוּ זָל' בְּעוֹמֵק סְתִירֵהֶם בְּסָוד הַמּוֹל כִּי הָוּא יִתְהַגֵּד שְׁמוֹ הָוּא הַמּוֹל אֲשֶׁר כָּל הַדְּבָרִים מְזִילָן מִתְכוֹן וּנְשָׁפָעִים טָמֵנוּ הַמּוֹל הָוּא הַמְּקַשֵּׁה אַמְנֵם כִּי אַת כָּל פְנֵי הָאָדָמָה וְהָוּא הַמּוֹל הַגָּדוֹל לְמַעַלְתָה מִן הַכְּסָא ²⁸ זָל' כָּן סָוד שְׁלָשָׁה דְּרָכִים הַלְלוּ הַמִּזְרָחָבְמִזְרָחָן הַעַלְיוֹן וְלֹא בָּאוֹתוֹ הִיכְלָה זָכוֹת אֲשֶׁר הַסְּנָהָדָרִין שֵׁם וְעַל פִּיהֶם נְדוֹנִים כָּל שָׁאָר הַדְּבָרִים וְכָלָם רָאִיתָ בְּרוֹתָה מִן הַתּוֹרָה בְּפִסְكִים יְדוּעִים אַמְנֵם כִּי סָודָם עֲנֵנִים תְּלִוִים בְּרָחְמִים לְמַעַלְתָה ^{29 Sam. 2, 1:} בְּנֵי הֵיא סָוד עֲנֵנִים אַמְרָו בְּחִנָּה שְׁהַטִּיחָה דְּבָרִים כְּלֹפִי מַעַלְתָה ^{30, 2, 1:} כָּאַמְרָם זָל' ³¹ וְתַחַפְלֵל עַל יְיָ וּבְכָה תְּבַכָּה וְהַבָּן ^{32 Isai. 38: 5:} דְּהָא בְּטוּלָה תְּלִיאָה מְלָתָא וְחִי דְּכַתִּי ³³ הַנְּנִי יוֹסֵף עַל יְמִיךְ חַמֵּש עֲשָׂרָה שָׁנָה יוֹסֵף וְלֹא מּוֹסִיף ^{34 Ps. 55: 23:} בְּטוּלָה וְהַבָּן מוֹנוֹן דְּכַתִּי ³⁵ הַשְּׁלָך עַל יְיָ יְהִבָּךְ וְזֹהָא יְכַלְלֵךְ וְהַבָּן דְּהָא בְּטוּלָה תְּלִיאָה מְלָתָא אַמְנֵם כִּי סָוד בֵּית דִין שֶׁמְתָה הָוּא סָוד הָעֵנִין אֲשֶׁר אַמְרָנוּ בְּהִוּת הַתוּבָע עוֹמֵד וְתוּבָע וְהַעֲדִים ^{36 Chr. 16: 9:} מְעִידִים עֲוָהָם עַנִּי יְיָ מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ ^{37 Gen. 3:} וְהַתְּבּוֹנֵן הַתוּבָע מַי הָוּא אַמְנֵם כִּי אֲהַנֵּשׁ הָוּא

ערום ועל בן יעשה בדעת העדים. ויציל נפשו
מני שחת בדרך התשובה לאור באור החיים.

מזהב היא היא המדה, ואמנם כי שרי מובחות
היו מובהח החיצון ומובהח הפנימי מובהח של זהב
הוא המובהח אשר לפני יי' והוא מובהח הקטרת
להקטיר עליו קטרת סמים בברק ובערב בהיות
הענין דק פנימי והוא סוד עניין עולם הנסתה.
אמנם כי מובהח החיצון הוא המובהח אשר אמרנו
והוא מובהח הנחתת קטן מהיכל העולה וננו' ועל
כן שתי מובהחות היו האחד פנימי והאחד חיצון
ועל הדרך הזה סוד רחל ולאה בסודותן העומד
בענין קבורתן זו בדרך נסתר פנימי וזה בדרך
נгла בפרשת דרכיהם כפי הסדר אשר התעוררנו

בספר שושן עדות ובספר הרמן כי זה סור ספר
נסתר וזה דרך נгла והבן ובבר התעוררנו בזו ספר הרמן
בסוד אלו ומפני שאחת מהם «כה אמר יי' קול Jer. 32, 25»
ברמה נשטעה רחל מבכה על בניה ותרגם יונתן תרגום יונתן
על יוסטה
בן עוזיאל ואמר כל ברום שמייא אשתחמע שכנתא
מבכה על בנאה. ואמנם כי סוד מובהח הפנימי
ומובהח החיצון דבר ידוע הוא כאשר אמרנו בהיות
שני העולמות עומדים ברצון זה פנימי וזה חיצון
זה פנימי להקריב עליו דבריהם פנימים ודברים
כפי הראי כי סוד אותו המובהח דברים דקים
ופנים וענין אותו מובהח החיצון דברים גסים
ועכבים יותר כי כך עניינו וסודו.DOI בוה
למשוביל.

ספר הרמן **שפטה** כבר פירשנו והתעוזרנו בספר הרמן
שהוא טעמי המצוות עניין סוד השפטה וסוד היובל.
וכבר התעוזרנו בסוד המדה הזאת בהיותה שלטת
מקץ שבע שנים. ואין להאריך ולהזכיר העניינים
במהלך ודי.

בנסת ישראל כבר ידוע הוא בהיות בנסת
ישראל הכלולה מסוד שש קצויות. ואמנם כי
בנסת על שהוא בונסת וכוללת לעניין ישראל של
מעלה. והתבונן כי יש מפרשין בנסת כמו
המאושה המחוורת בבעלה והמתחוורת תמיד
עמו. וכוללת כל השפע הנמשך והיוורד מעם
ישראל סבא. ואמנם כי היא כללת מסוד השש
קצויות אשר התעוזרנו בהם בתחילת.

דוד המלך היא המדה הזאת ועל שם
שדוד המלך הכנין לבו וריעונו לכונן אותה ולסערה
כדרת וחוקה באמת ובצדקה ולפי' נקרא על שמו.
וזהו הסוד «ונבקשו את יי' אלהיהם » זאת דוד
מלכם אשר אקים להם. אשר אקים להם מן
העperf באמרו «אקים את סכת דוד הנפלתי ». ואמנם
כי דוד המלך הוא בחبور סוד האבות להיות
מרכבה שלימה. ועל דרך הסוד האמתי תמצא כי
דוד לא היה מלך עד שנתחבר עם האבות. ושם
דוד אמרו זיל דוד המלך חי וקיים לעולם
המלך אמרו זיל דוד המלך חי וקיים לעולם
ולעלמי עולמים. והכל בסוד אחד כי כפי אשר

Hos. 3, 8
Jer. 30, 9

Amos 9, 11

Kgs. 2, 11

האבות אברהם יצחק ויעקב וכן בסוד המדרגות שלשتهم והשתרלו בהם נקרו על שמותם כך דוד המלך השתדל כל ימי בוגרים סוד המדרגה כאשר אמרנו והוא היא המדרגה שלו ואמרנו "ול דוד המלך חי שבעים שנה והוא סדר העניין הנכון" ואמנם אמרו כשהראה הב"ה לאדם הראשון כל הדורות הבאים לעולם הראה לו לדוד המלך המטיב שבכל الملכים וראיה שאין לו חיים כלל בעולם אמר לפניו רכינו של עולם וכו' מיד נתן לו שבעים שנה משנותיו ועל כן תמצא שהחצרו שבעים שנה משנותיו של אדם הראשון והמלך דוד חי אותם שבעים שנה שהחצרו לו. ועל הדרך הפנימי בדרך נסתר יותר תמצא סוד אדם הראשון שהוא מאברהם עד יוסף הצדיק. ושם תמצא כי אברהם חפרו משנותיו לשנותיו של יצחק חמש שנים שהניח לדוד המלך. ויעקב ע"ה שהחצרו משנותיו לשנותיו של אברהם עשרים ושמנה שנה. הרי לך שלושים ושלש שנים יוסף הצדיק שהחצרו משנותיו לשנותיו של יעקב ע"ה שלשים ושבע שנים. הרי לך שבעים שנה שהניחו לדוד לחיות בהם שהם סוד אדם הראשון. ואמנם כי סוד המלך דוד ע"ה אשר אמרנו הוא מדרנן של מלכים והוא מלך על כל העולם וכבר הודיענו זה והתעוררנו בסודו וענינו.

למבנה. הלבנה אינה מאירה ולהי מאור המשמש כי אין לה אור מעצמה כלום. ואמנם כי בכמה מקומות התעוררנו "ול בעני" וזה דבר זה הוא

ידעו עליו ובכמה מקומות הטעורנו בזה, ואמנם ספר הרמן כי סוד דרך זה הטעורנו בספר הרמוני. והנה שבעה רקיעים אשר הטעורנו בתחילת כפי אשר אמרנו ז"ל וזה הרקיע האחרון אשר הוא סוף המחשבה. גם לדבורי הפילוסופין לננד זה שבעה רקיעים המשמשים שבעה כוכבי לכת וهم שבעה נגלי התנועה. נגלי לבנה. נגלי כוכב. נגלי גונה. נגלי חמה. נגלי מאונים. נגלי צדק. נגלי שבתו. אלו הם שבעה נגלי התנועה אשר הם שבעה כוכבי לכת. וכל רקייע וركיע יש בו כוכב ידוע להנaging העולם השפל במחקרים הסודות כפי מאמר צור נורא תחלות כפי הכח אשר בה בלבנה המaira מאור השימוש וכפי מהלך השימוש אצל הלבנה כך הלבנה מaira עצמה ומaira לעולם השפל. ואמנם כי סוד הלבנה היא המליך אשר המaira לשוד העולם השפל ולעלים השפלים הנפרדים. ואמנם כי סוד הלבנה היא המליך אשר אמרנו כבר אמרו ז"ל בכמה מקומות אמרה הלבנה לפני הבה' רבונו של עולם וכו' ואמנם כי סוד הענן הזה כבר ידוע הוא ואין להאריך כי ידוע הוא שאור הלבנה היא ממדת יסוד המAIR לה.

אספקלריא

שאינה מaira כבר אמרנו והטעורנו בסוד האספקלריא שאינה מaira וכי הוא אין להAIR מעצמה כלום. כי נם אמנם אספקלריא שאינה מaira היא הכללת כל המאורות

ומתוכה היו הנביאים רואים ומגינים לסתור נבאותם
ואע"פ שהם לא היו מושגים לסתור אספקלריה
הማירה מתחוק ואת שאינה מצוחצת יכולין לסייע
אור זהה נבאותם ומשגנים העניין והיו יכולין
להסתכל במאורותן שאלטלא היה מצוחצת לא
היי יכולין להסתכל ולהשיג הנבואה. ויש לך
לדעת וראייה ברורה מסוד פניו של משה ע"ה
אדון הנביאים דהא מפני כי קרון עור פניו מה
רכתי »ויראו מגשת אליו עד שנחן על פניו
מסזה. ומה אם פניו של משה לא היה יכולין
להסתכל ולראות כל שכן בזוהר הפנים המתאים
שלא יוכל להסתכל בשום צד בעולם וכל חכמתם
וראייתם תחבלו ולא יוכל לסייע בשום צד בעולם.
אבל מתחוק סוד אספקלריה שאינה מאירה היה
יכולין להסתכל וליהנות ולהשיג מתחוק מעלות
הנבואה נבאותם על דרך האמת« וاع"פ שהיה
רואים מרחוק כראייה האדם בשמש שמתוך דבר
אחר יוכל האדם להסתכל ולהיהנות בשמש ולהועיל
מןנו. ועל כן תועלת העולמות למטה אינו אלא
מתוך אספקלריה שאינה מאירה כדי להיות תועלת
 לכל העולמות מזהר של מעלה. שאלטלא היא
לא יוכל כל העולמות למטה לסייע אור הזוהר
הפנימי. בעניין שברא הב"ה אור לבשו שהלבש
אור פנימי באור אחר הנקריא אור לבשו. ואמנם
התעורר והבן לך וישם מחשבותיך לרומי הסתרים
ודיי למשכיל.

^a Exod. 34
30, 33

תענית ה' יְרוּשָׁלָם כשם שיש ירושם למטה כך יש
 3 Ps. 122, 8 ירושם לעלה. כאמור ויל' דכתבי י' ירושם
 הבניה בעיר שחברה לה יהדו. כשם שיש ירושם
 למטה כך יש ירושם לעלה. וחומרות וחול ואשיות
 מוקף באבני טובות ומרגליות והוא ירושם עיר
 הקדרש. וזה של מטה עומדת בנגד אותה של מעלה
 וזרחה ודמיונה וענינה הכל שם והעורות והלשכות
 ובית ההיכל והדבריך והפרוכות ובית קרש הקדרשים
 הכל הוא שם. וזה מכובן בנגד זה. ועל זה אמרו
 תענית ה' ויל' נשבע הב"ה שלא יכנים בירושלים של מעלה
 עד שיכנסו ישראל בירושלים של מטה דכתבי
 9, 22 Hos. 8 בקרבן קדוש ולא אבוא בעיר. ואמנם כי בסוד
 זחמים ט'ב יסוד עמודים ושם הכהן הנadol מיכאל עומד
 מנחת קי' ומקוריב קרבן בירושם של מעלה כי הוא הכהן
 הנдол המקוריב קרבן הנפשות לפני המקום ב"ה.
 ואמנם כי כשם שיש כהן נдол למטה כך יש
 כהן נдол לעלה. ומקוריב קרבנות לפני המקום
 ב"ה ושם מובה וכליו והנפשות הן הן קרבן לריח
 ניחוח. והעורות שם והלוים עומדים על משמרותם
 חגינה י' ברכונם משוררים שיר ושבח לפני המקום ב"ה.
 ואמנם כי כבר התעוورو ויל' ואמרו מחלקות
 תפקיים של מלאכי השרת בשלש משמרות דהוי
 ברבות ג' הלילה. דהא כשם דאיכא משמרות בארץ כך
 יש משמרות ברקיע. והתעוورو במדרש ואמרו
 בשלש משמרות דהוי הלילה משמרות של מלאכי
 השרת משוררים לפני המקום ב"ה בכל משמירה
 ומשמירה. משמירה ראשונה עומדים מלאכי
 השרת ומשוררים לפני המקום ב"ה בתחלת

הלילה בשעה שבני אדם שוכבים על מתחם מ"ר רבי'
ס"ה
מפקדים רוחם בידו של הב"ה ווועזאות ומשוטות מ"ר תלמיד
כל אחת ואחת כדי לעלות לחוזות בנועם י"י.
יא

ואמרו תפקודם של מלאכי השרת עומדים במשרה
(כמשמעותם) הראשונה ומשוררים ומה שירה אומ' לדוד Ps. 24, 5
טומור ל"י הארץ ומלאה תבל יוושבי בה כי הוא
על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר
י"י וממי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב
ונגו' להורות שאע"פ שהרווחות עלות ומשוטות.
אין נכסות אלא ברשות משמרה שנייה בחזות
הלילה כשמתעורר רוח הצפון מלאכי השרת
עומדים על משמרתם והם הנקראים * אבילי ציון
* Isai. 6, 3
אותם שבכו על חרבן בית המקדש בשעה שנחרב
רכתיי ה'חן אראלם צעקן חוזה מלאכי שלום מר Isai. 33, 7
יבכין מר בכו לא בתי אלא יבכין תמיד והם
משוררים באורה שעיה ומה שירה אומ' על Ps. 137, 5
נהרות בבב שמ ישבנו נס בכינו וגנו טפנוי שהם
הנקראים אבילי ציון.

משמרה שלישית בשעה שעולה עמוד השחר
כל אותם הנקראים בני אללים וכל שאר הכוכבים
הסדריים במרום כלם משוררים לפני המקום ב"ה.
ומה שירה אומ' הרניינו לאלהים עזונו וננו:
הה"ד ברון יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.
Ps. 81, 2
הה"ד 7 Job 38, 7
בן ראייתי במדרש. וכל אלו המשמרות הם
משוררים בירושלם של מעלה כדורם הלוים
המשוררים על דוכנים בירושלם של מטה. ואמנם
כי ירושלם של מעלה היא הבניה תמיד לעולם

ועד. וואעפ' שהוא בגולות עם בניה. ודי במה
שרטונו כי הדבר ידוע הוא למשכילים.

מלך המשיח הוא העניין הידוע כי הוא המלך ומשוח בשלטנות העולם בשמן המבויש מכל מיני בשמי והוא השמן הטוב ^{Ps. 133, 2} היורד על הררי ציון כי שם צוה יי' את הברכה חיים עד העולם. ואמנם כי המלך שמח כשיורד השמן הטוב על פי המדרות העליונות והוא נושא ממנה ומפיג אותו להיות המלך ביזפיו והיקונו מעלהו. ועל כן אמרנו לו יכולת ושלטנות בעולם. ואמנם על סוד המדה הזאת הידועה המלך המשיח עומד למטה יהיה לו יכולה על כל העולם ושלטנות על כל ^{Ps. 8, 72} יושבי הארץ ^{יגירך} טים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ לפני יברעו ציים וננו מלכי תרשיש ^{ואים} מנהחה ישיבו וננו' ^{ישתחוו} לו כל מלכים וננו' [.] ואמנם כי לפי הדרך הזה הוא עומד בארץ ^{בדגם} ממש ואוי [.] והיה אור הלבנה כאור החמה ^{Isai. 30, 26} ואור החמה יהיה שבעתים. והתבונן כי לפי משיחת המלכים שנמשחו באותו השמן להיות חוריית יב' מלכותם נמשכת מעם המדרגה הזאת. ואמרו כי אותם שנמשחו בקרן נמשכה מלכותם. ואמנם שלא נמשחו בקרן לא נמשכו מלכותם כי אותם שנמשחו בקרן נטל המלכות מעם קרן השמן והוא מלכות דוד. ועל כן נקראת מלכות שמים. קרן השמן היורד מלמעלה. וזה זכה להיות נושא בקרן על סוד התבוקתו בעניו מלכות

שמים » וזהו איש מערבה מנעוריו והשתدل תמיד ^{א כה. 1 Sam. 17, 48} לבונן אותה והתרבק בה וירש המלכות והוא ובנו אחיו ברית עולם.

שבינה של מטה פבר אמרנו והתעוררנו בסוד שכינה של מעלה וסוד שכינה של מטה, ואמרו זיל' בשם שיש שכינה למעלה כך יש שכינה למטה, והיא אותה של מטה דוגמת שכינה של מעלה, ודוגמת כל העניינים אשר יש לשכינה של מעלה וכל אותן השמות וכל העניינים באשר היא משפעת לזרנויות העליונים כאלו דוגמא ממש היא משפעת לתחתונים כדי לחת להם שפע ולוזן ^{ב Prov. 4, 20} אותם ועל כן היא נקראת ^ג אשת חיל עטרת בעלה כלומר עטרת תפארת, ומפני כי היא שכינה לדוד עם התחתונים היא משפעת אותם ונוננת בהם כח וחיל וכל ספקין זרכם ^{ד Prov. 3, 22} אמרו ותקים ועוד לילה ותchan טרפ לביתה וחוק לנערותיה ^{ז Prov. 5, 20} כי וראי אשת חיל היא, והיא אסתר בת אביהיל, אמנים כי היא דירותה למטה ודירותה למעלה והכל על דרך אחד. שאלוני אם השכינה היא דירותה בתחתונים באשר הודיעונו הקדמונים, ובזמן שהייח מגלה ^ט בית המקדש קיים השכינה יורדת ועומדת על שני הקרים ודירותה עם התחתונים ולאחר כך כמו בן השכינה דירותה עם התחתונים בבתי הכנסת ובבתי מדרשות, אם בן הרוי אין מקומה למעלה ואין דירותה שמה כי כבר חסר מקום למעלה, ואין נכוון להיותה מחוסרת מקום מעם العليונים ובמה יתפרטנו ואיך יבלו עמודי תשובה העניין

זהו הוא עניין שאין צריך להשתרל האדם בדבר Isa. 6, 3 כה לשאול כי כבר ידענו ידיעת ברורה כי מלא Ch. 2, 5 כל הארץ בבודו והנה השם ושמי השם לא יכולתו אף כי העולם הזה כי הוא קטן ואין מקום פנוי מעלה ומטה מן השכינה כי היא בבודו של מקום ואمنם כי השכינה דירתה למעלה וירתה למטה והכל הוא בבת אחת. ועיין כי המשש עומד בשמות שהוא כוכב אחד מאותם שבעה כוכבי לבת והחמה הוא בשמות בגלגול הרביעי והוא בכל הרקיעים ובכל העולם מראש ועד סוף. ואمنם כי מכאן תוכל לדעת ומה אם כוכב אחד עושה כך והוא מעלה ומטה הכל בבת אחת. כל שכן וכל שכן בבודו של מקום שהשמות ושמי השם לא יכולתו שהוא השוכן מעלה ומטה וממלא ומתפשט בכל העולמות ואין הפסיק להמשכת בבודו. וחם וחילתה שאפי' מקום אחד שהמשכת בבודו כי אפי' אלף עולמות כמו זה לא יכולתו בבודו. ועל כן אין לתמורה בהיות השכינה מעלה ומטה בבת אחת. שאלני עוד אם כן הויאל ובבר התעוררת בסוד השכינה שהוא מעלה ומטה והכל בבת אחת השכינה שכבר ידענו שהוא בגלות היאך הוא אם היא למעלה הרי אינה בגלות אם היא למטה הרי היא חספה למעלה מהו העניין הזה. תשובה העניין הזה הוא דבר טוב ונבון ומה נחמד העניין להשכיל ותאהו הוא לעיניים בהיות ידיעת דבר זה גליי לכל משכילים. תדע לך כי עניין השכינה בהיותה בגלות יש לדעת מהו. כי בהיות ישראל יושבים על ארמותם

בחיק אמותם השכינה היא עומדת על משמרתה
 מעלה ומטה. ונאהות לבטח בשני הצדין כי
 בהיותה שוכנת בשמה עם בניה למטה השמה
 במעונה לעלה ^{Koh. 9, 24} «בָּהִזְבֵּחַ הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל בְּאֶלְיהָ

ובונה עליה מצדים נדולים וכל תעוגנים וכל
 השפעים באים אליה ומתעדנה ברוב שלום מעלה
 ומטה. ועכשו שנרטו העונות ישראל גלו מעל
 ארמותם ונחרב בית תפארתם השכינה היא בגולות
 מכל הצדין כי המלך הגדול נתulta בכבוזו ואין
 דורש אותה אמרו ^{Jer. 30, 6} ציון היא דורש אין לה ¹⁷
 דורש אין לה מלמעלה שכבר נשבע הב"ה שלא
 יכנס בתוכה עד שיכנסו ישראל בירושלם של
 מטה. ישראל בניה מלמטה אין דורש אותה
 בעניין העברות והקרבות ולא בשום דבר סכל
 צרכיה. ועל בן היא בגולות מכל הצדין בגולות
 מלמעלה כאשר אמרנו ובגולות מלמטה בפי העניין
 זהה יש אמן כי זה גלותה. ועוד כי בתחילת
 להיות ישראל יושבים על ארמותם ברוב העבודות
 ותוכן העניינים ובניה קדושים השכינה נמשכת
 מלמעלה למטה וועשה דירותה עמהם בבית הגדול
 והקדוש שנקראת היא שם והיתה כאשה צנעה
 ואינה יוצאת מירכתי ביתה החוצה והוא כנפן
 פוריה בירכתי ביתה. ועכשו היא הולכת בגולות
 אחריהם בכל מקומות מושבותיהם ובגולות הולכת
 תמיד עם ישראל כדי לשומר אותם ולהגין בעדרם.
 ועכשו למעלה ולמטה ובכל הצדין היא בגולות
 זהה העניין הנבן ודי הוא לכל משכיל אשר
 נחה עליו הרוח.

שבת קי"ב **כסא הכבוד** העניין הזה הוא עיקר ותוכן סוד האמונה והעיקר האמתי ב להיות זו המדרגה סוד הדת והאמונה אשר היא נקראת תורה שבعل פה. כי הכסא היא תורה שבעל פה, וסוד הכבוד הוא תורה שבכתב, בהיות תורה שבכתב בסוד המעלה העליונה והוא ב晦שת המעלה העליונה הכבוד כמו בן הרוכב על הכסא הוא תורה שבכתב. ועל כל פנים כי סוד עניין כסא הכבוד שני דרכיו שהם אחד בלי פירוד, ואמנם כי הכל אחד. סוד אור הנר שהאור מORGן ומושכל והאור הוא אחד בלי פירוד, וזה סוד הכסא והכבוד והכל אחד ואין להפריד ביניהם כי הוא עיקר גדול ושרש האמונה, והוא סוד נכון למבין.

עולם של מטה אמן כי סוד שני עולמות הן עולם של מעלה ועולם של מטה. והכבוד הוא מן העולם ועד העולם מסוד העולם העליון עד סוד העולם התחתון. כי והוא סוד עולם של מטה. ועולם זה שהוא עולם של מטה ממנו שואבים כל העולמות למטה כפי אשר התעוררנו. כי סוד העולם העליון כל היותו יהיה לאחדרים מסוד העולם של מטה היותו הם עולם הפירוד בסוד עולם הנפרדים כי אין מתייחדות ולתי בעלותה ונקשרת למטה. ובאותה נקשרת למטה היא מתייחדת בסודה עם המדרגות שלם ביחס אחד אמיתי. וכל היות זה העולם של מטה כלם שוואים מתחוו. ועל זה הסוד נאמר «הכפירים Ps. 104, 22» שואבים מתחוו. ועל עניינם לטרף ולבקש מאל אכם. ועל עניינם

וחדרושים הכל הוא מסוד והעולם התחתון. והכל הוא נכון למבחן וישר לмотזאי דעת.

אבן שתיה אבן שמןנה הושתת העולם. יומא נ"ד
 והיא סוד נקדה אחת בעין של מעלה והוא ראשית
 אצל התחתונים וכל העולם למטה ממנה הושתל
 ונבנה ונתחווה בעניין זה אבן שתיה למטה אשר
 ממנה הושתל העולם ונבנה. כי היא סוד נקדה
 אחת. ואין שם דבר נתחווה זולתי מתחך נקדה
 אחת. וזה סוד אמרו כפי אשר התעורנו בסוד
 אמרו רבתי^{א Ps. 50, 2} «טומור לאספ אל אלהים יי' דבר
 יקרא ארץ ממורה שמש ועד מבואו וכחיה^{ב Ps. 50, 2} »מצוי
 ומכללו יופי אלהים הופיע. כי שם הושתל העולם
 ונבנה. שאין בנין זולתי מתחך נקדה אחת. ועל
 כן נקראה זו אבן שתיה כי היא התחלתה כל
 הדברים וכל בנין העולם בסודו ותבונתו. ואמנם
 כי סוד העולם העליון הוא נבנה מסוד נקדה אחת
 שהיא עולם ונסתרת כאשר התעורנו למטה.
 והתבונן כי לפה^{ג Isai. 28, 2} סוד העולם שהוא עולם הנפרדים
 לא נתחווה זולתי מתחך נקדה אחת וזה היא המדה
 הזאת אשר אמרנו בהיותה נקראת חכמה קטנה בעניין
 סוד דוגמ' הנקדה של מעלה שהיא חכמה עליונה.
 ואמנם כי בהיותה סוד נקדה כל ההיות מתחות
 מתחכה ונתחווים מסורה. ועל הריך הוה היא
 התחתונים. אדון כל הארץ נקרא ארון הברית.
 והכל סוד ידוע למשכילים.

המֶלֶךְ הגנאל כבר ידוע הוא ונכון לכל משכלי. כי הוא סוד זה הוא המלך ההלך לפני מחנה ישראל בעניין אמרו ^{Exod. 14, 19} «מחנה ישראל בעניין אמרו ויטע מלאך האלים ההולך לפני מחנה ישראל». וזה המלך שנראה לו ע"ה בסנה ^{Exod. 3, 2} אמנס סוד אמרו וירא מלאך יי"ז אליו בלבת אש מתוך הסנה. ונקרא מלאך על שם ששאר המדרגות מאירום בה ופעולים فعلתם בה בעניין הנשמה הפעולות פעולותיה על ידי הגוף. ואמנס כי סוד עניין זה שנראה למשה בתקלה נבאותו ולאחר כך עליה בקדש ולא ירד והוא היה הולך לפני מחנה ישראל כאשר הוא ידוע. אמנס כי הוא הגנאל ונקרא גאולה. ועל הדרך היה להיות רוז'יל יודעים הנסתירות ומדקרים דרך האמת אמרו שציריך האדם לסתוך גאולה לתפלה כדי שלא יעשה שום פירוד ותחזור העטרה ברכות ר' ליזנה אמרם רוז'יל איזה הוא בן העולם הבא זה הסומך גאולה לתפלה. וזה שאמ' חזקיהו ע"ה ^{Kgs. 20, 3} אנה יי' זבור נא את אשר התהלה כי באמת ובלבב שלם והטוב בעניין עשיתי ייבך חזקיהו בכינדול. ודקדקו ז'ל מאי והטוב בעניין עשיתי שסתוך גאולה לתפלה. ואמנס כי על כל פנים כך הוא בהיות הגנאה סוד הטלן הגנאל. וזה הנבן והتبונן עד מאי כי והוא סוד המרה הדזועה אשר אמרנו והוא סוד נכון למביי.

בית המקדש כבר התעורנו בתקלה על סוד ירושלים עיר הקדש והענין הוא נכון למביין. ואמנס כי בית המקדש של מעלה הוא

סוד העניין הפנימי הגנוו יותר מן העיר' והנה
 תוכל' לדעת כי סוד עניין בית המקדש הוא מכון
 הבית והרביר הנכוו והעניין הפנימי יותר' והרביר
 הפנימי הוא יותר' הפנימי מן הכל' והוא בית קדרש
 הקדושים' אמנים כי בית קדרש הקדושים הוא מקום
 הנקרא הפנימית אשר מהכל' קדומה מסוד סוף
 המחשבה שהוא קדומה מהתחתונים של מטה
 וממנה נתחוו' ואמנים כי סוד בית המקדש היא
 כל אכלהה הפנימיות ובית קדרש הקדושים היא
 היא בלבד תחלה הכל' והבן עטרה היא סוד
 המדה הזאת' אמנים אמרו ז"ל העולם הבא אין וכו' ברכות יי'
 לא אכילה ולא שתיה וגוי' אלא הצדיקים יושבים
 ועטרותיהם בראשיהם ונגנים מPIO השכינה' הבן
 תוקף העניין הנכוו ותמצא כי סוד עניין זה הוא
 מקום העטרה הנכוונה הושבנת על ראשי הצדיקים
 מלמעלה' והוא סוד אמרו ז"יו' בראשם' אמנים זז' ^a
 כי היא הנקראת עטרת תפארת כי הוא סוד
 העטרה הנכוונה ועניין תפארת הנוטל אותה בראשו
 הוא ראש צדיק הנקרא ראש המטה' וזהו ראש
 המטה וראי' אמרו ז' ישתחוו ישראל על ראש ^b Gen. 47, 3^c
 המטה' ואמרו ז"ל מהכא דיעקב לדידיה ברע
 וסניד בהיותו בסוד מעלו כורע לתפארתו' והבן
 ומה נחמד העניין להשכיל בהיות זאת אות הברית
 שהיא סוד העטרה הידועה בסוד הברית רשומה
 וחתומה' והוא עומדת על משמרתה זרע קדרש
 מצבתה' והתבונן עד מאר' כי סוד אמרו דברי' ^d
 צאנה וראנה בנות ציון במלך שלמה בעטרה ^e Cant. 3, 3^f
 שעטרה לו אמו' היא העטרה אשר אמרנו והוא

תଘומו פקידיו הנקראת אם נלא זו מחבבה עד שקרא לה בת. לא זו מחבבה עד שקרא לה אחות. לא זו מחבבה עד שקרא לה אם. כי בסוד הדברים הנכונים כל אלו העניינים וכל אלו השמות כלם הם בסוד הטריה הידועה. ואמנם כי הכל נכון לבין והדברים ישרים לモוצאי דעתך. ואין להאריך כי די בזה לכל משכיל.

פתחו שעריהם ויבוא גוי ^{Isai. 56, 2}

צדיק שומר אמונים. הנה יש לך לדעת כי סוד הדברים אשר התעוררנו בתחילת והתעוררנו עכשו בהם ללכת בהם האדם המשכיל אשר הוא אכן לדעת ולהשכיל דרכי החכמתו השכליות נכון להיות האדם מובלט טיתר הגברים בידיעת ובshall וכחכמה. אמן כי סוד הדרך הנכון להכנס האדם בדרך החכמה ולהבין קצת אמתת ייחודה הנאה והעלינה. ^{Prov. 3, 23} אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה. חදע לך כי סוד החכמה הידועה זאת היא הדרך הנכון להכנס בה בדרך כלל אמרתי. אמן הנני מגלה לך דרך מעט בכלל אחד להבין משל ומלייצה דברי חכמים ^{Prov. 1, 6} וחידותם. הנני מודיעך להכנס בסוד דרך הייחור הנאה והעלין ^{Deut. 6, 4} בסוד ייחודה ית' שמו שם יישראלי יי' אלהינו יי' אחד. הפסוק הזה מורה על דרך סוד הייחוד שהוא כלל עליונות וחתוניות וכל סוד המרכבה העליונה והתחתונה וסוד הייחוד בכל העניינים הרואים לכל מי שנכנס בהיכל המלך פנימה. והנני נכנס בביאור אחד פנימי ואכתוב בו שער אחד הרואי להכנס בו.

שער חלק הייחוד

בסוד דרך האמונה האמתית וסוד דרך הייחוד בכלל ובפרט. תרע עלי כי הוא ית' שמו עלה במחשבה לפני לברו העולם וכו' וכבר התעוררנו זיל בכמה מקומות העניין הנכון וגם התעוררנו בעניין זה כי הכל עלה במחשבה ומתחזק המחשבה נתהו כל הדברים וכל ההיות ונתהו בסוד אמתת מציאותו. אמנים כי סוד הפסוק הזה מורה על אמתת מציאותו ית' שמו וכי הוא אחד מיוחד במעלהו וכי כל העליונים והתחתונים נתהו ממשות מציאותו ית' שמו. אמנים כי סוד העניין הנכון הוא מורה על עניין סוד הנכון האמתי כי עניין סוד הייחוד בהיותו ית' שמו מתייחד הייחוד בסוד סתר הנעלם בכל המדרגות ומתייחדים בשלשה מהם. ואמנים כי בחתיכתו הוא ית' שמו בסוד מעלהתו זה עבדתו ותקון עליונים ותחתונים וכל העולמות הם בסוד אחד. והשם הוא אחד ושמו אחד. אמנים כי ראוי בסתרי הייחוד עניינים רבים ונכבדים פנימיים גורת ספריים והוא סוד הדרך הפנימי כאשר נפרש בע"ה. וחתובן כי תקון עבדתו של אדם אצל בוראו במלת פיו ולשונו ורעיוןו הוא על הדרך הנכון בהיותו משים לבו ורעיוןו והכוונה שלימה בסוד יהודו במרא ברעד ברחת בזע בפיו יזכרנו ובלבו ורעיוןו יהודנו. והכל הוא בזכרו יהודו שהוא ממש יתיחד בו להיותו כלל בנפשו יהידה אצל בוראו כדי למסור נפשו וליבו באותה העברדה. ועבדשו הגני נכנס בסוד הדרכים האלה. וחתובן לבך לזה.

שְׁמֻעָה יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד^ו, כַּמָּה
 נִמְצֵץ וּגְדוֹלָה וּגְבֻּדָּה סָוד הַעֲנִין הַגְּדוֹלָה הַהֵּה כִּי הוּא
 יְתָ', שְׁמוֹ אֶחָד וּמוֹיחָד וְאֵין דּוֹמָה לוֹ בְּשָׁום צָדִ'
 וְהוּא אֶחָד וְלֹא כִּיתְרַת האֲחָדִים^ז. אֲבָל יְיָהוּדוֹ סָוד
 גְּדוֹלָה וּמַטְפָּלָה וְהוּא יִדְעָה בְּרוֹרָה שְׁעִירִק^ח כָּל אָדָם
 לְדִעָת כִּי הוּא יְתָ', שְׁמוֹ מִתְּחִידָה בְּסָוד מַעֲלוֹתָיו
 וְלְדִעָת כִּי הוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד בְּלִי פִּירּוֹד וְכִי הוּא
 מִתְּחִידָה בְּסָוד מִרְכָּבָתוֹ הַמִּיחָדָה אֲלֵיוֹ. וְעַל כֵּן
 הוּא יִדְעָה לְדִעָת דְּכַתִּי^ו וְיִדְעָת הַיּוֹם בְּעַשְׁבוֹת אֶל
 לְבָבֵךְ כִּי יְיָ הוּא האֱלֹהִים^ז. וּבְהִוָּת הַיִדְעָה הַזֹּאת
 בְּלֵב הָאָדָם אוֹי יָדַע כִּי הוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד^ז. יְיָ
 הוּא האֱלֹהִים וְהוּא הוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד^ז. וְהוּא סָוד
 אַמְرָיו^ז יָדַעַו כִּי אַתָּה שְׁמֶן^ז יְיָ לְבָדָךְ. אַמְנָמָה כִּי
 סָוד וְהַבְּהִוָּת מִשָּׁה עַ"ה רַבֵּן כָּל הַנְّבִיאוֹם רֹואָה
 יָדַע כִּי כָּבֵר יִשְׂרָאֵל הַם מַודְגָּלִים בְּסָוד האַמְנוֹנָה
 לְסָוד אַרְבָּעִים שָׁנָה שִׁידַעַו וְהַכְּרִירַו נְפָלָותָיו וּמִפְעָלָיו^ז
 הַחֲמֹרוֹתָה וּוֹרְדוֹו בּוֹ יִדְעָה אַמְתִיתָה בְּסָוד אַמְתִיתָה
 מַצְיאוֹתָה יְתָ', שְׁמוֹ כִּי לְפִי^ז נִקְרָאוּ דָוָר דָרָה^ז. דָוָר
 שִׁידַעַו יִדְעָה אַמְתִיתָה בְּהַשְׁגַּת יְיָהוּדוֹ. וּבָבֵן מִשָּׁה
 רַבְנָנוּ עַ"ה אָמַר וְהַוְדִיעַ יִדְעָה וְזַה בְּקִבְּלָה אַמְתִיתָה
 לִיְשָׂרָאֵל כִּי שִׁידַעַו לְעַבְדָה עֲבָדָת בּוֹרָאֵם לְפִי
 סָוד הַשְּׁלִימָות וְאָמַר שְׁמַעַי יִשְׂרָאֵל^ז. הַרְבָּה מִפְרָשִׁים
 פְּרָשָׂו סָוד הַעֲנִין הַהֵּה וְאַמְרָיו כִּי תִמְצָא עַד דְּשְׁמַע
 שְׁהָוָה מְאוֹתִיות גְּדוֹלָות^ז. רַד אֶחָד שְׁהָוָה מְאוֹתִיות
 גְּדוֹלָות^ז. וְהַסָּוד הַהֵּה וְהָוָה סָוד אַמְתִית בְּהִוָּת הַשְּׁפָעָת
 אָוֹת רַד שְׁהָוָה קָשָׁר שֶׁל חַפְלִין^ז מִעֵם סָוד
 הַמִּעְרָכָה הַעֲלִיָּה בְּסָוד שְׁבָעִים שְׁמוֹת שֶׁל הַבְּ"ה
 וְהָוָה עַד וּהַמְשִׁכָת אַמְתָתוֹ הַהֵּה בְּחַבּוֹר אֶחָד עַם רַד

שהוא קשר של הפלין בהתייחדה בהם כנון אותו
 הקשר המקיים ר' המתיחדת בארכע בתיה הפלין
 בעניין זו מתיחרת ומתקשרות בסוד ע' שם שביעים
 שמות של הב"ה המתיחדים בסוד המרכבה
 העלונה. כי האבות הם המרכבה והם סוד
 אותם השבעים שמות. אמנים כי כשהיא כלולה
 מהכל השבעים שמות יש לה לכנסת ישראל. והכל
 על דרך האמת. ויש אומרים כי הסוד עד ביות
 הוא עד כל העניין הנדרול הזה. והנני מעורך על
 מה שאמרו ז"ל בקש יעקב ע"ה לננות לבניו את פטחים נ"ז
Deut 6, 4
 הקץ נסתלקה שכינה ממן אם' חם ושלום שמא
 יש פסל במתהו כאברהם שיצא ממן ישמעאל
 וכיצחק שיצא ממן עשו. אמרו לו בשם שאין
 בלבד אלא אחד כך אין לבנו אלא אחד שמע
 ישראל י"י אלהינו י"י אחד. בשם שאין בלבד
 וכו' מיד פתח ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד. مثل לבת מלך וכו' עכשו חבן העניין
 הנכון והסוד המופלא בקש יעקב לננות לבניו
 את הקץ וזה סוד גדוֹל ונסתרי מהו הקץ ומה
 נרמו בכאן ויש לי להזכיר בעניין עז החיים
 וען הדעת טוב ורע בתיה ז' ויצמח י"י אלהים
Gen. 2, 9
 מן האדמה כל עז נחמד למראה וטוב למאכל
 וען החיים ברוחן הנן וען הדעת טוב ורע. כבר
 אמרנו והתעורנו בסוד עז החיים וען הדעת
 טוב ורע. וכי הוא סוד גדוֹל למעלה ושורש ועיקר
 לכל הדברים הרוחניים הפנימיים אשר הוא כולל
 את כלם ונוטל את כל המאוות וכי הוא שרש
 ועיקר למטה ועשה פרי למעלה. אמנים כי הוא

בסודו כל העניין הפנימי מעלה ומטה ובו מתחלנו
 כל טימי בראשית כאשר הוא ידוע למשכילים.
 וכבר התעוררנו בסוד זה אمنם בעניין זה הוא
 בגין עדן אשר בארץ אשר התעוררנו בתחילת
 ובו בגין עדן אשר בארץ עז החיים בתוך הנן
 כפי משמעות העניין ולא כמשמעות דעת אחרת
 כי הוא סוד דוגמ' אמתיה של מעלה בעניין דוגמ'
 שאור הדברים שהם דוגמ' בעולם הוה בגין
 דוגמ' של מעלה כך הוא בגין עדן אשר בארץ
 יש בו עז החיים ממש ועז הדעת טוב ורע
 ואמרו כי יושבי הארץ הללו רואים מרוחק להט
 החרב המתהפהת ועז החיים בתוך הנן ועז הדעת
 טוב ורע. וכבר התעוררנו כי כבר אמרו על
 חכמי יון הקדמוניים שבקשו ללכת לוה נן עדן
 שבארץ בהיותם יודעים בתחום משקל החכמה
 על המקום הוה. והלכו דרך נהר פרת למעלה
 עד שהגינו סמוך לנן עדן והם בחזי מיל ליהט
 אותם להט החרב המתהפהת ונשרפו וכבר כתכנו
 זה. ונחוור למה שהיינו בביורו כי סוד עז החיים
 עז הדעת טוב ורע הוא סוד עמוק כאשר
 התעוררנו בתחילת. אמן כי עז הדעת טוב ורע
 הוא סוד נכון למבחן. בהיות עז הדעת טוב ורע
 יודע מצד שני העניינים האלה מצד הטוב שהוא
 מדרת הטוב ומצד הרע שהוא מדרת הרע. כי על
 כל פנים תוכל לדעת על מה שהתעוררנו בתחילת
 פתיחות טיב בסוד קץ וזה שבקש יעקב לנגלות לבניו. יש קץ
 שנקרה קץ הימין יש קץ שנקרה קץ הימיים
 קץ כלبشر. ואמן כי קץ הימין הוא העיקר

האמת וסוד עיקר האמונה מקום צורו הנשומות
הרמות. אמנים לפי סוד הדרך הוה אמרו כת'י
אמ' לדניאל «וְאַתָּה לְךָ לִקְצֹ אֶת' לְפָנָיו רַבּוֹןֵי דָנָן ²³
של עולם לאו זה קץ הימים או לказ הימין
ולא נח דעתו ולא נתקorra דעתו עד שאמר
לו «לказ הימין קץ הימים והוא הסוד על עניין
קץ שבא מסוד רשות אחד סבת זהמת הנחש ^{מ"ר ב"ר}
הקרמוני והוא מאותו הצד בא לעולם וקרבן שלו ^{כ"ב (סוח)}
הוא מאותו הצד ממש הנקרא קץ הימים והוא
^{Gen. 6, 5}
קץ כל בשר בעניין אמרו «קץ כל בשר בא לפניו»
ואמרו זיל במדרש בא לפניו ודאי כי סבת קץ
כל בשר הוא סוד הנחש הקרמוני המקהל ארור
הוא מכל הבהמה ומכל חית השדה. ועל כל
פנים סוד העניין הזה בהיות קץ וקץ וזה סוד
גadol כפי אשר התעוררנו עכשו בסוד זה. ועל
ענין זה ביקש יעקב לננות להם את הקץ למטען
יהיו מתוקנים בחוכן סוד אמיתי להיות הם עומדים
עליהם מלמעלה כי הם עומדים על שני עשר בקר
ונגו' והם עליהם מלמעלה. וכיון שאם' חם ושלום
ונגו' שמא שום פסול יש במתמי להיות ביניהם
שום זהמה ודורותם הווה מה' מיר חררו ואמרו כרוי
לייחד שם שני יהודים בשם שאין לבב אל אחד
למעלה בסוד הייחוד כי יעקב בסוד עולם של
מעלה היה והם היו תקון עולם של מטה ושם
נתיחדו שני היהודים כאחד. ואמרו כך יש לבבנו
אחד להיות הכל מתייחד בסוד יהוד שלימה. ועל
כן תמצא בכאן שני יהודים סוד יהוד עולם
של מעלה וסוד יהוד עולם של מטה והכל אחד.

שמע ישראל. אמרו ז"ל ישראל סבא הוא תפארתו של מקום כפי אשר התעוררנו בתחילת וועל כן סוד שמע ישראל חורת הכללה לבעה להתייחד ביחיד אמתי. ועוד אמרו ז"ל היה אחת יש ברקיע ושם ישראל והיא היה אשר הזכיר אמנים יש להבין ולדרעת ולהתעורר סוד פרט וכל והוא סוד אמרו י"י אלהינו י"י כי הוא סוד דרך פנימי' ויש מפרשים ואוט' כי סוד השמות שלשתם הם שלשה עניינים פנימיים אשר הכל תלוי בהם כאמרים ז"ל בעשרה מאמרות נברא העולם ובשלשה כללים והם חכמה וbijna ודעת שם כלל הכלל. אמנים כי עניין שאמרו שהכונה צריכה בכל העניינים כדי ליחד המאמרות כלם כאחד ותוכן הכלל כפי אשר אמרנו אבל בסוד העניין הנכון בהיות הפסיק זהה בששה תיבות סוד שש קצוות' והפסיק השני כמו כן בששה תיבות סוד שש קצוות כפי אשר התעוררנו להיות שני הייחודיים מתייחדים ונקשרים כאחד בסוד ייחוד אמתי. אמנים כי בהתיכון הששה קצוות בסוד אחד בסוד אמתי ובהתיכון בסוד אמתי אויה הוא הכונה בכל המאמרות מעם המחשבה העליונה בכל שאר המאמרות הנכונות להיות הכל ביחיד אמתי עליון על הכלל. ועל כן יש בסוד הפסיק הששה תיבות מיוחדים בסודותם ועניינם י"י אלהינו י"י הוא הקול אשר שמעתם בתיכון בו ייחוד השלשה דבריהם האש והמים ותרוח כי מהם נעשה קול אחד בהתיכון שלשתם כאחד. ואמנים כי בתיכון כאחד הוא הקול אחד מיוחד בתיכון

בשלשה דברים באחד כאשר אמרנו והוא סוד אחד בלי פירוד. אמנים כי לפיכך הוא אחד מיוحد בסוד זה. יש להאריך בו להיות דמתיחרת בסודו וענינו בהמשכת סוד. אחד כדי להתקשר ד' בתפלין ולפי' צרי' להמשיך האחד כדי שיתיחד העולם העליון בסודותיו בשש קצוות כאשר התעוררנו. ועל כן הוא סוד המשכת אחד כדי שנמליך עליו סוד יהודו בסוד ששה קצוות ובдельת כדי שתתקשר היא בסוד תפלין של מעלה. והבן עד כאן סוד יהוד עולם העליון ברומו מועט פנימי סוד יהוד עולם של מטה המתיחד לאחר כי בסוד ששה קצוות אחרים והוא סוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'. כי אע"פ שהוא מתקשרת בתפקידו עם התפלין היא כמו בן מתקשרות למטה בסודותיה וענינה בעניין תפלין של יד שהיא לאחר בן שאע"פ שהיא מתקשרות למיטה בסוד הדלת היא לאחר כך מתיחדת בסודותיה בזרוע להויה ביהודה בעניין של מעלה. ועל בן היא בכאן מתיחרת בסוד ששה תיבות אחרים ואמנים כי סוד יהוד זה הוא בתיקון רוז"ל פטחים נז' שהתקינו לומ' אותו בלחש נימריה לא אמר משה ע"ה לא נימריה אמר יעקב התקינו לומר אותו בלחש. והבן בעניין אמרם זיל' משל לבת מלך שהריחה צקי קדרה ואם תאמר יש לה גנאי לא תאמר יש לה צער באו עבדיה והביאו לה בחשי' התבונן המשל הוה ותמצא בהיותך עומד על סוד צקי קדרה מהו אווי תמצא סוד הדברים על חכונתן ועל עניינם. ובהיותך עומד על סוד

Rashi.

הרבאים הנගנים אשר הזכרנו אווי תבין יראה יי' ודרעת קדושים תמצא' עד כאן סוד רמו הדברים בסודותם ועניניהם. עכשו יש לפרש מהו סוד פרשיות של קריית שמע ותבונתן וענין אשר הו"ל תקנו בקרית שטעה ובחרו אותן בכל פרשיות התורה המוחדרות בסודותן. כי הן סדר פרשיות נכונות מיוחדות על סדר אופן אמיתי. ובכן נמצא ארבע פרשיות בקרית שמע חוץ פרשת ציצית שהיא מתחשרת בהן והן סוד החפלין ופרשת ציצית היא ר' דוגמ' קשר של תפלין רכתי' ^{Exod.33,23 Num.15,39} וראית את אחורי ובכאן רואיתם אותו' פרשה ראשונה סוד פרשת הייחוד כפי אשר הטעורנו' פרשה שנייה ואהבת עד ובשעריך ויש בה תיבות ארבעים ושתיים בגדי סוד שם המוחדר של ארבעים ושתיים שהוא סוד שם הקדוש' ומפני רום מעלהו וגובה קדושתו כל הקורא פרשה זו על מטהו באלו אווזו חרב פיפור בידו מפני קדושת המעללה שאין כל בריה יכולה לעמוד טפניה' ועל כן סוד הפרשה הזאת מיוחדת במעלהה כפי הסוד הזה אשר חורנו' פרשה שלישית והוא אם שמע עד ושמהם הוא סוד פרשה גדולה ונפלאת ברום מעלהה ויש בה שבעים ושתיים תיבות במניין סוד שם המפורש של שבעים ושתיים שהוא סוד שם המרכבה העליונה. אמן כי הוא פרשה נcona ^{Prov. 3, 23} בסודותיה וענינה. אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה. פרשה רביעית מן ושמהם את דבריו אלה. ואע"פ שתיבת ושמהם הוא במניין הראשון ושם יש בפרשה הזאת חמשים תיבות עד על

הארץ והם כנגד חמשים שעריו בינה. ועל כן
הוא אורה העולה על הכל. אמן כי סוד
הרבירים ותוכן הפרשיות האלה מיחדים על האופן
האמתוי. ועל כן הפרשיות האלו הן פרשיות
מיוחדות בסוד מעלהן כל פרשה ופרשנה בסוד
ענין אמיתי. ופרשת ציצית נקשרת עמהן ונכללת
מהן להיותה כלולה מסודות ומעלות רשותות
חותומות במעלה עליונה ומפני כך תקנו פרשיות
הלו. ואמן כי בהחידת הפרשיות בסוד מעלהן
וסוד פרשת ציצית תמצא כי סוד כל קריית שמע
הוא בנין אדם והם סוד רמא איברים שבאדם.
ועל כן תמצא בכל הפרשיות כלם סוד רמא
תיבות להיות בנין האדם שלם בכל תקוניו ובכל
ענינו. ואמרו במדרש ירושלמי והוא מעתים
ורביעים וחמש תיבות הוו שליח ציבור חור
שלושה תיבות ומאן נינהו יי' אלהיכם אמת שהם
שלשה תיבות לתשולם כל האיברים. והחוק
משלים האיברים לכלם באוטם השלש תיבות אשר
הוא חור ומקשה לשם ואומ' והתן חור ואומ'
אמת או אינו חור ואומ' אמת וראי אינו חור
ואומ' אמת. ואמרו כיון שרainerו חור ואומ' אמת
היאך יכול שליח צבור לחור השלש תיבות הללו
דהא כבר אמר אמת והשתא היאך יכול לומר
ולchor אמת כמתחלת' ומתרץ תנן מי שהתפלל
אל יhour ויתפלל פעם שנית משום דמחוי בשתי
רשיות. שליח צבור ע"פ שהתפלל chor ואומ'
תפלתו כדי להוציא את מי שאינו יודע ידי חובתו.
ומה להוציא את מי שאינו יודע ידי חובתו chor

מדרש
ירושלמי
ר' ג' ר' בר ברכות
ראביה' ג' לא ח'ג
אבודרham
פ' ר' (ed. Prague)

ו�탑ל לאלה ליה ולהלה ליה כל הקהיל
 לא כל שבן וודאי חור ואומ' שליח צבור עז
 כאן ראיות ואני חמה על אותם שהיו קדמוניים
 בתחילת היאך לא הגיע לידם עניין זה כי שמעתי
 אומ' שהייתה ביניהם מחלוקת עד שנסתכמו לוט'
 אל מלך נאמן בתחילת והענין איןנו נכוון כי אין
 צורך להפסיק ולומר שום דבר בין מדת אהבה
 לשמע דכוון שיגיע אדם להבוחר בעמו ישראל
 באהבה שמע ישראל מיד אין צורך להפסיק
 7. 6. Cant. «ולהוסיף» בנותים שום דבר כי «מים רבים לא
 יכולים להפסיק ולכבותו» את האהבה. ועוד כי גם
 אמנים איןנו מתקשר אל מלך נאמן אם שמע ישראל.
 ועל כן אין הדבר נכון בדבריהם. וכבר פרשנו
 בכאן צורבו. ואין צורך להאריך והכל סוד נכון
 למבחן. עד כאן הוא רמז עיקר גדול כפי אשר
 פרשנו והתעוררנו בסוד הדרבים הללו. ועדין
 נפרש עיקר סוד הייחוד ליחד כל הדברים בעיקר
 אמתי ברמזו מועט נכון למצויא דעת.

שער יסוד חלק הקדש

2. 32. Ps. 8. מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלה לחסומים
 2. Isai. 25. בך נגיד בני אדם. «יְהוָה אֱלֹהִים אֶתְהָ אַרְוֹמָמֵךְ אֲזֹהָ
 שטך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן.
 הנני מעוריך על יסוד עיקר התעוורתי בהם כדי
 בסוד שרש הרמות אשר התעוורתי בהם שורש האמונה
 שתוכל להבין בסוד סתרי התעלומות וענין רמז
 החכמה הנעלמה והענינים אשר במANGER הסוד

חתומים דבריהם ניחומים כדי שתוכל להכנס לסתור
 שער המלך להיות אהוב ונחשך. כי אין לבוא ^{Esth. 4, 2}
 אל שער המלך בלבוש שק. על בן הנני מעמידך
 על חוכן יסוד חלק זה וקרأتي אותו חלק הקדרש
 כי כשמו בן ה' יהוה סוד השם המוחיד החקיק
 בסוד המרכבה העליונה אשר הוא כלל עליונים
 ותחנונים בסודו ותבונתו וכל העולמות נתנו
 בהיותם בסוד שמו המוחיד ואע"פ כי לא נכון
 לבתו סוד עניין השם המוחיד כי ירחך ממנה
 הדרך ולא נוכל לעמוד על ידיעתו כי העליונים
 והתחנונים לא יוכלו להשיג סוד הקידשו ונלאו ^{פנתדרין}
^{פ"ט}
^{ברכות י"ח}
 שאחוי ואם העליונים אשר אחורי הפרגון עומדים
 לא ישיגו ולא ידעו מהו ומחיקרתו גרע חכמתם
 והודם ^ז אף שבני ביתו חומר אשר בעפר יסודם ^ז
^{Job 8, 5}
 אבל כפי סוד העורה אשר באדם יוכל להשיג
 ולחkor ולדעת כי משם וחלאה הקול קורא ^ח בני
^{Ps. 4, 3}
 איש עד מה בכודי תלאו לחkor ברעונייכם כי
 הפרגון אפרש עלייכם ^ז ואל תעלו כי אין יי"י ^ז
^{Num. 24, 42}
 בקרבכם ומיו יוכל להשיג ולחkor אחורי הדברים
 הסתוםים וסתרי התעלומיים. והלא אחורי הכלותל
 מי יוכל לדעת ולחkor כל שבן למעלה מלמעלת
 החכם ואחרוי מסך כל הרקיעים ואחרוי פרגון הבטא
 המתנשא בעור תהש ונתקן להזכיר זכרתו בלחש.
 אבל מתרוך דברי התורה הקדושה ומה שהווינו
 הקדמוניים רוז"ל הם הקדושים אשר בארץ ומשרתוי
 עליון מתחן דבריהם יוכל האדם להשיג ולדעת
 ולחkor עד המקום אשר הבינו למושב לו. סוד
 סתרי הנעלם והפנימי אשר לא נתפס הוא האיר

הוז הקדמון אשר הוכרנו בתחילת. אין לו ערך
 ודמיון ואין שום רעיון ומחשכה שתופס בו כלל
 כאשר הודיענו בתחילת בסוד השערות הראשונות.
 אמנים כי שם והלאה הוא התחלה כל ההיות
 מסוד הנקודה הנעלמה האיר הנחטף והוא התחלה
 המשבחת עניין סוד שם המוחיד הנעלם ומרומם
 על כל ברכה ותחליה והוא סוד אותן : שהוא אויר
 סוד הנקודה הנעלמה התחלה כל התחלוות. וגם
 אשר אמרו כי בראשית נמי אמר הוא. על כל
 פנים הוא סוד הבונה אשר התעוררנו בהיות
 למעלה מן האיר סוד נעלם ונסתור אשר התעוררנו
 בתחילת. אמנים כי סוד הנסתור הוא הוא. אם
 אין להרהר בסוד הנעלם האיר הוז שאינו נתפס
 כל שכן וכל שכן בדבר אחר שהוא נעלם ונסתור
 יותר. ואמנים כי מסוד התחלה הקדומה סוד
 הנקודה אשר הוכרנו שהוא התחלה כל התחלה
 להמשך מסודו כל ההיות וכל ההמשכות למטה
 בסוד המציאות. על כל פנים נמשך בסוד זה
 המשבחת האמתית היוצאת מכאן והוא אותן יי
 סוד נקודה אחת כי סוד כל התחלוות אינו אלא
 נקודה אחת. ועל כן אותן יי סוד נקודה אחת כאשר
 התעוררנו בIntialized. ואמנים כי סוד עניין זה הוא
 סוד ההמשבחת האמתית אשר התעוררנו בהיות
 אותן יי נקודה נעלמה סוד המשבחת הנסתורת.
 אמנים כי עניין סוד זו הנקודה המשבחת הוא כלל
 כל המציאות טעה וטעה. ומה נחמד העניין
 להסביר בסוד אותן יי התחלה כל הדברים ואין
 התחלה ולתי נקודה אחת כאשר התעוררנו כי

אין שום בנין וולתי מתחך נקדה אחת וזהו אות
 זי. ועל בן תובל להבון כי אין אות זי נמצאת
 בסוד האותיות וולתי לסוף תשע אותיות והיא
 העשירות קדש כלל כלם. ונם כי יש טפרשים
 האומרים ומהעורירים בסוד א' שהוא מורה על
 סוד האין הנסתור והנעלם יש לומ' כי כבר ידענו
 ומסורת הוא בידינו שבסוד האין האoir הוך והנעלם
 אין שום רעיון ומהשבה שיכיל בו ויהרהר בחקרתו
 ואין בו שום ראשם כלל. ואיך יכולו לומ' כי רבוי
 ראשם אותן הוה ישנו בו להיות בסוד המעללה
 הואה. כי האoir הנתפס כבר ידענו כי אין וולתי
 נקדה אחת ואין פחות שום דבר מנקדה אחת
 כי סוד נקדה אחת היא אותן הקטנה
 בכל האותיות. אמנים כי אות א' הוא ראש גודל
^{cf.}
^{MS. Add. 27,009}
^(פ' 52)
^{fol. 5a}
 עד מאר ואין נכון להיות בסוד האין. וכבר
 ראיינו כי סוד התחלת כל ההתחלות אינו אלא
 אותה הנקדה. על כן אינו נכון להיות האלף סוד
 האoir הוך. ועוד כי האותיות כלן יוצאות מסוד
 הנקדה הואה ונמשכות ונתחוו בסוד הקול הרק
 הפנימי ומשם יצאו. ואמרו כי בשעה שיעזאו
 הויות האותיות מסוד הקול הרק הפנימי לחים
 הוי ונקרשו לאחר כן ונצתרו כל האותיות בסוד
 שמים. ועל בן אמרו זיל לחים הוי ונקרשו ביום
 השלישי שהשמים בו נצתרו כל הויות ונמשכות
 בסוד הויין ושם יצא לצורף כל הויות הכללי
 רשום בכתב אמיתי ואוי נגלה כל המציאות
 ואמנים כי אותן הראשונות מורה עניין כל המציאות
 בסוד כל הויות עד סוף המחשבה הקדושה. וזהו

צורתו וענינו בסוד האלף להיותו מראש המחשבה
שהיא התחלה כל המציאות עד סוף המחשבה
למטה. א' וזה כלל כל המציאות עניין י' למעלה
שהוא סוד הנקרת העליונה המחשבית. סוד שמים
עולם האמצעי למטה ממנו שהוא סוד שמים
בצורת י' כי י' אמצעית האלף הוא. והוא סוד
שמות כלל חותמו של מקום. ואמנם כי למטה
סוד הכו האמצעי נאחו ונתרווה בסודו ונאחו
מתוכו סוד י' הנאחו מתוכו ומשפיע לכל התחthonים
בסוד ההשפעה הנשפעת הוא אמצעות האלף
שהוא י' והוא שמה אמצעות האלף נשפע מחוק
הנקרא העליונה. והדרת נשפעת מעם הווא ואל
תחמה בהיות הדלת סוד אותן מהופך מאחריו
מד' י' ק' הווא' והלא ידעת כי אדם זהו דו פרוצפין נבראו
והנקבה הייתה מאחריו והוא עניין סוד אמרו
5 Ps. 139: "אחריך וקדם צורתיי והבן לאחרך נטלו אותה
הב"ה מאחריו ותקנה והביאה לאדם. ולאחר כן
כאשר נתקן הכל תמצא י' הכל בתקונו בתקון
שלם כל אחד ואחד על מתקנותיו ודי בוה'
ונחזר על מה שהיינו בכיוורו בהיות י' סוד נקרה
אתה התחלה הכל והוא אותן המציאותות וממנה
נתהו כל היהות כפי אשר התעוררנו. ואמנם כי
הוא אותן נשלחת מהכל נקרה אחת יחידה להורות
על סוד המציאותות וייחוד הכל. ודי بما שהתעוררנו
לכל משכיל אשר נחה עליו הרות.

סוד המגדל העליון הפורה באוויר

מטדרין קי' אהלות. ז. בבר ידעת והתבונת על עניין סוד המציאותות כי

הוא ית' שמו המזיא מציאותו מתחך נקרה אחת
 געלטה ונסתרת כאשר התעודרנו ואמנם כי ממנה
 נתהווה ונתפשט סוד ההיכל הפנימי לפני בסוד
 מ. Add. 15¹. 29².
 B. M. Cat. III. 36.
 fol. 47.
 אותן ה' והוא סוד היכל הקדש. כי הנקרה העליונה
 היא נקרה קרש' ואות ה' הוא נקרה היכל
 הקדרש ואין פירוד כלל ביןיהם ואמנם כי סוד
 בסוד הצורה הנכינה מן האותיות הנקרה עומרת
 באמצעות ההיכל. אמן כי אותן ה' היא מזיא
 הרוח. והוא הקול העומד בלחש אשר התעודרנו
 שהיא אותן רוחני קול גדול לשם נתהוו כל היהות
 ומשם יעצו למיניהם כי היא המלאה והוא סוד
 המעניין הפנימי קול בלחש ועל סוד ענייה זה אותן
 ה' רוח מרוח והקול לא נשמע בחוזחה והוא
 הבינה הסתומה האם הרבצת על הבנים בעניין
 מעלה אמתית' ומה נפלא המאמר הגדול בהיות
 זה סוד עולם הנסתר וכל היוציאו הם נסתורים
 ונעלמים אשר הם החיות רצוא ושוב כאשר
 התעודרנו בפסוק אמרו ^a «והחיות רצוא ושוב כי ^b Ezek. 1, 14 »
 הם רצוא ושוב כפי העניין אשר התעודרנו בספר ספר חרוטן
 הרמן. ואמנם כי אם תקח קערה של מים לעין
 המשמשותגען אותה תמצא בכחול וזה אספקלריאות
 שהן מאירות רצוא ושוב ואין מי שיוכל להתחשב
 אותן לפי מהירות לבתן أنها ואנה. וזה בדוגמ' ^c
 רצוא ושוב. ועל כן כי סוד העניין אשר אמרנו
 המנDEL העליון הפורח באוויר כי הוא המנDEL
 הנבואה ופורח בסוד האוויר אשר הוכרנו ועל כן
 נתבנה בסוד אותן אהת נבואה מכל האותיות ל'
 סוד המנDEL הפורח באוויר אשר עמודי העולם

היו מבקשים למצוא בו שום מציאות ולא מצאו^{טז} חגיגה טז ואמרו כי דואג ואחיתופל היו שואלים ארבע מאות בעית במנדל הפורה באירר לפִי סוד מעלות חכמתם ויבקשו ולא מצאו. ועל כן למד בינה אחר הוא אבל בסוד הָאֵת הוא הרוח עלין והוא סוד עיקר השם המיחד רוח חיים ועיקרו ידוע בסוד יהוד נאה ועלין. כי הוא סוד מוצא הרוח במחללו. ועל כן בסודו הכל עומדים ונתחווים לטמה בסוד יהוד פנימי. וזה כפי אשר התעדורנו כי בקהל היה «קול רטמה דקה אשר לא נשמע החוצה כפי עיקר החכמה» ואمنם כי אותן הָאֵת הרוחני מקור החיים כאשר התעדורנו בתחילת.

סוד הָאֵת האמצעי אשר פרשנו ואמרנו בתחילת והוא סוד אותן זו אשר בסודו נקשרים ונתחווים סוד השש קצוות העליונות אשר התעדורנו בתחילת. אמן כי הכל נאחים ונקשרים בסודו וענינו והוא כלל כלם ובו נאחים ונקשרים כל השש קצוות. ואמן כי זו הוא ייחוד מיוחד שנכלל בו הימין והשמאל והירכיהם. ואין נראה מכלם זולתי גוף אחד כלל כלם. והבן כי משה ע"ה הוא סוד קו האמצעי ומפני אשר הוא כולל הימין והשמאל וכל תומכי התוודה כלל הנביאים כלם נאמר ^{Exod. 28, 2} «ואתה הקרב אליו את אהרן אחיך» כדי ^{Num. 8, 9} להיותו כלל טניו ונפתח בתוכו וכתי» ^{Num. 3, 4} «והקרבת את הלויים» ^{Num. 3, 4} «ולקחת את הלויים» והוא כלל כלם כלל כל הנביאים ובהתוות הוא כלל כלם ונסתומים בתוכו נעשה הוא אחד בסוד זהות נשלל מיוחד

ב'יחוזו ונעה בסודו והוא סוד אחד כאשר אמרנו
והתעוררנו בתחילת בסוד הקול הנשמע ואمنם
כי הוא סוד קשור אמיתי בעיקר סוד האמונה וכי
אשר אמרנו והוא סוד אדם דמות כمرאה אדם
^{a Ezek. 1, 29}
הרופא על הכלא רכתי ^b ועל דמות הכסא דמות ^c
כمرאה אדם עליו מלמעלה והבן ועל בן הוא
סוד ייחוד אמיתי בעיקר ושורש המרכיבה העליונה
כאשר התעוררנו.

סוד סוף המחשבה העליונה כי

התפשטות והמשכת המחשבה בסוד המציאות.
וסופם המחשבה היא אותן ה' האחרונה אשר בסוד
שם המיחזר כי הוא דוגמת סוד האם הנדולה
הרבצת על בניה והוא עומדת על משמרתה סוד
המנורה והטהורה להאריך אל עבר פניה ואمنם
כי שתי מנורות היו המנורה העליונה וסוד המנורה
התחתונה וזה מכון אצל זה וזה כדוגמם ^d וזה ועל
היות סוף המחשבה דוגמם של מעלה נקראות רוח
הקדש כי היא סוף המחשבה ה' כאשר התעוררנו
אות רוחני ממש ואمنם כי סוד אותן ה' הוא
המניג את הספינה לעולם וכשם שסוד הנדולה
האם של מעלה עומדת על משמרתה בן האם
הקטנה עומדת על משמרתה וכל בניה נקבות
עשויות חיל כי היא אסתור בת אביהיל והוא סוד
ה' הקטנה כי יש אותן ה' הנדולה בןן ^e היל ^f יש ^g
והוא סוד עניין אמיתי בהיות ה' ואותו מנדל הפורח
^{c Gen. 2, 4}
באיר הכל אחד ה' הקטנה בןן ה' ⁱ בהבראים ועל
בן סוד העיקר האמיתי הרוי ליד ברמו דבר ונהנה

הענין הנכון הוא ידוע ברמותם אלה אשר התעוורנו בסוד האותיות של שם המיוحد והענין נכון למשיכיהם.

xx. סוד הייחוד בסתרי הגנויים

כבר התעוורנו בענין סוד סתרי הייחוד בפרשיות קריית שמע. וגם אשר התעורנו ואמרנו בתהלה בסוד הייחוד. אבל בענין הידועה לדעת כי סוד המדרגות כלן וזה המדרגה נראית שאינה במדרגה הואה. על כל פנים יש לדעת הייך כל המדרגות עניין אחד וסבה אחת ובע"פ שיש לדעת אם הספירות הן גבראות ואם לאו כי אם תאמר שהן גבראות הייך יש להאמין קיום אמונהנו בדבר נברא. ואם תאמר שאין גבראות הייך אתה אומ' שנדע או נשיג ונחקור אחר דבר שאינו נברא. והיהך נוכל לדעת שום ידיעה או שום השגה בעולם בדבר שאינו נבראי. יש לדעת ולחקור כי הוא ית' שמו אין בו שום צד מכל הדברים שיוכל הפה להшиб והמוחשנה להשיג. ומפני כי אין בו שום צד מכל זה אין מי שיוכל להשיג בו או לדעת שום ידיעה בעולם. אבל מתחזק הידיעה הנכונה ניכר סוד מעלהו ית' שמו מתחזק מזרתו כי ידענו על כל פנים כי מרוב העלמות ללא שום חקירה כלל המציא סוד מציאותו ממנו והמציא סוד א/or זוהר אמיתי ממנו כפי סוד נקודה אחת והוא עלמה גסתרת. אמן כי אותה הנקודה נתפסתה ונמשכה ומאותו ההפניות נתהוו א/or זוהר אספקטורי

אחרת, ואוֹתוֹ פשיטות הטענה וההוויה המתפשט נקרא בריאה, וזה במשמעות בראשית יהיה כלום' יתפשט ההוויה הראשונה. וחם ושלום שתהא בריאה חדשה כשאר הנבראים אלא אותו התפשטות והמשכת החוויה מהטבה הראשונה היא הבריאה ממש ולא בעניין אחר. ומתייך בכך יש לנו חלק באלהי ישראל וידענו והכרנו קצץ אמתת יהודו הנאה והעליזה ית' שמו. ועל כן תוכל לדעת כי בכל מעשה בראשית בכל יום יום לא תמצא סוד ההוויה אשר בו אלא בלשון יהיו ימי וכבר רמנון כי סוד התפשטות הצורה מספר המחשבה העליונה אשר היא הסבה הראשונה. ועל כן סוד ההוויות כלן בין במעשה בראשית בין במעשה מרכבת. הכל הוא סוד עניין התפשטות המציאות. ודאי לך ברמו דבר כמה שרמוני בזה. ונחוור למה שהיינו בביורו בעניין סוד הייחוד לדעת כי הכל אחד. וגם כי מוחה הדרך תוכל להבין העוקר.

ועתה התבונן והבין העיקר האמתי כי סוד הייחוד הזה יש לדעת ולחקור. ועתה שמע וду לך. המחשבה היא עלומה ונסתירה ומרוב העלמה אין מי שיווכל להשיג בה שום השנה בעולם ולא לדעת טמונה שום ידיעה. נתפשטה המחשבה ובאה עד המקום אשר הרוח יוצאה טמנו ונתקשרה שם. ובחיותה מתפשטה עד המקום והוא או' האדם בא להתבונן שום הבנה. לא שידע ידיעה ברורה אלא יבוא האדם להתבונן שום רמז או שמן קצת הבנה. ועל כן נקראת אותו התפשטות בינה.

עוד נمشך המעיין ונתפשה אותה המחשבה להגלוות מתווך אותו המקום שנקרה בו בינה והזרכה להוציא קול כלול בשלשה דברים מאש ומים ורוח וונעשה ממנו הקול הנשמע לחוץ כבר בא האדם לדעת ולהשגיח ולהתעורר במחשבתו על אותו הקול ואו"פ שאין הרבר ידוע כי הקול כלל.

עוד נמשך המעיין ונעשה אצל הקול דברו שהוא מתנווע באותו הקול להשלים העניין וכאשר תסתכל בחכמה תמצא מראש המחשבה הקדומה עד סוף המחשבה שהוא הדבר כי הכל אחד ואין שם שום פירוד בעולם כי היא היא המחשבה אשר התעוררנו והיא היא ואין תמצוא דבר אחד ולתי בהתפשטה והמשכה עד סוף המחשבה והכל אחד ודאי לך ברמו זה לדעת כי הוא אחד ביזותו ללא שום פירוד כלל בעולם והכל נכון למבין וויירצני ווירנו דרכיו היישרים.

והחכמה מאין תמצא ואיזה

מקום בינה. כבר אמרנו והתעוררנו בסוד החכמה האמיתית על עניין סתרי הגנוזים אשר בסוד אמתת מציאותו ית' שמו אמן כי כלם ברמו נכון למבין והוא סוד נכון למצואי דעתך ועכשו הנסי נכנים בכיאור אחר גדול ונכבה בסוד נעלם ומכוונה בסתר המרכיבה. ואע"פ כי סתרי המרכיבה אין לנו עסק בנסתורות. ואע"פ כי כמו שראיתי וכפי כוונתי התעוררתי במקום אחר בסתרי המרכיבה אבל עכשו יש לי לפרש בתערובת סוד היסודות

הראשונים שם העליונים אבי אבות לכל התולדות. זהם יסודות ארבעה אש ומים ורוח ועפר כי האבות הם הם המרכיבה. ודור המלך מתחבר עמהם ואלו הן אבי אבות לכל התולדות למעלה ומטה וכל ההיות מתחאים מוחכם ונחלים משם. יש לך לדעת כי האש והרוח והמים והעפר כלם מחוברים כאחד ונכללים זה בזו. וגם אמנים כי כבר אמרנו בהיות האש והמים בחלוקת זה עם זה. אבל הרוח הוא נכנס בין שני היסודות בין יסוד האש ובין יסוד המים כאמור «רוח אללים מרוחפת על פני המים» כי תמצא לעולם סוד הרוח סובב והולך באמצעות הרקיע ומאהו בשני היסודות והיסודות אוחו וזה מצד העפר וזה מצד המים. והעפר למטה הוא מן המים כדי שייהיו המים מולדדים לעפר ולהצמיחו ועל זה נאחים היסודות זה בזו ומתערבים ונכללים זה בזו כי תמצא יסוד האש שהוא חם ויבש. ויסוד הרוח הוא חם ולח. ויסוד המים הם קרימ ולחים. ויסוד הארץ היא יבשה וקרה. ואמנים כי ארבע היסודות אלו בהתחברם כל הדברים וכל ההיות יוצאים מתוכם וכל יסוד נאחו בחברו ונתדק בז' וכל יסוד מציא. מציאות חברו ומהמשמעות מציאות היהו נתהווה חברו. כי תמציא סוד האש מוציא רוח ויסוד הרוח מוציא טים ויסוד המים מוציא הארץ. וכל אחד נאחו בחברו ונכלლ בז' ועל כן כל ההיות נתהוו בסוד ארבע היסודות כי היסודות ארבעתם עומדים על משמרתם כל אחד לעשות מעשיהם בחבר כלם כי אין זה בלתי זה. ובהתאחו האש עם הרוח והרוח עם המים

אוֹ יִתְלַכֵּדוּ הַיסּוּדוֹת וְהַמִּים עִם הַעֲפָר אוֹיִיִוְאָז
 הענין לפועל וההוויה עומד על מתקנתו ואין שום דבר יוציא ממנה לעולם • והיסודות שלשה הם

- העלונים והארץ בלי קובל הוא מהם כי ארבע היסודות נחלקים לארבע הפאות אשר לעמת הפסנרת' האש נובך והולך לצד צפון בסוד תכונת החכמתה • והרוח עומד בתכונתו לצד מורה' • והמים עומדים על תכונתם לצד דרום • והעפר עומד לצד סערב • וכל אחד ואחד מתחלק בפנותו לצד הפאה אשר הוא עומד בה' כי בהיות האש לעולם לצד צפון שהוא טبع קר ולח' • אותם בעלי החכמה בטבע האש מוליך טبع הוותב' • ואמנם בסוד אמרו ^{22 Job 37, 22} מצפון והב יאתה וגנו' • כי סוד ארבע המתקנות שם זהב וככסף ונחשת וברזל אין נתחום זולתי מצד אלו היסודות • ואלטלא שלשות אלה היסודות העפר לא יוכל להוציאו שום עניין אל הפועל • כי הוותב נתהווה ונדק בסוד האש ובצד צפון כי על וכל פנים בהתקרב החום הטבעי בדבר קר מליד הטבע עניינו כי ירוק והוא סוד הוותב על ידי טبع האומנות באותו הצד ובעניין אותו היסוד •
 הכסף נדק בסוד המים ובצד דרום כי בהתקרב הרוח והشمש ביחד מוליך טبع לבן • והוא סוד היסודות הנחשת הוא אדום וזה מליד טبع שניהם כי היורעים במלאה על דרך טבעם מוליך הנחשת ועוישים ממנה טבע והב וככסף והוא באומנות המשמש ברוח • ועל כל פנים כי עניין תולדת זהב וככסף ונחשת סביהם בעניין גדוֹל אמתיו והוא סוד עמוק • ובתחלף היסודות ונכללים זה בזה תמציא גם

לפעמים המים מולדים זהב וזה אש כספ' אמנים כי סכת הברול בעפר בסוד מערב על כי סכתו גורם בהעור השמש ובהגרע מארו יולד העפר הברול שהוא טבע ישב יותר מצלם מפני שהוא לצד מערב מותלה העפר כי העפר בהתקרבו עם שלוש היסודות העליונים בהאריך אותו הייסוד עליו אווי הוא מוליד דוגמת כל אחד ואחד מהם כי נמצא בהתקרב כח האש הייסודי חום הטבעי שהוא לצד צפון עם העפר אשר הוא למטה העפר מוליד הזוב בהתקרבו אצליו ביהר ובהתקרבות שלשות שהוא עניין אחד אווי הזוב מוליד העפר כי בהתקרב העפר בחום האש הצד צפון תולדה העפר הוא והב' ומכאן תוכל להבין סוד שניים כרובים והב' והעפר במו כן בהתקרבו אצל המים ותחבר בתוכו הצד דרום בתוקף דרום והמים כי המים קרים ולחים ודרום חם ישב' והעפר בהתקרבו עמם שהוא קר ישב מוליד הטבע כספ' כי העפר מולידו בכך המים הצד דרום ועל כן תוכל לדעת כי העפר שהוא המקביל בהתקרבו אצל כל אחד ואחד מהיסודות האחרים על כל פנים מוליד דוגמתו דוגמת כל אחד ואחד מהם.

^{ספר} וכבר הודיע לנו בסוד זה בספר שושן עדות אמנים ^{שושן עדות} כי יסודות אלו הארבעה שם אבוי אבות כל התולדות על כל פנים יש יסודות אחרים למטה העומדים תחתם והם היסודות התהונניים אשר הייתה הטשכות הם בעלים הוא השפל ואמנים כי הם דוגמת אותם המולדים אמנים כי העפר הוא המוציא התולדות בדוגמתם לטשחות לבית

אבתם. ואmens הארבע מתחכות אשר הוכרנו והם העליונים המתחווים בסוד ארבע היסודות מולדים אותם בכה ארבעתם כי כל אחד מולד דוגמתו וכל אחד מלאה הארבע מתחכות התחתונים יוציא מכח המתחכות العليונים שהם ארבע יסודות אשר הוכרנו. כי יש מתחת שיוועא דוגמ' הוהב והוא הנקרא נחשת המוהב מיטל של עפר. ועל כל פנים הוא דוגמ' הוהב ואינו הוהב. ובאותו הכה יוציא והוא דוגמתו. והכسف היא המילד העופרת שהיא לבן והוא יוציא בדוגמת הכסף והבן. ואmens כמו שהוהב בצד צפון באשר אמרנו ואותו המתחת יוציא לאותו הצד בך הכסף שהוא המילד העופרת והוא לצד דרום מולד אותו לאותו הצד. והנחשת כמו בן בכה העפר וסבת האש יוציא נחשת התחתון החוק המחויב כברול והוא לצד מורה. והכל הוא בכה היסודות العليונים אשר הוכרנו מולדים דוגמתם למטה. והסוד הוא באשר אמרנו ^{10 Gen. 2, 10} והוא «ונחר יוציא מעדן להשקות את הנן ומשיפר ויהי לארכעה ראשיהם. וهم ארבע מתחכות של מטה שם התחתונים. והאבניים היקרות הם מחוברים עם המתחכות אשר הוכרנו. והאבניים היקרות הן שתים עשרה הנזכרות בתורה והן מחוברות באפוד והאבניים על שמות בני ישראל יוצאים בכה ^{Exod. 28, 21} היסודות הראשונים. פתווחי חותם איש על שמו והכל הוא מהמשכת אותם היסודות العليונים כי בכם וכבסבתם יוצאים איש על מנהנו איש על רגלו. והבן כי הוא עיקר נדול למעלה.

ארבע מראות מאורות iii

מני אור זוהר הן הנעלמות והסתומים הנתירות מסור אמתת מציאותו הנעלם והנסתר בונגה המסבכ לטראית העין בנגלל הווער הסתום ואינו נראה בונגה' והואו הנגלל עומד בארכע הכוונות נהגי אור מובחן בהיר מוחיר כזוהר הרקיע. כי גם אמנים ארבע מני זוהר הם. אור הבahir או זוהר או רוחבך או רוחב הכל זוהר. ולעולם או רוחבש מקבל מאור מושבל. כי תמצא ארבע מני אש הן וזה אותן שהראה הב"ה למשה. אש אדומה אש יロקה אש לבנה אש שחורה. וזה ארבע מני אש שאם' הב"ה למשה בסיני והראה לו בסיני וזה ארבע מני גונוין של אש בעין זה ארבע מאורות שאמרנו ואמנים כי סוד ארבע המאורות הן אותן ארבע המאורות הצובאות. ואמנים כי אור הסתום והנעלם אשר אמרנו הוא המגלל אור זוהר אמיתי בתגלל אור העין הסתום והוא אור הנחבא שאינו נגלה ואין נראה בשום צד בעולם זולתי בסתום. ועל זה אור הסתום הנעלם נאם' «הרاني נא את כבודך»^{Exod. 33, 18.} ואמנים כי זה האור מוציא ארבע המאורות אשר הוכרנו אור הבahir או זוהר או רוחבך או רוחב הכל זוהר. והם המאורות המזהרים. ואמנים כי אור הבahir הוא אספקלריא המאיר והמחזר או רוחב זוהר אספקלריא שהוא מתלקט או רוח בתוכו ואין ניכר זולתי בהנחותו אצל האור המAIR. אור מובחן הוא אספקלריא המאיר שנoon כל המאורות

נכרין בו והוא זוהר כל האספקלריות בגוננו
 או ר המקביל זוהר הוא אספקלריה שאינה מאירה
 ומקבל שאר כל המאורות בעשיותו המקביל זוהר
 המשמש וניכר בתוכו כך זה או ר המקביל זוהר
 ועל כל פנים או ר זה שואב בתוכו כל שאר
 הגונני ומראה אוחם בתוכו כי בחתקרב אצלו
 שאר הגונני ומזהרין בו הוא שואב אותם בתוכו
 ומלך אותם וניכרין בו רושם כל אחד ואחד
 ואמנם כי האור הזה הוא נגלת יותר מפני שאינו
 מאיר כי תמצא או ר זוהר המPAIR אינו נתפס
 בשום צד לעין כאשר הוא עין השימוש כי מפני
 או ר והרו אין העין יכולה לשלוט אבל או ר שאינו
 מאיר הוא הנתפס ונגלת יוכל העין לשלוט בו
 וכל המסתכל בגון זה יכול להכיר שאר הגונני
 שם נעלמים ונסתומים העומדים עליו והתבונן
 כי אע"פ ששאר הגונני העליונים יכול להכיר
 בתוך זה אינם נראים לעולם טובחים ונוהרים
 מפני שנראים מתייך או ר מרגנש והגביאים ושאר
 המשבכילים אינם רואים זולתי מתייך זה זוהר
 אספקלריה שאינה טaira אין רואים אלא מתייך
 זוהר אספקלריה המAIR' וכאשר תסתכל במעלות
 תמצא הכל אחד ועין בגר ותמצא האור המרגנש
 השחור למטה והוא הרהור למעלה והוא הכל הוא
 סוד אחד או ר אחד שאין בו פירוד בשום צד
 וכבר התעוררנו זה והבן זה.

שער עשרה שמות

^{סופרים}
iv. Mach. Vitry
p. 692

שאינם נמחקין והם יסודו העלומות בחלוקתם
וסודותם כפי סוד הדרכן האמתי. ואמנם כי דרך
המעלות כבר התעוררנו בהם להורות כי המדרגות
הלו הן הן סודו של הב"ה והמה כללות בו
והוא בהם ואין שם שום פירור לעולם בשלבת
הקשרה בנהלת. ובבר התעוררנו בסוד עניין זה
בחלוקת המעלות. ועכשו הנסי נכנים בביורם
בע"ה.

השם הראשון יהיה. הוא סוד השם
המיוחד והוא השם האחדות המיוחד. בכלל שמותיו.
אמנם כי סוד האירז הוק שאלינו נתפס כבר
התעוררנו כי אין לו שם ידוע ולא בכלל מונבל
ולא שום דבר שיוכל האדם לתפום בו. ואמנם
כי ההויה הראשונה הנתווה מסודו הוא כלל כל
האחדות בסוד הנקודה המכשיבת אשר אין מי
שידוע שום דבר בסודה עד שנתמשך המുין
להבנות. ובכן סוד השם המיוחד שלו הוא אהיה
כלומר' עדין אהיה ואמשיך סוד ההויה בסוד
מציאותי. כלומר אהיה ובנה מציאותי ואמשיך
המכשפת ההויה למציא. ואמנם כי וזה סוד השם
הראשון שנא' לו למשה בסנה בסוד התחלת
נבואתו של משה ע"ה. ואמנם כי לפ"י נתווה
המכשפת הראשונה בסוד שם זה. זמיד מפני
כי משה עדין לא חלה עליו הטשבת הנבואה
לא נזה דעתו עד שנתגלה אליו סוד ההויה וסוד

השם המוֹחֵד יְהוָה' ואמנם כי זה שאל ואם'
 «והן לא יאמינו לי השם המוֹחֵד בהיותו עד
 שמשך דבריו והודיעו סוד יְהוָה' ונחוור למה
 שהיינו בכיארו' יש אמורים כי סוד שם זה נאם'
 בדבר הפטום והנעלם ומורה על דבר שאינו
 נגלה בשום צד וזהו אהיה' ואמנם כי סוד השם
 הזה הוא השם הראשון בסוד שמותיו של הב"ה
 גם אמנים כי סוד שמותיו של מקום ב"ה אותם
 המיוֹחָדים הם עשרה שמות וهم עשרה שאיןם
 נמחקים. ואע"פ כי הרבה שמות יש לו להב"ה
 שא"ש וטא ואמנם כי סוד שמותיו אמרו ז"ל שביעים שמות
 יש לו להב"ה. ושבעים שמות יש לה לכנסת
 ישראל. וכולם ידועים בדבריו ר"ל ומפורסם בתורה
 בנכאים ובכתובים. ומכשו העשרה שמות המיוֹחָדים
 בסוד מעלהם והם הם שמותיו המיוֹחָדים בסוד
 מעלהם יותר מאשר כל השמות הנקרא בהם
 הב"ה. ועל כן אלו הם השמות שאיןם נמחקים
 ואע"פ ששאר השמות כלם כינויים. ואמנם כי
 סוד השם הראשון נסתור ונעלת בלי שום נגלה.
 ועל כן הוא סוד אהיה' הוא שם עומדר בהיותו
 בסוד עמוק נסתור עד בוא סוד החכמה אשר
 משם התפשטות הכל'. ועל כן אמר לאחר בן
 אהיה' המזומן להגלוות כאשר פירשנו.

^{Exod. 3, 24} סוד השם השני והוא יה'. והוא עיקר גדול
 בהיות החכמה תחילת השם היוצא מסוד האיר
 הוק והוא הוא חמוץ להגלוות בסוד אשר אהיה'.
 ואמרו אהיה הוא שם שלא נודע ולא נגלה. אשר
 אהיה' ואמנם כי סוד החכמה היא הכוללת שתי

(ed. Buber,
pp. 5 ff.)

האותיות יוד ה"א. ועל כל פנים כי זיהו התפששות השם המיויחד והוא סוד השם התחלה המזיאות. כי על כל פנים סוד יהה הוא חצי השם. ועם כל זה הוא שלימות הכל בהיותו כלל כל המזיאות כלל כל ההיות. כי לעולם תוספת האותיות האחרות מן השם. השם הוא הכל הנדרל האמתי בסוד השם המיויחד. כי בהתפשט המשכית שם זה או נחותפו אותיות אחרות ונתחוים בסוד אלו. כפי עיקר המזיאות.

סוד השם השלישי הנזכר אלוהי. יש לך לדעת כי בהיות השם המיויחד יהה שהוא הכלול באוויר הנחפט בסוד החכמה בהיותו נתפס בבינה. על כל פנים הבינה כוללת שם אחד והוא שמו ית' ובו נכללות שתי אותיות היוצאות שם שנייה ובה נכללות שתי אותיותלו בסוד אל' ונעשה מהכל שם אלוה. ועל כל פנים כי סוד הנשמה נתבנית בשם זה אמרו «מנשمت אלוה כי כח סוד הנשמה: אע"פ שהנחר היוצא מעדן משם פורחות הנשמות. על כל פנים אין העיקר והשורש אלא מלמעלה. ואמן כי השם המיויחד בבינה הוא אלהים חיים כי הוא אלהים חיים ומלך עולם. כי הוא המלך העליון רם על כל רמיים והוא אלהים חיים כאשר אמרנו».

סוד השם הרביעי הוא סוד השם המיויחד בסוד ארבע האותיות שהוא התפששות השלם בסוד השם המיויחד הנגלה מתוך הגستر והוא סוד יהוה שהוא השם המיויחד יתד שהכל תלוי בו והוא כלל הכל כי הוא אווחז מעלה ומטה. ובו סוד כל

ההיוות בסוד מציאותו ית' שמו והוא תשלום כל ההיוות בסודו ועיננו והוא השם המורה ביחסו ית' שמו יותר מכל שאר השמות כפי אשר אמרנו בסוד אותיותיו.

סוד השם החמישי הוא השם הנקרא אל.
ונם כי שם זה הוא נקרא בכל מדה ומידה ובכל מדרגה ומדרגה. ואמנם כי בכל מקום סוד שם אל נכלל בין ליטין בין לשמאלי. ואמנם כי אף ^{2, 7. Ps.} לשמאלי באמרו «אל זעם בכל יום. וכן ליטין כאשר תמצוא האל הנדול והוא סוד היטין כאשר הורענו בתחלה. ושם זה לצדיקים ולרשעים כאמור ארך אפים ואף לרשעים.

סוד השם הששי הוא נקרא אללהם. והוא סוד ממדת הרין בכל מקום. ובבר רמונו בסודו וענינו כי הוא ממדת הרין בכל מקום והוא צד שמאל גברות יי' הוא. ובבר רמונו בו. וכי.

סוד השם השבעי הוא הנקרא אלהי ישראל.
והוא שם מיוחדר מעוטר ומודחר בשם זה בסוד עניין גדול נכון המובן בסוד ימין ושמאל. ואמנם כי אע"פ שתגביאים נבאו יש מפרשים ואומ' בסוד ^{2, 6. Sam.} זה שם אחר. אבל אמרו בסוד אמור ² אשר נקרא שם. שם יי' צבאות אלהי ישראל. יי' צבאות מאן איהו צדיקו של עולם שכל צבאות קדש שם יצאים. אלהי ישראל תריון סמכין דביתא קיימת עליהו. וזה נכון למצאי דעת. ונם אשרرأיתי מפרשים האומרים בסוד זה שמות אחרים מוכנים במדרגות. אבל זה הענין הוא סוד הויל. וכי בה הרמו ^{למבין.}

סוד השם השמני הוא הנקרא צבאות על כי הוא כולל כל צבאות מעלה ומטה בסוד השם כי הוא אותן בצבא שלו. כי תמצא השימוש הוא כולל כל הכוכבים המארים ושאים מארים כי כל צבאות הכוכבים כלם נכללים בסוד השימוש. והוא אותן בכל צבא שלו והשם הוא צבא. אותן הוא בצבא שלו בסוד ברות הקרש. שם זה מיוחד הוא אצלו וזה שדרש ר' עקיבא י"י צבאות שמוי ר' עקיבא אותן הוא בצבא שלו והוא עיקר גודל וסוד יתר התקועה בכל צבאות מעלה ומטה. ועל כן הכל וצריך לرمתמו כי י"י צבאות שמוי.

סוד השם התשייעי אדני על כי הוא אדון כל הארץ וכל האדנות שלו הוא. וזה סוד אמרו «הנה ארון הברית אדון כל הארץ» ואמנם כי ^{zz Jos. 3, 4} כבר החעורנו על שם זה בהיות סוד העולם של מטה אדון כל הארץ. וכך אמרו זיל בענין אמרו ^{zz Dan. 9, 6} «ועתה אלהינו שמע אל חפלת עבדך ואל תחננו» והאר פניו על מקדשך הנטם למן אדני. והם זיל התעוררו בgmt' ברבות ואמרו למן אברהם ברוכות ז שקראך אדני. וכך ידעת עניין אברהם וסוד האדון. ואמרו במדרש משל מלך שהיה לו מטרכונית ופלתרין שלא נפל. לימים בא שושבינה דטרכונית אמר מלך אדון בנה פלתרין אלו שנפלו בשבייל מטרכונית שלא תשב לחוץ. תנלה חוץ ממוקמה. וזה והאר פניו על מקדשך השם ^{zz 9, 6} למן אדני. וזה זיוישב משה אל אדני ויאמר אדני ^{zz Exod. 5, 5} מה הרעות ואמרו בו משה דאיו מארי דברתא אמר כן מה דאי אפשר לאחרא. ועל כן שם זה עלה בשם אדנות.

סוד השם העשוי והוא שם שדי' ואمنם כי
 תשעה שמותיהם בהיותו תשעה עיקרי' ונם אמנים
 כי סוד האור הוקש לנו ותפס הוא איןנו כלל
 בהם וاع"פ שאמרו הוא' ותתבונן כי שם זה שדי'
 יש מפרשין שהם אומ' על שהיה שודד והוא סוד
 מרתה הדין'. על כל פנים נבזה אמרו שדי' שאמר
 Gen. 43, 24 לעולם דידי' והוא סוד אמרו ואל שדי' יתן לכם
 Gen. 35, 2 רחמים' וכן אני אל שדי' פרה ורבה' אמנים כי
 קרוב אליו הדבר בזאת העניין בסוד מרתה הדין
 של מטה והוא הקשור באות ברית קדש' ואמנים
 כי בזה הוא תלוי הפריה ורבייה כאמור אני אל
 שדי' פרה ורבה' ולא נאמר דבר זה לאברהם
 ולתי בהמלו בשר ערלו' ובכן בא אליו המאמר
 ההוא ואם' לו אני אל שדי' פרה ורבה' והנה על
 כל פנים אין פרי ולתי הברית' ואין פרי ולתי
 בנקבה והכל נקשר זה בזה ואין ביניהם פירוד
 לעולם' ועל כן אין להפרידם' והנה יש לך לדעת
 להתבונן על השם אשר אמרנו צבאות כי הוא
 האות והברית' אותן בכל צבא שלו' ומשם יוצאים
 כל צבא רום מעלה ומטה כענין המשם שהוא
 אותן בכל צבא הכוכבים האחרים' על כי אין כוכב
 מאיר בכוכב המשמש' והוא דגון מכל הרבבות שלו'
 על כן אל שדי' בחבור הירח בשמש לעשות פרי
 לטינו' והוא סוד אמרו אני אל שדי' פרה ורבה
 Gen. 43, 24 ואל שדי' יתן לכם רחמים' כי אווי כל טוב נמצא
 בעולם' והחדר והרחמים נמשכים טעם מעלה
 והעלמות כלם מתרכבים והברכות משפיעים לכל'
 עד כאן סוד עשרה שמות המיוחדים בסודותם.

שאל השואל. כבר התעורתה ואמרת בסוד
היהור ואמרת בסוד "יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ" והתעורתה
^{a Deut. 6, 4}
סוד ייחורו ית' שמו בענין שלשה שמות הלו'.
וכן סוד קדושתו בסוד שלש קדושים. ^{b קדוֹשׁ קדוֹשׁ}
^{5 Isai. 6, 3}
קדוש'. אם בן טוב ונאה הייתה ראייה סוד
המעלה וסוד היריעה להיות מורה יהודו בדבר
נשלל יהידי ולום' יי' אחד בלבד בענין סוד
אמרו יהי יי' אחד וזה טוב ונאה. ^{c קדוֹשׁ יי'}
צבאות ולמה כל זה הדבר שלשה פעמים. הלא
זה דבר שהרעות נבותות. גם כי האמת אינה
נעדרת מהדברים אשר התעורת עדרין הלב אינו
מתיישב ואין יכול להשתבח. והארם המבין ירא
וזוחל פן יחתטא בלשונו. ועל בן ישמר לפיו
מחוסם. ועוד כמו שאתה אומר אם תברר דבריך
לום' שהוא בן למה הספירות עשרה ואינם שלשה
כפי סוד היהור שהוא בשלשה. על כל הדברים
האליה הריעונים נבותות והלבבות אינים בישובן.
וצריך עין ותשובה על כל פנים כי הספירות
ראוי להן להיות שלש למה עשר ולא תשע ולא
אחד עשרה ולא שלש. עד כאן שאלת השואל.

תשובה השם עמוק גבור החיל בהיותך
سؤال תוקף השאלה הזאת ועוזם עניין אשר הוא
נכון למשביל. גם אמנים כי הנני עוזר אותך
בסוד הענין הזה. כי גם אמנים איש אין בארץ
ישראל ששאל שאלה זאת. וגם הוא לא הניד
ונם אנכי לא שמעתי כלתי היום. כי כאשר אמרת
שצריך האדם לשמר פיו ולשונו וריעוניו מלחרדר

פָּנִים יְהוּרֹסֶם בְּנֵינוֹ וַעֲנֵינוֹ רְעִיּוֹנוֹ יְבָהְלֹהוֹ וְעַל כֵּן
 אמר חכם הרוזים ע"ה » אל תתן את פיך לחתיא Eccles. 5, 5
 את בשרכך ועתה הנני משיבך אמרים והבן לך. תדע לך כי סוד העניינים האלה אשר שאלת
 הם דברים עמוקים כאשר אמרנו והודיענו אמנים כי יש לחזור על קצת העניינים אשר התעוררנו
 בתחלה.

סוד הייחוד אשר אמרנו בהיות סוד המיציאות אחד והמשכתו ית' שמו הוא אחד בלבד שום דבר דברים' וכבר אמרנו כי מהתחלת סוד הנקבה העליונה המחשבית עד סוף המחשבה שהוא אחר והוא היא המחשבה הקדומה' אמנים כי בסוד עמוק השאלה הזאת אשר שאלת Deut. 6, 4 יש לדעת כי יי' אלהינו יי' סוד שלשה דברים והאיך הם אחד. כבר אמרנו בסוד קול היוצא מן השופר הכלול מסוד שלשה דברים אש ורוח ומים ומחברים כאחד ונעשה מהם קול. וזה ראייה להיות השלשה דברים סוד אחד. אמנים כי שאלתך מפני מה צורך שלשה דברים ולא אחד להיות הוא ית' שמו אחד בלבד שום רבוי. יש לך לדעת כי סוד השלשה דברים שאתה שואל ואמרנו התעוררנו בסודו הוא אחד ואנו שלשה עניינים ולתי מצד עצמנו כי תמצא שהוא ית' שמו ברא שלשה עולמות שעלו במחשבה: וاع"פ כי הרבה עולמות הם שכרא והם אחרים גנוזים. אבל אלו השלשה הם עולם הعالין ועולם האמצעי ועולם החתון. אמנים כי העולמות מתקשרים זה

בזה וזה בזה והוא ית' שמו המשיך אמתה מציאותו
 בהם'. וסוד המחשבה היה מציאות אחד והיה
 אחת. ובפי ירידת העולמות גרעון מעלה זה
 מזה הכיו מתרפש אוור זוהר אמתה מציאותו.
 ואע"פ שהוא אחד בכל העולמות סוד מציאותו
 אחד. אמן בהדר מעלה בנין וזה העולם מעולם
 של מעלה ממנו הכיו נדר האור הבahir המתרפש
 מהמשמעות אמתה המחשבה העליונה. והראיה בזה
 כי תמצא אור הנר בהיות בו תקון הפתילה גסה
 ונתקנת האור הוא גדוֹל ורב ומאר עד מאד
 בהדלקת אור מתנוֹצֵץ. וכשתעביר זא' הפתילה
 ותשים פtileה קטנה ורקה אחרית במקומה הרי
 כי האור ההיא מועט ואין מאיר כאור הראשון
 וגם כי הוא האור הראשון. זולתי במצב האור
 ההוא עולם קטן כלום' פtileה קטנה ורקה יותר
 מן הראשונה ואין שם עולם להתרפש ולהמשיך.
 ועל בן נראה שיש בו שניי בשום שניי כלל
 בעולם מהאור הראשון. זולתי לפי מציאות חיות
 העולם ההוא ובנרכם מעלות ירידת העולמות תמצא
 גרעון האור ההוא. ועם כל זה הוא הוא האור
 הראשון המתרפש ככלם. ולפי יש שמות באור
 משונים זו מזו. והכל אחד ואין לך בכך שום
 חישד כי הכל אחד. ועל בן תמצא בסוד קדוש ^{Isai. 6, 3}
 קדוש קדוש שאם' יונתן בן עוזיאל ותרגס הכיבויו יונתן
 על ישעה

קדוש בשמי מרומא בית שכינהה

קדוש על ארעה עובד נברותיה

קדוש לעלם ולעלמי עלייה

כי המשבח הקדושה הוא בכל העולמות לפי

ירידתם ומעלתם. ואמנם כי הקדושה אחת ועל
דרך זה וה אין לתמהה ואין הרעינוים נבוכים בברך.
ועל אשר אמרת שהספירות למטה הן עשר
ולא שלש ולא יותר כי אשר התעורה כבר
הודיענו בעניינים. אמן כי כלן נכללות בסוד
שלש להיות היחיד מיוחד. ועל כן אמרו ז"ל
בעשרה מאמרות נברא העולם ובשלשה כלן והן
חכמה ובינה ורעת להיות סוד המזיאות אחד.
חכמה בשלש. בינה בשלש. דעתה בשלש. הרוי
לק תשע. ואחד המתפשט בכלם הרוי עשרה. כי
סוד الآخر עליון על כלם והמאיר בכלם. ועל כן
כל אחת מלאו שלש כלולה בשלש להיות הכל
בסוד אחד. והבן ואין להאריך בזה כי הדבר
מתוקן ונכון למוצאי דעתך. ואמנם כי סוד חכמה
ובינה ורעתם הם כלל כל הספירות. כלל כל
היחיד בסוד אמתתו. והם סוד השם יה'ו שם
המיוחד שהוא אחד. ואמנם כי חכמה ותבונה
ספרא דבר דעתך הוא כמו כן סוד האלהות וסוד המזיאות.
וכבר אמרו בספרא רב המנוגה סבא ז"י אלהינו
סבא המנוגה Deut. 6, 4. ז"י סוד השלש מדרגות הלו שגן סוד חכמה
ובינה ורעתם. כי השם הראשון הוא בחכמה שהוא
התחלת כל המזיאות מתחילה ועד סוף והוא סוד
השם הראשון. אלהינו בינה. כי שם סוד
אלאותו ית' כליל ומעוטר ומוכתר ומשם יוצאות
כל ההיות למיניהם. ועל כן המדרגה הזאת סוד
אלהינו. יה'ו סוד הדעת כלל סוד ההתפשטות
וההטבת האמיתית בסודו להתיישב המזיאות בסוד
המדרגות הללו. כי הדעת כלל כל שבע מצוות

למטה. ועל כן ועל כן השם האחרון הוא סבת הדעת בכל המדרגות של מטה, ואמנם כי סוד האחדות וסוד ההוויה האמתית בשלש מדרגות הלו נמצאת. ועל כן הספירות הן עשר בסוד מציאותו ית' ואמנם עשר הן שיש קצוות המתיחדים באחדותם בסוד תקון אדם. והשלש מדרגות העליונות הן סוד החכמה ותבינה המתהווים על הראש בסוד תקונו. וסוד הנעלם והגנתר ברוב העלמתו הוא המקיים הכל והמעמיד אותו. והוא כלל הכל והבן ואין להאריך יותר.

ברוך יי' ליעולם אמן ואמן.